

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, ФЕБРУАР 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 716

**ПЕТИ ОТАЦБИНСКИ КОНГРЕС
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ**

БЕОГРАД, 23. ЈАНУАР 2000. ГОДИНЕ, „САВА ЦЕНТАР”

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић
Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић
Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић

Редакција:
Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Маринко Марић, Ивана Борац,
Коста Димитријевић,
Јадранка Шешељ, Драгана Глушац,
Ивана Ђурић, Наташа Жикић,
Дејан Анђућ, Весна Зобеница,
Весна Марић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колара
Северин Поповић

Фоторепортери
Марко Поповић и Крсто Голубовић

Лектор
Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета
др Ђорђе Николић

Заменик председника
Издавачког савета
др Бранко Надовеза

Издавачки савет
др Војислав Шешељ,
Томислав Николић,
др Никола Подашен,
Маја Гојковић,
мр Небојша Величковић,
Александар Вучић,
Драган Тодоровић,
Мирко Благојевић, Ратко Гонли,
Момир Војводић, Стево Драгишић,
Драгољуб Стаменковић,
Гордана Поп-Лазић,
Лука Митровић,
др Бранислав Блажић,
Штампа

"Етикета" 20 октобра 2,
11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу
"Велика Србија",
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају
Новине "Велика Србија" уписане
су у Регистар средстава јавног информа-
ционија под бројем 1104. од 5. јуна 1991.
године.

Многе странке, које су се, почетком деведесетих, појавиле на тек конституисаној вишестраначкој сцени Србије, разбите су сујете њихових "лидера", несналажење у времену и простору, импровизације уместо осмишљеног политичког програма, слично вечитом пубертету без одрастања, али и претерана склоност погодбама свих врста.

Све ове клопке, реалном и трезвеном политику која никада није дошла у сукоб са интересима српског народа, избегли су др Војислав Шешељ и група патријота који су, 23. јануара далеке 1990. године, у Батајници, основали Српски слободарски покрет, претечу Српске радикалне странке.

Дуговечност те политике доказали су време, квалитет и бројност чланова и симпатизера Српске радикалне странке оверена у свим српским земљама, где је странка пустила дубоке корене и донела плодове успеха на више одржаних локалних, републичких и савезних избора, током протеклих година.

Српска радикална странка данас је у Србији, Црној Гори и Републици Српској (вољом међународне политичке мафије Република Српска Крајина више не постоји, али то није дефинитивно стање) више од политике, животно вјерију свих искрених патријота у спасоносну стратегију српског опстанка.

Њеним политичким, економским и социјалним идејама приклонило се око четврт милиона власника препознатљиве плаве књижице и милионско бирачко тело којима су слобода, независност, будућност српског колена и држава у њеним етничким и историјским границама – светиња.

Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке, одржан на десетогодишњицу њеног оснивања, није, по обичају многих странака, послужио за самохвалисање и нереална обећања у овим тешким временима.

Осим што су делегати опет указали поверење председнику странке, др Војиславу Шешељу, и његовом заменику, Томиславу Николићу, још једном је потврђена спремност за учешће у бици за очување Србије и Савезне Републике Југославије, као и за спровођење демократски проглашених програмских начела странке.

Чврстим гаранцијама отаџбини и народу, конгрес је доказао верност изворним принципима Српског слободарског покрета и свих организационих фаза које су српски радикали прешли на свом деценијском путу, као залог наде у спокојнију будућност.

Жана Живаљевић

ПЕТИ ОТАЦБИНСКИ КОНГРЕС

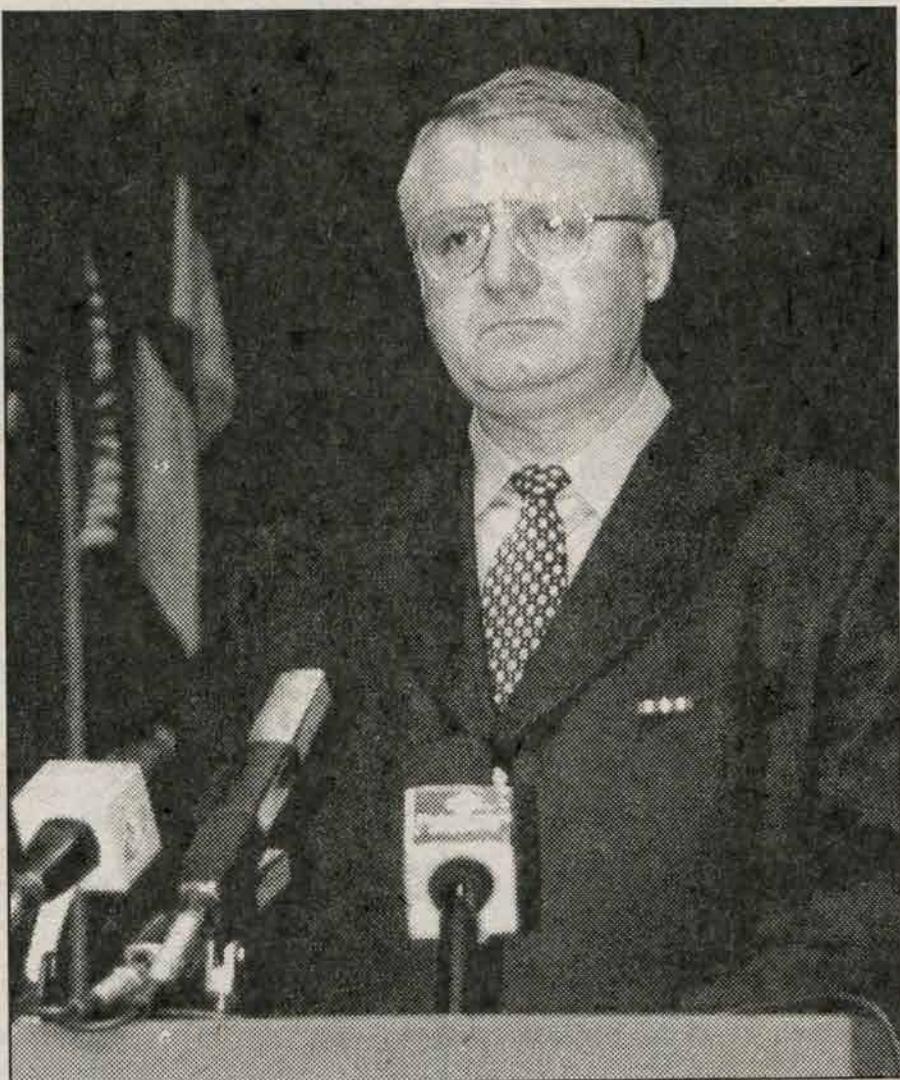
У недељу, 23. јануара, у великој сали Конгресног центра "Сава" српски радикали, после десет година постојања, одржали јубиларни конгрес. Конгресу, у чијем раду је учествовало 817 акредитованих делегата, присуствовало и 3.000 гостију из земље и иностранства. Његово преосвештенство, владика мишелевски, господин Филарет са саслужењем групе свештеника Српске православне цркве, благословио рад конгреса. Др Војислав Шешељ и Томислав Николић поново изабрани за председника, односно заменика председника Српске радицалне странке. Усвојени Статут и Резолуција Српске радицалне странке. Изабрана нова Централна отаџбинска управа. Председник, др Шешељ, истакао да у основном стратешко-програмском опредељењу Странке неће бити никаквих промена.

Др Војислав Шешељ: Понгтовањи ламе и господо, браћо Срби и сестре Српкиње. На основу одлуке Централне отаџбинске управе Српске радицалне странке, отварам Пети отаџбински конгрес Српске радицалне странке.

У име Централне отаџбинске управе поздрављам све госте и делегате конгреса из свих српских земаља. У име конгреса поздрављам Његово преосвештенство, владику мишелевског, господина Филарета, и поштоване свештенике Српске православне цркве: Ђорђа Поповића, Драгослава Стикића, Мирољуба Шћепановића, Деливоја Рајака и Драгана Станкића. Поздрављам делегације пријатељских партија: Демократске партије Срба у Македонији, коју чине председник Драгиша Милетић и председник Извршног одбора Ђорђе Полић и секретар Малиша Божовић.

Поздрављам делегацију Либерално-демократске партије Русије коју чине: Алексеј Валентинович Митрофанов, депутат Државне думе, Александар Валентинович Филатов, директор Центра националне геополитике Русије и Дмитриј Владимирович Печков. Поздрављам делегацију Руског општенародног савеза коју чине Сергеј Николајевич Бабурин, председник Руског општенародног савеза и потпредседник заједничке парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије, Настасија Александровна Јарочинскаја, члан Централног комитета Руског општенародног савеза и Павел Анатолевич Шевцов, војни експерт и члан делегације.

Поздрављам делегацију националног фронта Француске коју чине: Доминик Шабош, потпредседник националног фронта и командант Жак Ђор, шеф кабинета за међународне односе Национал-

Завет председника: истрајаћемо на свом путу

ног фронта Француске. Поздрављам делегацију јапанске патриотске организације коју чине: Мицуhiro Камура, председник и Мајуми Шинокара, шеф секретаријата организације.

У име конгреса поздрављам дипломате пријатељских земаља који присуствују Петом конгресу Српске радикалне странке. Господина Вјечеслава Калуњина, саветника амбасаде Руске федерације у Београду, господина Владимира Чушевића, саветника амбасаде Белорусије у Београду, старијег пуковника Јана Сју Гонга, заменика војног атаџеа Кинеске амбасаде у Београду. Поздрављам његову експленицију доктора Самија Садуна, изванредног и опуномоћеног амбасадора Републике Ирака у Београду. Доктор Садун је истовремено и представник ирачке БААС партије, с којом одржавамо пријатељске односе.

У име конгреса поздрављам његову експленицију господина Вихи Чола, отправника послова амбасаде Демократске народне Републике Кореје у Београду, који уједно представља и Радничку партију Кореје. Поздрављам његову експленицију, господина Садама Шабана, отправника послова амбасаде Алжира у Београду. Поздрављам господина Нили Ахмад Абадија, другог секретара амбасаде Ирана у Београду. Поздрављам господина Аиса Багдадија, саветника амбасаде Палестине у Београду.

Радно председништво

У име председничког колегијума Српске радикалне странке, предлажем да радом конгреса руководи радно председништво у следећем саставу:

1. Томислав Николић
2. др Никола Поплашен
3. Александар Вучић
4. Маја Гојковић
5. Драган Тодоровић
6. Момир Војводић
7. Мирко Благојевић
8. мр Јоргованка Табаковић
9. Гордана Булатовић
10. Драгољуб Стаменковић
11. Ратко Гонди
12. Гордана Поп Лазић
13. Зоран Красић
14. Огњен Тадић
15. Јован Дамјановић
16. Душко Секулић
17. др Марко Спајић
18. др Бранислав Блажић
19. мр Небојша Величковић
20. Стева Кесејић
21. др Војислав Шешељ

Да ли се прихвати предложен састав?

Констатујем да је радно председништво једногласно изабрано. Молим чланове радног председништва да заузму своја места.

Томислав Николић: У име радног председништва захвалајујем се на указаним поверењима. Молим његово преосвештенство владику миленевском, господина Филарета, и поштовање свештенике да благослове конгрес Српске радикалне странке и да се заједно помолимо Богу за спас српског народа и покој душе погинулим и преминулим члановима Српске радикалне странке.

Централна отаџбинска управа, као Статутом овлашћени сазивач Петог отаџбинског конгреса, предлаже да конгрес ради по следећем дневном реду:
1. Избор радних тела конгреса. 2. Реферат председника странке о десетогодишњем јубилеју, четворогодишњим стручним активностима и стратегији будућег деловања. 3. Генерална дебата,

4. Извештај верификације комисије,
5. Извештај о раду Статутарне комисије и предлози за измене и допуне Статута, 6. Извештај Надзорног одбора, 7. Избор председника и заменика председника Странке, 8. Избор централне отаџбинске управе, Статутарне комисије и Надзорног одбора Странке, 9. Усвајање резолуције Петог отаџбинског конгреса и 10. Завршна реч новоизабраног председника странке. Стављам предлог на гласање. Констатујем да је једногласно усвојен дневни ред конгреса.

Верификациона комисија

Прелазимо на прву тачку дневног реда: Избор радних тела. Предлажем да конгрес изабре верификацију комисију у следећем саставу: Светлана Лукић за председника, а за чланове: Милица Гогић, Иван Николић, Мира Нинковић, Оливера Скорић. За записничара конгреса Џалиборка Пумпаловић. За овериваче: Весна Зобенића и Радмила Јерунчић. Стављам предлог на гласање. Констатујем да је Пети отаџбински конгрес једногласно усвојио састав верификације комисије, записничара и оверивача записника.

Изборна комисија

Централна отаџбинска управа предлаже да конгрес изабре изборну комисију у следећем саставу: Стево Драгишић за председника, а за чланове: Мирко Благојевић, Душко Секулић, Наташа Вујић, Бранкаца Мијаиловић. Стављам на гласање предлог. Констатујем да је Пети отаџбински конгрес једногласно усвојио састав Изборне комисије.

Прелазимо на другу тачку дневног реда: реч има др Војислав Шешељ.

Затрупала српска труба: уз звуке четничког борбеног марша
војвода Шешељ са сарадницима улази у конгресну салу

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА

Реферат председника странке о десетогодишњем јубилеју, четвротогодишњем страначком деловању и стратегији будућег деловања

Поштоване dame и господе, браћо Срби и сестре Српкиње. Српску радикалну странку формирали смо на данашњи дан пре десет година, у тренутима судбоносних збивања по целокупан српски народ и нашу државу. Цели двадесет век испуњен је српским страдањима. Задесила нас је несрећа југословенства, зло комунистма, фашистичка агресија, хрватски геноцид. И при крају двадесетог века нови светски поредак оличен у злочиначкој политици Сједињених Америчких Држава. Наша странка је за ових десет година прешла трновит пут, али је увек остала доследна својим програмским циљевима, својим идеалима и никада није поклела у светој борби за слободу српског народа.

У ових десет година чланови Српске радикалне странке и јуначког Српског четничког покрета, као српски доброволци, борили су се на свим фронтовима где се бранило српство. Стотине чланова Српске радикалне странке, стотине јуначака српских синова, хиљаде, десетине хиљада српских четника изгинули су бранећи српску родну груду. У тој борби ми смо против себе имали најмогућије сиде овога света: Сједињене Америчке Државе, Енглеску, Француску, Немачку, цели НАТО, целу Западну Европу која и сама стење под америчком чизмом и под америчким диктатором. Најсавременија ратна техника, сви облици пропагандних субверзивних делатности специјалног рата, били су примењени против српског народа.

Српски народ је трпео ударце, српски народ је изгубио многе територије, али ми, српски радикали, убеђени смо да је то само привремени губитак. Ми никада нећemo одустати од свете борбе да се ослободи све што је српско. Да се ослободи цела Република Српска Крајина, да се ослободи Република Српска, да се ослободе Косово и Метохија као света српска земља. Чека нас тешка борба. Чекају нас велика искушења, али ми морамо имати и снаге, и памети, и храбrosti, и мудrosti да бисмо одолели свим искушењима. И српски радика-

ли су за ових десет година доказали да имају и снаге, и памети, и храбрости, и мудрости, а пре свега да држе до морала, части и образа.

Ми нимало не потцењујемо нашег непријатеља. Ми знајмо колико је снага Америке. Ми знајмо да је амерички циљ да се Србија потпуно уништи, да се Срби разбију као народ. Ми смо свесни, али узмишљања нема. Ми смо сатерани у угао из кога нема бежања. Да бисмо опстали морамо се борити до последњег даха. И ми ћemo се борити.

Зашто Америка жeli да уништи Србију и српски народ. Пре свега за-

то што смо ми традиционални руски савезници на Балкану, и зато што рачунају да је Русија тренутно слаба и беспомоћна и да је то прилика да униште Србију пре него што се Русија дигне са колена, усправи и крочи на светску историјску позорницу у оној сили, у оној моћи на коју смо навикли, на коју је навикао цео свет. И други разлог, да пркосни српски народ, да достојанствени српски народ не би пружао пример другим народима света како се брани отаџбина и како се не прихвата било чији диктат споља. То су два основна разлога што нас Аме-

Добар глас далеко се чује: било је гостију и са дугог краја света

Уважени гости: владика миленевски, господин Филарет,
са свештеницима Српске православне цркве

рика мрзи и због којих она неће лако одустати од намере да нас уништи, да нас разбије, да нам земљу поцепа.

Али, и овај рат кроз који смо прошли протекле године, показао је да се Срби не могу сломити. Српски народ је био за та три месеца јединственији него никада у својој новијој историји. Агресор је био запањен српском одважношћу, српским јунаштвом, чињеницом да никде у Србији ни страху, јавно манифесто-фаног, ни панике није било. Американци и њихови савезници из НАТО-а убијали су српску децу, српске школе, разарајући цивилне објекте, саобраћајну инфраструктуру, цркве, школе, болнице, стамбене објекте, фабрике, све што им је дошло под руку, уништавали су рачунајући да ће нам то залати толико снажан ударац да нећemo моћи да издржимо. Ми смо издржали. Истина, не у онoj мери у коjoj smo желели ми, српски радикали, јер ми smo једина политичка партија која није прихватила план Чертонирлун-Ахтисари и дозајак НАТО трупа на Косово и Метохију.

Ми smo једина политичка партија која зна да са Американцима не може бити компромиса, да се они једноставно морају отерати са Балкана да би балкански народи живели у миру, достојанствено, живели живот достојан човека. Па ипак, једна чињеница остаје и након прихватата тог плана, да је НАТО устукнуо. Није устукнуо онолико колико ми радикали желим, и на колико ћемо га сигурно натерати у близкој перспективи, али је устукнуо и одустао од злочинчког плана из Рамбујеа, којим је било предвиђено да се окупирају цела Србија и цела Савезна Република Југославија.

И многи други балкански народи су кроз ово наше искуство научили

да им Американци нису никакви пријатељи. Они су инструментализовали Хрвате, то нас нимало не чуди. Хрвате су инструментализовали кроз историју и сви други освајачи, и сви други окупатори. Они су, нажалост, инструментализовали у босанском рату и нашу браћу мусиманске вероисповести, босанске мусимане, па сад и они долазе свести и упознају каква је америчка чизма, каква је америчка окупација.

А ево, показало се и Албанци, који су Американце сматрали највећим пријатељима, доживели су да њихове девојчице од 11 година силују амерички подофицири, показујући суштину новог светског поретка заснованог на злочину. Само злочиначки војник, злочиначки официр или подофицир може да силује децу од десет, једанаест година, да убија на најкрвавији, најзлочиначкији начин. Нема европске армије која има такве официре. Нема широм света ниједне армије која има такве официре, осим америчке армије.

Али, ово је тек почетак њиховог трагичног искуства, зала које не тек да доживе дозвољавајући да их Американци инструментализују против српског народа. Американци се служе најогоњенијим лажима и клеветама. Али никада српски народ није направио такав злочин какав су направили Американци после три месеца окупације Косова и Метохије. Никада и никаде. Нас, Србе, оптуживали су да убијамо цивиле, да смо убили десет или сто хиљада Албанаца. Где су трагови, где су докази. Никаде доказа нема, јер српски војници и српски полицијаци су убијали само терористе бранеши своју државу.

Наша политика према националним мањинама може бити пример за углед целом свету. Националне мањи-

не у нашој земљи Уставом и законом су максимално заштићене и имају реално статус равноправних грађана Србије и Савезне Републике Југославије. Али, тешко је одолети западним лажима које се лансирају преко инструментализованих медија. Слагу да су Срби гађали пијаџу Маркаље у Сарајеву, па се после месец дана сазна да је то била велика лажа, али нама, у међувремену, уведоше злочинчке санкције. Слагали су и многе друге ствари.

Они су организовали преко својих пријатеља из француске обавештајне службе убијање око хиљаду мусимана у Сребреници, да би се то приказало Србима. А сад знамо да су врбовани и неке српске криминалице, српске злочинце да обаве прљав посао да би се све свалило на леђа српском народу и да би српски народ био проглашен за геноцидни народ, у светској штампи, у светским медијима. Тешка је наша борба за победу истине, али достижна. Истина побеђује, и то се већ показује и у земљама агресорима. Њихови народи, њихови новинари и интелектуалци, људи од части и образа, све чешће отворено наступају износни доказе о подмуклој и перфидној пропагандној кампањи, чија смо жртва били ми, Срби.

Овде је једна чињеница већ јасна, слободумној и демократској јавности целог света – нови светски поредак се мора сломити док није цели свет уништио. Нови светски поредак је најгора варијанта тоталитаризма коју је ова планета упознала. И да би се уништио нови светски поредак, није довољно само српска жртва, само српска снага и српска истрајност. Ми се уздајмо у то да ће пријатељски народи широм света, схвativши на српском примеру какве су намере Американца, одлучно и чврсто стати на крају политичких, одбранити своје земље. Ми верујемо у обнову бесмртне Русије.

Ми верујемо у руску силу и моћ, и та вера нас није напуштала и онда кад нам је било најтеже. Због тога Српска радикална странка, као приоритет своје спољнополитичке оријентације, има укључивање Савезне Републике Југославије у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије, у јединство братских православних народа и држава, који може одолети и НАТО-у и америчкој вољи и намерама.

Српска радикална странка са великим пријатељством и симпатијама прати напоре братског кинеског народа, његову вољу и одлучност да сачува своју земљу и поврати давно окупиране територије. Ми се радујемо повратку Хонконга и Макао у састав Народне Републике Кине и надајмо се да ће се, у најскорије време, и Тајван вратити матици отаџбини, а рачунамо и на моћни савез, стратеш-

ко јединство Русије и Кине, који може зауставити америчке подлачке намере.

Ми с дивљењем пратимо борбу поносног ирачког народа, која траје већ пуних десет година против америчких злочинаца и њихових сателита, и ми смо убеђени да ће ирачки народ одолети у тој борби и да ће успети да спаси своју земљу, да ће успети да пример другим народима света како се бори за родну груду и како се не подлеже империјалистичким притисцима.

Ми желимо да народ демократске Народне Републике Кореје сачува своју земљу и отвори пут уједињењу отаџбине, коју су пре пет деценија назлочиначки начин поделили Американци. Ми желимо да палестински народ ослободи своју земљу и успостави своју државу и равноправно ступи у ред независних народа и држава ове наше једне планете.

Српска радикална странка се заљаже да се народи Источне Европе, Азије, арапског света, Ирана, Африке, Јужне Америке удруже у овој борби, да превазиђу све међусобне неслоге, све што их је до сада делило, спутавало и да удруженим снагама сачувају независност и супротставе се овом великим злу које нам долази перфидно с "кока колом", а кад "кока кола" не успе, онда с бомбардерима, с ракетама, с томахавцима. Ми желимо да се европски народи што пре освесте, ослободе америчке доминације, да се усправе и сами одлучују о сопственој судбини. Ми желимо Европу слободних равноправних народа и држава и рачунамо да ће, у најкоријенјеном времену, и Француска, и Немачка, и Италија кренути тим путем, јер смо убеђени да не могу дуго издржати америчке окове.

Српска радикална странка је странка умерене десне оријентације на српској политичкој сцени, једна од најснажнијих. Кала је, 1998. године, НАТО кренуо на Косово и Метохију, кала је кренуо у дробљење остатка Србије, Српска радикална странка је на своја плеша прихватила терет и одговорност власти. Ми смо склопили коалицију са левичарским партњерима које су, такође, показале вољу да се супротставе америчким агресорима и формирали Владу националног јединства Србије. Та Влада је постигла веома значајне резултате и улика оптимизам народу да ћемо одолети непријатељу, да ћемо обновити нашу економију, и да ћемо имати успешну социјалну политику.

Наравно, склапање коалиције између левице и деснице никде на свету није природан процес, ако се живи у нормалним условима. Али, наши услови нису нормални. У нашим условима Американци и њихови савез-

ници су врбовали све друге политичке партије. Остало је једна странка умерене деснице, Српска радикална странка, и две странке левице, на патриотским позицијама. Све остале партије добијају новац да радије против свог народа, против своје државе. Ту је јасно да никаквог двоумљења не може бити. Све што што нас дели остављамо за будућност, а сада треба да инсистирамо на патриотском јединству у одбрани отаџбине и свога народа.

Шта ће се десити у будућности? Сви ови који су служили Американцима нестаће са политичке сцене, а у Србији ћемо имати практично две политичке партије: радикалску десницу и левницу, и онда ћемо се међусобно надметати за љубав наших гласача, за изборну вољу нашег народа, наших грађана. Али, док то постигнемо, има још много тога да урадимо.

Овај замајаш који смо, након бомбардовања, постигли у нашој при-

нов појаве организованог мафијашког криминала у нашој земљи, који проtekлих десет година разара комплетно социјално ткиво српског друштва. Американци нас неће задуго оставити на миру. Они су, након окупације Косова и Метохије и злочиначког геноцида над тамошњим српским народом, показали које су им нове намере.

Американци би да отму Црну Гору, српску Спарту, колевку српске националне свести, поноса и достојанства. Инсталисани у Црној Гори, одметнички, сепаратистички режим огрезао је у криминалу, у мафијашким пословима. Али, управо такви требају Американцима. Управо такве Американци сматрају демократија и реформистима, попут случаја Панаме, где су сами довели криминалца Норијегу на власт, искористили га за своје прљаве послове, а онда извршили инвазију и тог истог генерала стрпали у амерички затвор,

Десетогодишњи биланс: српски радикали доказали да имају и снаге, и памети, и храбrosti, i мудростi

вреди, јавним радовима у обнови земље, треба да одржимо у свим другим секторима економије, јер само том политиком финансирања јавних радова ми можемо да оздравимо приреду. Најважније је то што смо постигли сагласност да се више не иде на кредитирање фирм из друштвенног и државног сектора, што се одавно показало као погрешан, промашен метод, већ да идејом на финансирање конкретне производње, конкретног рада на основу постигнутих резултата. Само то нашу привреду може оздравити.

Инсистирамо доследно на потпуној приватизацији, на ликвидацији друштвене својине, јер само тако можемо избити главни, суштински, ос-

осудили га пред америчким судом. Сутра ће тако урадити и са Милом Ђукановићем, и са сваким другим који предано служи, када им више не буде требао.

Американци би да нам отму свету рашку земљу, или санџак, како га зову у колоквијалној комуникацији. Хтели би Американци да нам отму српску Војводину, и свуда, на сваком делу наше територије, налазе своје службе, плаћенике, најгори пљам, најгори отпад из српског народа и других народа који живе на нашој територији. Али, Американци не успевају у својим намерама. Јер, кад нађу криминале да им служе, криминалиши нису спремни на ризик, нису спремни на жртву, а воле новац и обично се посвађају око поделе новца, не испунив-

ши налоге своих газда са Запада. Такво је америчко искуство са том вејном прозападном такозваном српском опозицијом, и у будућности ће још горе резултат постизати, јер ти људи немају ни части, ни образа, ни поноса, ни достојанства, ти људи се само међусобно надмећу и препиру око поделе америчких зелених долара и то је суштина њиховог бављења политиком.

За ових десет година, браћа Срби и сестре Српкиње, Српска радикална странка је израсла у снажну, велику политичку партију са скоро 250 хиљада организованих чланова. Зашто је Српска радикална странка све популарнија у народу? Право, зато што свој народ никада нисмо слагали, никада нисмо преварили, никада нисмо изневерили. Зато што своме народу искрено увек кажемо шта мисли-

дозволимо да нас споља поделе, посвајају, да нам изазову грађански рат, унутрашње немире. Српски народ је све такве подле намере западних сила одавно препознао и ми смо убеђени да им неће настести. Са овог нашег конгреса ми упућујемо искрене братске поздраве македонском народу и Србима који живе у Републици Македонији, захвални смо им на њиховом јунаштву које су показали у време злочиначке агресије НАТО-а против Савезне Републике Југославије. Ми смо свесни у каквој су они опасности, ми смо свесни какве невоље и несрече ћима прете, и можемо им обећати да могуј рачунати на братску српску помоћ онда када она буде потребна.

Браћа Срби и сестре Српкиње. Овај пређени десетогодишњи пут није био нимало лак. Имали сте разлога и да

којих је десет наших основних приоритета за будућност, ми наглашавамо чиме ће се бавити српски радикали у заштити српства, у обнови економије и у решавању социјалних проблема. Да би наш програм реализовали, ми морамо сачувати оно што још имамо, а то је Савезна Република Југославија, и морамо је сачувати по сваку цену. Нико нема право да отцепљује Црну Гору и за евентуално отцепљење Црне Горе нема никаквих уставних могућности. Противставан је сваки покушај, и Српска радикална странка ће се доследно залагати да се употребе сви инструменти правне државе да се спречи било какав сепаратизам.

Наše реформе у економској и социјалној сфери морају бити праћене и у другим областима живота адекватним потезима. Ми смо већ на том плану показали доста добре резултате доношењем новог Закона о Универзитету, новог Закона о информисању, а убеђен сам да ће и реформа правосуђа, реформа школства и реформа система здравственог осигурувања уследити у најскорије време на рационалним принципима на овај начин на који ће омогућити да се ствари дефинитивно среде и у тим друштвеним делатностима које су данас у критичном стању.

Убеђени смо да све ове послове можемо да решимо ако Српска радикална странка остане сложна и јединствена. Српски радикали су до сада свим другим конкурентима или партнерима на политичкој сцени показивали пример слоге и јединства. Убеђен сам да ће тако бити и у будућности, да ће српски радикали показати да су једна снажна, развијена и међусобно чврсто повезана политичка организација са изграђеном инфраструктуром међуса, општинских и окружних одбора.

И у свим овим пословима које обављамо, у свим задацима које реализујемо, ми морамо водити рачуна, пре свега, о онима којима је најтеже у данашњој Савезној Републици Југославији или Републици Српској, пре сваким избеглицама, породицама палих бораца, породицама погинулих и умрлих припадника Српске радикалне странке. Та унутрашња страначка солидарност је залога досадашње слоге и јединства и у будућности, у времену које долази, а које ће бити препуно нових изазова.

Уверен сам, браћа и сестре, да ће Српска радикална странка истрајати на свом путу, путу патриотизма, да ће објединавати све друге патриотске снаге друштва, да ћемо сачувати Србију и Црну Гору и Републику Српску, да ћемо ослободити Републику Српску Крајину, да ћемо ослободити Косово и Метохију. Поздрављам вас традиционалним радикалским поздравом: Србија је вечна док су јој дена већа. Живела Велика Србија!

Под државним и страначким заставама:
део радног председништва

мо, шта осећамо, које су нам намере, који су нам страхови који су нам проблеми. Ми рачунамо на народну снагу и народну енергију у решавању свих проблема. Следећи такав курс српских радикала, грађани Србије и Савезне Републике Југославије, грађани Републике Српске и Републике Српске Крајине, док та западна српска земља није окупирана, стицали су поуздане да српски радикали могу пронаћи излаз из кризног стања, могу обновити отаџбину и ујединити све српске земље. И нису се преварили.

Порази које је српски народ доживео по питању Српске Крајине, Републике Српске или Косова и Метохије, морaju нам бити подстрек за стварање нове снаге и нове енергије да повратимо оно што је наше.

Све што је српско, што је данас окупирano, ми можемо повратити ако будемо сложни, јединствени, ако не

се љутите на страначко руководство, и да нас критикујете, али имали сте разлога и да будете задовољни конкретним резултатима које смо на изборима постизали. Ниједна странка не може рачунати искључиво на континуирани раст. Али, раст Српске радикалне странке био је увек најупечатљивији јер смо деловали за ових десет година у најтежим могућим условима, а показали највећи нисагу, издржљивост, доследност и то је оно што нас је дубоко укоренило у српском националном бићу и што ствара поверење код припадника свих националних мањина, да су радикали странка изразито демократске оријентације, да су за грађанску равноправност, али и за заштиту националних интереса свуда где су ти интереси угрожени.

Резолуцијом, чији вам је предлог поднела Централна отаџбинска управа за овај конгрес, ми наглашавамо

ГЕНЕРАЛНА ДЕБАТА

Томислав Николић: Предлазимо на трећу тачку дневног реда. Радно председништво предлаже да се у оквиру генералне дебате апсолвирају и све остале тачке дневног реда, онако како радна тела буду спремна да поднесу своје извештаје и предлоге. Отварам генералну дебату. Реч има председник Републике Српске, др Никола Поплашен.

ОКУПАЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Др Никола Поплашен: Ваше превосходитељство, поштовани оци, уважени гости, даме и господи, браћо Срби и сестре Српкиње, желим да вас све поздравим испред бројних чланова, симпатизера из Републике Српске, српског народа и грађана у целини из Републике Српске. Српска радикална странка у Републици Српској ужива велику популарност. Та популарност проистиче из доследног заступања њених основних принципа. Пре свега, доследно ангажовање на успостављању јединствене српске државе, државе у којој би живела већина Срба, где Срби представљају већинску етничку групу, у борби за либералну привреду тржишне оријентације и у борби за вишестраначки политички систем. Српска радикална странка никада није поступала.

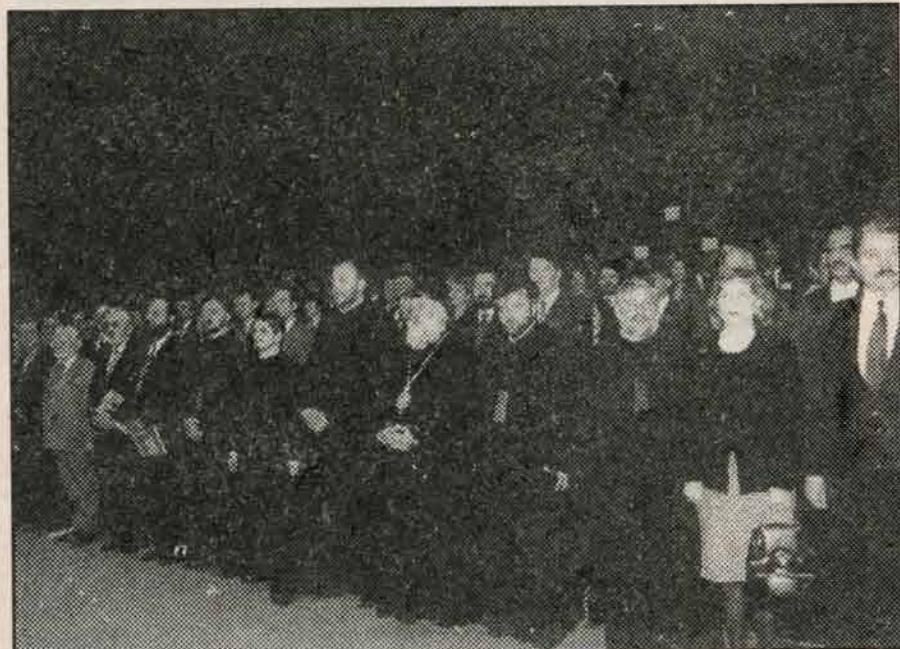
Иако није могла да учествује у изборима све до 1996. године, јер избора није ни било, учествовала је на првим изборима и та популарност се верификовала на сваким наредним изборима одржаним у Републици Српској. Већ 1996. године ушли смо у Народну скупштину Републике Српске и имали посланичку групу са око 7% освојеног бирачког тела. На локалним изборима, 1997. године, Српска радикална странка је освојила преко 20% гласова и по-

бедила у осам општина, од укупно 62, у Републици Српској. На ванредним парламентарним изборима, 1997. године, Српска радикална странка освојила је око 21% српског бирачког тела и била једна од највећих посланичких група у Народној скупштини у Републици Српској.

На општим изборима 1998. године, кандидат из Српске радикалне странке за председника Републике добио је близу 47% српског бирачког тела, кандидат из Српске радикалне странке за члана председништва БиХ, господин Крајишић, добио је 44,56%, а други кандидат, господин Радишић, 38,57%. Међу-

даји те територије америчком агресору. Друга група су оне странке које у свом програму и свом понашању имају противуставно деловање, а то је рушење Републике Српске. Ту, пре свега, мислим на Странку демократске акције и њене партнere. Са свима осталима ми смо у сваком тренутку отворени и спремни за сарађњу и сигурни да ће то довести до резултата.

Пред нама су тешки дани. Предстоји нам жилава и тешка борба, али ја сам уверен да српски народ у Републици Српској, као и српски народ у целини, има будућност. Она је везана за наше јединство и потребу да сачувамо оно што

Почаст химни: гости конгреса за време интонирања "Боже правде"

тим, због изборних правила и прописа, недемократског карактера наметнутих од Организације за европску безбедност и сарадњу, промовисан је господин Радишић, а не фактички победник, господин Крајишић. На истим изборима за Народну скупштину Републике Српске добили смо око 14% гласова, а за парламентарну скупштину БиХ око 17%.

И поред чињенице да у Републици Српској постоји окупација која, с времена на време, од маскираног перфидног модела постаје отворена и груба, нарочито под притиском америчких припадника СФОР-а и америчких политичара и дипломата у Републици Српској и БиХ, Српска радикална странка неће одустати од својих основних принципа. У реализацији тих принципа ми смо спремни да сарађујемо са свима и на локалном и на републичком нивоу, и на нивоу БиХ, без обзира на страначку припадност и идеолошку оријентацију.

Због реализације принципа постоје две групе људи из политичких партија са којима не можемо да сарађујемо. Прва се односи на такозване проамеричке странке, јер они будућност Републике Српске виде у њеном нестанку, у пре-

имамо и ослободимо оно што нам је насиљем одузето. Главни фактор тог јединства и у Републици Српској и у целини је Српска радикална странка, и због тога има толiku подршку. То је странка будућности која ће сачувати Републику Српску и српске земље, и зато сам уверен у много боље дане у наредним месецима и годинама који су пред нама.

ОТПОР НОВОМ СВЕТСКОМ ПОРЕТКУ

Маја Гојковић: Поштоване даме и господи, браћо Срби и сестре Српкиње. Навршава се десет година од оснивања Српске радикалне странке, што данашњем конгресу даје и посебан јубиларни карактер. Протекли период десетогодишња Српске радикалне странке потврдио је трајну вредност политичких основа рада наше странке утемељених програмом који је усвојен на Четвртом отаџбинском конгресу, одржаном 18. маја 1996. године.

При креирању спољне политике, српски радикали се држе основних принципа међународних односа, принципа

Др Никола Поплашен: Српска радикална странка главни фактор јединства у Републици Српској

Маја Гојковић: мондијалисти нису добра народима које кrase патриотизам, национални понос и духовна снага

на мирољубивс коегзистенције, активне сарадње равноправних држава и народа, поштовања националне суверености, немешања у унутрашње послове других држава, као и против принципа употребе силе у међународним односима. Српска радикална странка развија традиционално пријатељске односе са народима и државама који су нашој држави помогали у најтежим историјским тренуцима и солидарисали се са нама. Српски радикали су спремни на сарадњу са другим државама у циљу заштите заједничких интереса, а не против интереса других држава.

Данас, након пада берлинског зида, биполарни свет заменио је униполарни свет, у коме Америка умишља да је једина супер сила на свету, а да све остале државе представљају неку врсту 52.

америчке државе и то, наравно, другог колонијалног реда. Војни савез НАТО једна је од битних полууга америчког империјализма и новог светског поретка. Ова полууга служи Америци да под маском борбе за демократију, грађанска права, спречавање тзв. хуманитарних катастрофа, интервенишу у сувереним земљама и тако загосподаре светом. На њиховом освајачком походу нашла се и територија Савезне Републике Југославије. Чланице Европске заједнице, уз Америку и њихове сателите у свету, оставили су економску блокаду наше државе, али и отворени рат ради уништења суверене Југославије као државе. Цинични су и провидни разлоги правдана овог чина од стране агресора, и тако звуче сваком члану Српске радикалне странке и свим грађанима Југославије.

Српска радикална странка сматра да овај рат не можемо изгубити, јер је он за нас одбрамбени рат. Ми морамо издржати све тешкоће које су пред нама, јер ћемо тако сачувати наш територијални интегритет и политички суверенитет. Пружајући отпор новом светском поретку, опстаћемо и као држава и као народ. Оно што се Југославији дешавало у протеклом периоду и агресија која се и даље врши над нама другим, перфидијум облицима, изазвала је протесте у читавом свету.

Неслагана је исказала разне партије, грађани, удружења, научне, културне и друге институције широм Европе, Русије, Кине, Индије, у земљама Европе, Азије, на свим другим континентима. Политички отпор пружиле су оне земље света које нису под утицајем новог светског поретка. То су земље које су са Југославијом изградиле односе пријатељства, поштовања и духовне близине.

Српска радикална странка зна да су земље ван утицаја новог светског поретка Кина, Русија, Индија и многе

друге слободне државе света најважнији спољно-политички партнери Југославије. Сарадња са овом групом земаља, њихова политичка подршка, уз национално јединство које смо исказали у рату и данас, биће у наредном периоду најважнији чиниоци у борби против новог светског поретка. То су чиниоци који не спречити нови светски поредак да политички избрише Југославију са карте света. Носиоци новог светског поретка нису добра народима који поседују патриотизам, национални понос и духовну снагу, које исказују у одбрани своје земље. Такав народ је српски народ, који је дао незгодан пример другим државама, које су потенцијално угрожене, да се супротставе глобалној опасности која им прети.

Многе земље света знају да ако ми будемо поражени у нашој борби за независност и очување територијалног интегритета, биће поражени и они. Ово је наша заједничка одбрана и отпор према новом светском поретку. Свест о томе учвршује вољу искрених патријота да бране своју отаџбину, исказује неопходност стварања чврстог савеза у борби против укидања принципа државног суверенитета и принципа немешања у унутрашње ствари других држава. Излазак из кризе коју је Америка вештачки створила у Југославији, припрема је за бољу будућност читавог света.

СИНОВИ ОБИЛИЋА НЕЋЕ ДАТИ СРПСТВО

Момир Војводић: Ваше високо преосвештенство, часни јереји Српске православне цркве, пријатељи српског народа и Српске радикалне странке, сестре и браћа српски радикали, нека нам је срећан овај рад и овај достојанствени, величанствени конгрес, Пети конгрес отаџбински српских радикала, коме се данас радују сва срца која за српство туку како у отаџбини, тако и у расејању. Бог је велић, а свети Сава нас гледа озго. И благосиља овај благословени сабор, овај дивни конгрес српства.

Ја ћу, сестре и браћо, да вам кажем неколико речи о стању у Црној Гори, већ су је чине српски радикали у Црној Гори. Данас је Његошевом племену, српском племену над свим племенима у Црној Гори, све теже и теже, све горе и горе. Кратак извештај или рапорт владике Рада био би овакав: Не бојте се Срби, добра бити неће. Турци јаци, издајници јаци, узвијали Турци и Латини, узбуњише народ по горама. И од те славне српске Спарте, српскога Олимпа, горе отаџба, ирне мајке отаџба Србије, роднице српских војвода и ратовођа, данас нека сорта у Црној Гори, а то нису Црногорци, него батал људи, батал Срби, батал Црногорци, вазали НАТО алијансе. Уз њину помоћ европски стратеги српске несреће желе да од те Спарте, од Црне Горе данас начине амерички арнаутлук, по коме ће да се арнаутлукује као данас по Метохији, Македонији, по Косо-

Поздрав српским националистима: Доминик Шабони,
потпредседник Националног фронта Француске

ВЕЛИКА СРБИЈА

Момир Војводић: 'ајте у Европу и срећан вам пут, клинтоновићи и олбрајтовићи из Црне Горе!'

ву, па да кажем исто тако по Книнској крајини.

И ја кажем тим туђим вазалима, тим адмиралима оне глисер флоте на Јадрану, који служе Вашингтону и Бону; неће, неће, неће дати српство, неће дати синови Обилића, јер у Црној Гори на Цетињу је Обилића пољана, окле тамо Душанова круна, окле тамо крсташ барјак Боска Југовића, ако веле царства није било. Ја им кажем назад ајте, ајте у Европу, срећан вам пут сви клинтоновићи и олбрајтовићи из Црне Горе. Онај који каже да га има, камен му у кљун. Неће поново правити мукадем појас између Србије и Црне Горе преко наше свете земље Палестине, наше Раилке, градити оно што су наумили. Е неће, е неће, е неће.

Браћо и сестре, да вам и ово кажем и завршавам. Данас гавранови без кљунова по Црној Гори грађу о некавоме јединству између Србије и Црне Горе, а ја им поручујем са овог дивног конгреса: право јединство између Србије и Црне Горе огледа се у српству, у вери, у светом Сави, у нашој духовности. Црна Гора висока, Србија широка, а куд ће љепијега јединства.

Исти ти гавранови, олбрајтовићи, грађу о неком референдуму, а ја им кажем: читав 19. век, читав 20. век, све бојне пољане српскијех вitezова од Мишара, од Чегра, од Иванковића, од Цера, од Мојковића, од Кајмакчалана и свих бојнијех пољана, све су то били референдуми за јединствену српску државу. И нема другога референдума. Они у Црној Гори што данас кажу дани су Срби, е и дани су Срби. Е, што ће нам такви Срби. Али јесу они који јесу, они који иду стопама светог Саве и они који не дају да пресуше извори светог Саве и светог Петра Цетињскога и наших великих светаца, пророка и ратовођа.

Да завршим оним Кочићевим зовом: "Идеш ли роде. Идем, идем. Иди, или и Бог ти дао". Живела Србија.

СРБИ, УЧИТЕ СЕ НА СУДБИНИ КРАЈИНЕ

Ратко Ј. Гонди: Браћо и сестре!

Данас обележавамо велики јубилеј – десет година постојања и рада наше странке. Српски радикали са поносом могу говорити о протеклом периоду. Ни у једном моменту нисмо имали погрешне ставове, погрешне идеје и погрешна дела. Увек нас је водила само једна идеја: одбрана српског народа, српских земаља и српског националног интереса! Ту никада није било колебања, а неће бити ни у будуће.

Српски народ никада у својој историји није имао тежи период од проteklih десет година. Било је тешко 1915. напустити Србију, али тада је Србија имала пола света за савезнике. У проteklih десет година – ниједног! Издржали смо, издржавамо и на крају, ипак, изјави као победници! Сила може да погази право, али не и да уништи правду! Наша искушења и патње су велики, можда ће бити и тежи, али издржати морамо – отступати више немамо куда. То ми из Републике Српске Крајине знамо најбоље.

Пре девет година ослобођени су западни српски крајеви и формирана Република Српска Крајина, одлуком Уставотворне скупштине од Српских Аутономних Области (САО) на Николјдан 1991. године. Повод за стварање САО и касније Републике Српске Крајине био је у усташкој идеологији нове хрватске демократије. Један од првих ножева забијених у душу српског народа је избацивање Срба из Устава нове државе. Следећи потези (шаховница, изјава лојалности и сл.) само су јасније указали шта ће у лијепој њиховој. Хрватски политички "дужносник" Шекс, јасно је поручио: ко не може прихватити да у новој Хрватској живи по новим хрватским законима, може да сели, а Срби могу понети само онолико земље на опањима, колико су донели Србијанци из Србије.

Али, Србијанци нису донели српску земљу из Србије.

Србијанци су донели у Хрватску нешто што Хрвати никада нису могли остварити: донели су им слободу, створили им државу, заштитили их од одговорности поражених у рату и превели у табор победника. И то два пута у овом веку!

Срби у крајевима који су припадали Хрватској после Првог и Другог светског рата нису били дошљаци или колонисти. Они су ту живели вековима, а и када су се дешавале велике сеобе, нису долазили на туђа огњишта, него су земљу куповали или добијали на поклон од тадашњих владара. Постоји мноштво докумената из којих се јасно види да су Срби имали своју добро уређену државу у Барањи и Славонији још у 9. веку! Али, појмимо хронологијом стварања Републике Српске Крајине.

Процес стварања Републике Српске Крајине може се пратити кроз три етапе:

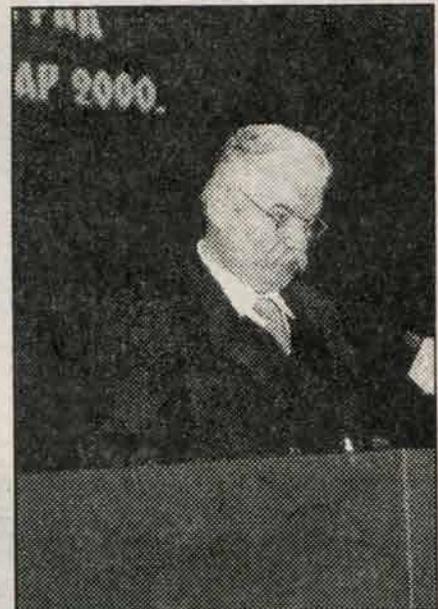
1. Стварање заједница српских општина Северне далматије и Лике (1990).

2. Стварање Српских Аутономних Области (САО Крајина, САО Славонија, САО Славонија, Барања и Западни Срем у периоду децембар 1990. до прољећа 1991.), и

3. Стварање Републике Српске Крајине на Николјдан 1991. године у Книну.

Република Српска Крајина имала је све атрибуте државе. Иако није обухватала све српске крајеве (на пример део Славоније, Горски Kotar, део Лике и Далматије и неке друге крајеве), имала је територију (17.000 кв. км.), народ (око 420.000 становника), законодавну и извршну власт, војску. Имала је устав, заставу, химну, грб – и простирала се искључиво на историјском српском етничком простору!

У стварању и одбрани Републике Српске Крајине наша странка је имала велику улогу, нарочито СЧП. Али, највећу и најзначајнију улогу имао је др Војислав Шешељ. Његови наступи широм српских земаља под тадашњом хрватском влашћу деловали су као мелем на рану српског народа и будили свест о властитој снази и потреби јединства

Ратко Гонди: вратићемо се поносито, победоносно, ослободилачки и жестоко!

у одбрани српске земље и српског народа. Оно што је у његовим наступима било најважније, то је непрекидно позивање на јединство српског народа. Морам навести два карактеристична примера:

1. На митингу у селу Јагодњак у Барањи, 21. априла 1991. јасно је нагласио да "... нема места за међустранице расправе, ниједан ускостраначки интерес не сме да избије у први план..." све док се не оствари обезбеђење српских националних граница.

2. Књижевник и новинар Никола Јован Мариновић, у својој књизи "У рововима српства 1990–1994" описује догађања на Плитвићима, на Језерцу, 4. маја 1991. и наводи инсистирање Војислава Шешеља на јединству српског народа у

остварењу кључног националног задатка – заштите српских граница” А “... кад заштитимо српске границе, онда ћемо да се цепамо у већи број политичких странака и међусобно идсопотешки и политички супротстављамо. А данас само издајници српског рода и народа покушавају да нас заваде и онет проливају српску крв”.

Овај став Војислава Шешеља није никада трпео попуштања. То му признају и највећи противници. А непридржавање тих принципа води у пропаст. То смо ми у Републици Српској Крајини најбоље осетили. Зато и позивамо Србе у осталим угроженим српским земљама, Републици Српској и Црној Гори, па и у Србији, да уче на нашој горкој судбини, да не дозволе веће и даље трагедије српског народа, да не дозволе да српска неслога буде најаче оружје звери који кидишу и одгризају комад по комад српске територије.

Република Српска Крајина је данас окупирана и под усташком тиранијом. Али “свака сила довека”! И ја, и сви ми, Крајинци, знамо: доћи ће дан када ћемо се вратити на своја огњишта! А вратићемо се поносито, победоносно, ослободилачки и жестоко. У нама још кључа 1804, 1912/13, пламти 1918, а 1991. година је то најбоље потврдила! Вратићемо се ми, или наши синови, или чукунуши – али ћемо се вратити, како је певао краљ Никола Петровић:

“Онамо, ‘намо! за брда она,
Где небо плави савија свод,
На српска поља, на поља бојна,
Онамо, браћо, спремајмо ход!”

Тако нам Бог помогао!

ТЕЛЕГРАМИ

Томислав Николић: Пети отаџбински конгрес добио је телеграме:

Социјалистичка народна партија Црне Горе: Пощтовани гости Шешељ, у име Социјалистичке народне партије Црне Горе и у своје лично име, шаљем вам искрене поздраве и жеље за успешан рад конгреса. Српска радикална странка је у овим тешким временима за наш народ и нашу државу знала да нађе пут достојан свог имена и своје традиције. Верујем да ће и у временима која долазе Српска радикална странка бити патриотска снага која ће радити на јединству Србије и добру наше заједничке државе и њених грађана. Са жељама за вашу личну срећу и срећу наших колега, још једнпут вам упућујем поздраве за успешан рад конгреса. Потпредседник Зоран Жижин.

Централни комитет Радничке партије Кореје: Централни комитет Радничке партије Кореје упућује срдчне честитке Петом отаџбинском конгресу Српске радикалне странке и преко њега шаље пријатељске поздраве свим члановима ваше странке. Уверени смо да ће Пети отаџбински конгрес бити једна важна прилика за ојачавање

ваше странке и за развијање борбе за очување суверенитета и достојанства ваше земље и нације. Користимо ову прилику и да изразимо чврсто уверење да ће се пријатељски односи и сарадња између наше две партије и даље проширити и развијати у складу са идеалима самосталности, мира и пријатељства, те да вам желимо велики успех у раду конгреса ваше странке.

Франц Шенхубер: Драги пријатељи из Српске радикалне странке. Био сам веома импресиониран ставом српског народа, а нарочито ставом чланова ваше странке када сам посетио Београд прошлог лета. Знам да је ваш лидер, господин др Шешељ, изузетна личност у политичком животу Европе и волео бих да подржим њега и његову странку у борби против заједничког непријатеља, Сједињених Америчких Држава, које покушавају да успоставе светску полицију не би ли потчинили националне интересе. Вашој партији и контресу желим много успеха.

ГЕНЕРАЛНА ДЕБАТА

ИЗДАЈНИЦИМА МЕСТО НА ЂУБРИШТУ ИСТОРИЈЕ

Драгиша Милетић: председник Демократске партије Срба у Македонији:

Пощтовани председниче, радно председништво, ламе и господо. Имам изузетну част да вас поздравим испред свих Срба Републике Македоније, и зажелим успешан рад Петом отаџбинском конгресу Српске радикалне странке. Топло вам се захваљујем испред Демократске партије Срба у Македонији што сте нам указали велику част вашим позивом да учествујемо на конгресу Српске радикалне странке, бораца из прве линије фронта за слободу, част и достојанство српског народа, свих српских огњишта, српских светиња и власника српског простора. Не уступкнуши пред претњом мрачних сила окупљених око фашистичке политике Америке и њених савезника са циљем да потчице и понизе све прогресивне народе и државе у свету. Нажалост, морам да кажем да су и на овом тлу нашли своје савезнике и послушнике који су изгубили част и образ и стали на страну тираније, све зарад голе власти усколартијских и личних интереса. Међутим, историја потврђује да је издајницима место на њеном ђубришту.

Драга браћо и сестре, уважене ламе и господо. Уверен сам да ће са овог веома значајног скупа партија и родољуба стиљи порука до свих Срба, ма где се они налазили да не посустају у борби за одбрану српских националних интереса, да шире истину о неправди која је нанета српском народу, да охрабре и оне који су у тренуцима слабости посустали, да наставе да се боре, јер док се боримо и постојаћемо.

Драгиша Милетић: верујем у своју матичну државу и свој народ

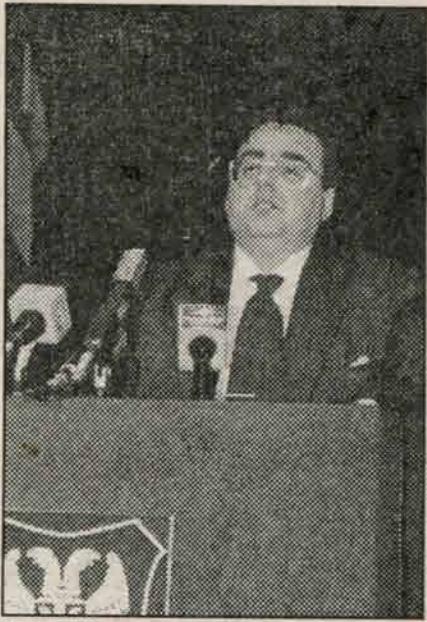
На крају, завршио бих цитатом из писма Максима Горког свом пријатељу Алексеју Ивановичу Попечкину, написаном крајем тридесетих година у Врњачкој Бањи, а гласи: "Историја ове земље корачала је само за славом. Та земља је патила, живела, пружила и остала ту да увек остане ту. А ја верујем у своју матичну државу, верујем у свој народ и хоћу да се вратим назад на моје Косово".

ПРОТИВИМ СЕ АМЕРИЧКОЈ ДОМИНАЦИЈИ

Алексеј Валентинович Митрованов: депутат Државне думе Русије:

Пощтовани браћо и сестре. Драги Војиславе. Желим да вас поздравим у име Либерално-демократске странке Русије и лично господина Жириновског. Нажалост, Владимира Жириновски није био у могућности да дође на ваш конгрес због почетка изборне кампање за председника Русије. У марта ће се у Русији одржати председнички избори и ми се надамо да ћете нас подржати. Наше партије много тога повезује.

Пре месец дана ми смо, такође, пропошли десетогодишњу постојања наше партије. Наша партија такође има велики утицај у нашем друштву и позната је у целом свету. Ми смо се, као и ви, противили америчкој доминацији и због таквог нашег става имамо доста непријатеља. Апсолутно смо сигурни да балканско питање може да се реши ако Русија заузме чврши став. Много година је Русија купала на врате Европе надајући се да због доброг понашања уђе у Европски савет. Платили смо и сувише велику цену да бисмо ушли у тај клуб. Руска влада је извела војску из Европе, прећутала када су бомбардовали Ирак, није бранила Југославију. И шта сада? Да ли се Запад захвалио Русији што је срушила берлински зид и повукла војску из Немачке. Да ли ви често чујете речи захвалности на адресу Русије од

Алексеј Валентинович Митрофанов: балканска питања могу да се реше, ако Русија заузме чвршћи став

стране Запада. Данас ми схватамо да је Запад слагао Русију.

Али, данас долази ново време. Више нисмо наивни. Долази време патриота, а не дечака са Харварда. На власт у Русији долазе људи који су спремни да чувају националне интересе. Видете да ће се у близој будућности Русија променити и таква нова Русија биће блиска Србији. Живела Велика Србија. Живело вечно пријатељство између руског и српског народа.

МОНИКА, СТИСНИ ЗУБЕ!

Сергеј Николајевич Бабурин, у име Руског општенародног савеза:

Господине председниче Српске радикалне странке, уважене ладе и господо, желео бих да у име Руског општена-

Сергей Николајевич Бабурин: хероизам српског помаже руском народу да се бори са слугама Америке

родног савеза пожелим успех раду конгреса. Налазимо се на працу 21. века. Сводећи биланс двадесетог века, видимо да је започео са Балканским ратовима и завршава се ратом на Балкану. Почеке је почетком века, када се пола света сакупило на ратним подима на територији Србије, а завршио агресијом НАТО-а управо на истом простору.

С пуном одговорношћу могу да кажем да је народ Србије умногоме могао да издржи и да заступа такву позицију управо захваљујући ставу који заузима Српска радикална странка. Нама су убедљиво показали шта је то нови светски поредак. Када је одбачено међународно право и када на планети постоји само један газда, Сједињене Америчке Државе. Међутим, у време рата допала ми се једна парола коју је истакла српска омладина: Моника стисни зубе. Сматрам да је то главна парола Европе на почетку 21. века.

Русија преживљава тешка времена. Данас су и Србија и Русија разједињене домовине. Хоћу да пожелим Српској радикалној странци успех у обједињавању свих српских земаља у своју српску домовину. Чинићемо све да се и руски народ обједини у једну јединствену домовину. Нова година и нова епоха у Русији нису почели 1. јануара, већ 31. децембра прошле године, јер је тог дана отишao претходни председник.

Уверен сам да ће 2000. година бити година великих промена како у унутрашњој, тако и спољнополитичкој оријентацији Русије. Завршавајући свој наступ, желим да кажем следеће. Хероизам српског народа умногоме помаже руском народу да се бори са следбеницима и слугама Америке. И стога, кад год се о празницима у Русији састајемо, ми увек истичемо једно – слава српским херојима. Били смо и бићемо заједно.

ИРАК НА НИШАНУ НЕОИМПЕРИЈАЛИСТА

Др Сами Садун, изванредни опуномоћеник амбасаде Републике Ирак у име Ирачке социјалистичке БААС партије:

За почетак желим да вас обавестим да делегација БААС партије, која је требало да присуствује овом конгресу, није могла да дође због ненормалних услова у којима живимо у Ираку, укључујући и санкције.

Уважени председниче Српске радикалне странке, др Шешељ, господо гости, нека вам Господ да милост и благослов. Имам срећу и велику част да наступим у име БААС партије Ирака и да узмем учешће у раду конгреса Српске радикалне странке, као и задатак да у име партије говорим на конгресу. Радосни смо, између остalog, што су Ирак и БААС партија остварили добре и развијене односе са Српском радикалном странком, јер за то има много разлога и мотива. То су две националне партије које се боре за јединство свога народа против претњи, разних изазова и опасности који су уперени против опстанка ова два

народа. Због тога две партије су одлучно стале пред силама зла које су се налијеле над двема независним земаљама, с намером да се силом одузму независност и мир лва велика народу. Све из уверења да се могу натерати да се покоре. Али, ми смо одбацили то и остали као прави хероји да би историја људског рода забележила чврст отпор непријатељу ирачког и српског народа. Непријатељ није могао ништа друго очекивати сем пораза.

Уважни скупе. Прошло је 53 године од оснивања наше БААС партије, током којих се она борила да оствари своје циљеве: јединство, слободу и социјализам. Ова партија је постала авангарда националних партија и снага у невиђеној борби која је однела велике жртве како би протерали колонизаторе из наше арапске домовине, док наша пар-

Др Сами Садун: одбијамо да се покоримо тиранској сили САД

тија није стигла на власт у двема земаљима, Ираку и Сирији, тежећи да се створи прво уједињење на арапском народу између Сирије и Египта, 1956. године. То је био трн у оку колонизатора који је све чинио да она пропадне.

Партија је одговорила на заверу разједињења тако што је дошла на власт у Ираку 1963. године. После многих завера дошло је до славног устанка 17. јула 1967. године, и потом се изграђује један нови и напредни Ирак у коме су напредак, развој и технологија остварени у рекордном времену. Непријатељи су наставили да завером против наше земље како би уништили револуцију и њеног вођу Садама Хусеина. Њихов бес је појачан победом Ирака у рату са Ираном и што је Ирак сачувао своју снагу и наставио са својим развојем и активном улогом на међународном регионалном плану. Од 1991. године извели су злочиничку агресију какву свет раније није познавао. Бацили су на Ирак више од 110 хиљада тона бомби и ракета да би све срушили и поубијали. Агресијом и континуираним санкцијама стотине

хизаца ненавиди угрожено је у Ираку, али нису успели да остваре своје намере, да униште снагу и вољу за отпором.

Ирак, а такође и Југославија, већ десет година су изложени једној тиранској агресији, а њиховим народима наметнуте су нечумане санкције због њихових независних ставова, њихове одлучности и самопочтовања. Јер су одбили да се покоре америчкој тиранској сили на међународном плану, њој се даље одупира и у томе истрајавају. То су две земље и два народа позната по својој борбеној историји, поносу и одлучности, на челу са војством познатим по оданости народу, мудрости и храбrosti. Срећа је Ирака и Југославије што долази до приближавања наше две партије, јер наши програми, поред својих посебности, имају и веома много сличности. Ради се о двема националним партијама које позивају на јединство Срба кад је реч о радикалима, тако и јединство арапских заједница, када је реч о БААС партији.

Да не говорим о томе да се обе партије супротстављају заједничком непријатељу ради стварања равнотеже у свету, ослањајући се на правду, једнакост, узајамно поштовање, одбацију хегемонију, унитарни свет, политику силе и мешање у унутрашње послове других, чиме се баве Сједињене Америчке Државе и њени сателити. Две партије су потписале и протокол о сарадњи чији је шилј да служи интересима обе земље и њиховим народима и двема пријатељским партијама. И у Југославији и у Ираку тиме се поносе и надамо се још бољој сарадњи са Српском радикалном странком, коју веома ценимо, као и њено руководство, због храбрих ставова и политики Ирака, као и њеном супротстављању непријатељу и борби да се анулира злочиначки ембарго наметнут њиховом народу.

Овом приликом, када се Ирачани подсећају, као и њихови верни пријатељи у свету, на десетогодишњицу агресије на Ирак, ми очекујемо још бољу сарадњу, солидарност, сагласност међу родољубима света, подршку у захтеву да се укину неправедне санкције Ираку и његовом народу, као и Југославији и њеном народу.

Желим да пренесем поздраве и попитованje руководства социјалистичке БААС партије, на челу са Саламом Хусеином, генералним секретаром партије, руководству и чланству Српске радикалне странке, са жељом да Пети отаџбински конгрес протекне успешно, да борба за јединство Срба и српских земаља буде успешна у циљу јединствене Југославије. Поздрав председнику партије, проф. др Војиславу Шешельу. Поздрав руководству конгреса и његовим учесницима. Поздрав храбром и постојањом народу Југославије. Живело арапско-југословенско пријатељство. Живело пријатељство између Ирака и Југославије. За више солидарности и сарадње како би коначно победили наше непријатеље.

С.О.С. ЗА ЕВРОПУ

Доминик Шабони, потпредседник Националног фронта Француске:

Господине председничке, госпође и господо, драги пријатељи из Српске радикалне странке. Част ми је да будем данас са вама и захваљујем вам се на позву за ваш конгрес који потврђује ста-ро пријатељство међу европским националним покретима.

Протонојени због наших идеја и маргинализовани без престанка од стране присталица новог светског поретка, волимо акцију херојског отпора на нашем скромном нивоу, али са несразмерним средствима насупрот идеолошкој, политичкој и филозофској армади којом располажу наши противници. То је наша мисија. По први пут у историји човечанства једна страна сила се намеће да

брани српског народа нападнутог у срцу Европе од стегоноше слободних нација нашег континента. Пред том агресијом увек сте имали подршку Националног фронта и његовог председника, Жана Марија Лепена. Од 24. марта 1999. године ера суверености држава је поново доведена у питање, а међународно право је извргнуто руглу. Од тог датума иштига више неће бити исто на међународној сцени. Такву жестину у име моралног императива нисмо могли да приметимо спрам Израела по питању судбине Палестинаца. По том питању, Американци никада нису оклевали да играју игру ислама, било то у Алжиру, Босни, Заливу, или у Авганистану, и данас на Косову, да би покушали без сумње да добију опроштај од арапских земаља за безусловну помоћ коју пружају Израелу. Али, то прети да се заврши стварањем једне нове мусиманске државе на јужној страни Европе, и да се поново запали то буре барута које представља Балкан.

Сви западни медији су ујединили своје гласове да би открили наводно етничко чишћење мусимана од стране Срба. Нико се данас не оглашава да би говорио о стварном етничком чишћењу Срба које врше мусимани. Верујте, драги пријатељи, да нисмо неосетљиви спрам бола једне нације која је тако нападнута и да нам је у Француској тешко што имамо владу која је учествовала у тој агресији.

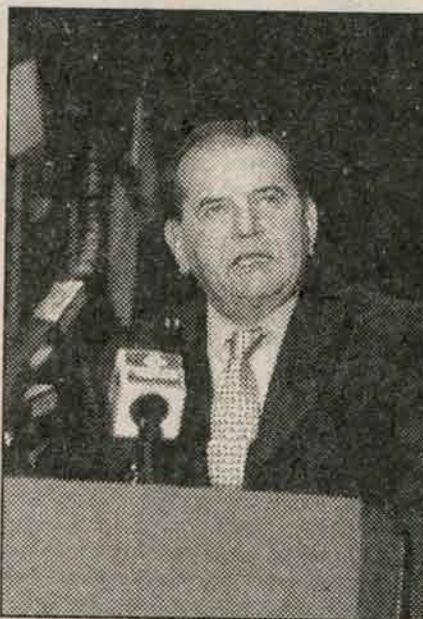
Драги пријатељи. Уколико не желите да нас пороби нови светски поредак, ако не желите да видимо како нестаје нације са њиховим језицима, њиховим културама, њиховим специфичностима, дакле са њиховом слободом, морамо се борити да их свет великих брата не сведе на истоветност.

Драги пријатељи Српске радикалне странке, драги председничке, обавезујем вас да ту борбу водите раме уз раме са нама. Да организујете са нама тај отпор, јер ће од наше победе или нашег пореза зависити слобода или ропство наше лепе Европе. Живела Српска радикална странка. Живела Србија. Живела Француска.

ВЕТЕРАН НАЦИОНАЛИЗМА

Жак Дор, ветеран другог светског рата, саборац генерала Шарла де Гола и шефа кабинета за међународне односе Националног фронта Француске:

Драги председничке, драги пријатељи из Српске радикалне странке. Поново, по пети пут у последње три године, међу вами смо у Србији. То је за нас велика радост. Долазили смо у срећним тренуцима на последњем конгресу странке, али смо посебно хтели поново да дођемо у болним тренуцима док су бомбе без разлога уништавале Србију. У тренуцима који су били још болнији због тога што је актуелна француска влада срамотно учествовала у тим нападима са истим тим Американцима и Енглезима са којима сам се ја, без сумње један од дојсана овог скупа, борио раме

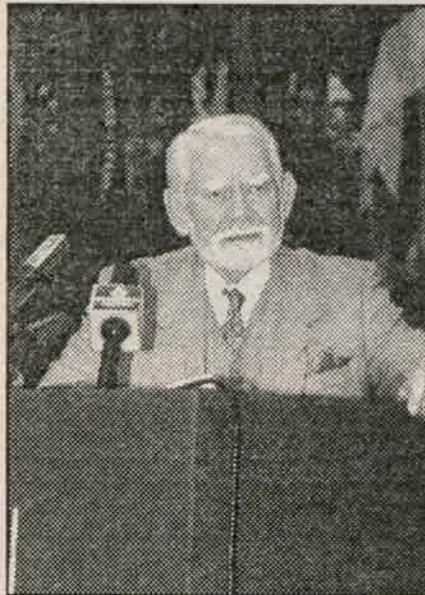
Доминик Шабони: бриселска Европа "трејански конј" Америке

власта светом без кочнице и противтеже. Њена култура, њена економска моћ, њена војна моћ су у служби једног правог тоталитарног пројекта мондијализма.

Извесно је да су током историје и друге величине, попут Римљана, владали у једном периоду широким и бројним територијама, али никада целим светом. Данас Сједињене Америчке Државе, једна светска супер сила после пада совјетског дива, покушавају да наметну њихов хегемонизам над светом, посебно над Европом. Служе се једним тројанским коњем, Бриселском Европом, да би распустили европске нације и наоружаном руком НАТО-а који намеће са цинизmom и суровошћу своју вољу онима који би хтели да се одупру. Могли смо да прозремо то тоталитарно застрањивање још током рата у Заливу и чувеног говора Џорџа Буша, који је том приликом спомнио успостављање новог светског поретка.

У последње време, ближе нама, а посебно вама, збио се рат на Косову. За нас, европске националисте, није се радило о одбацима неке одређене особе, већ од-

у з раме са генералом Де Голом, од 1939. до 1945. године, као што је то чинио мој отац са српским војницима од 1914. до 1918. Какав тежак бол. Тачно је да је већ 1944. године Рузвелт, као и Черчил који није волео Де Гола, тог човека који није прихватао њихов диктат, изјавио: Де Гола треба улавити, послати га у Индијски океан, и поставити за гувернера острва Мадагаскар.

Жак Дор: са Де Голом и Ле Пеном против диктата Америке и Енглеске

Какав бол је нанело нама и многим Србима када смо видели споменик Француизма у прелепом парку у Београду прекривен црним велом срамоте. Када смо видели да је затворено за српске посетиоце гробље француских војника погинулих борчи се поред Срба.

Али, један други човек који, ипак, то и сам каже, сваког јутра путем штампе и телевизије прогута своју горку пилтулу, човек кога је прошле године поново преварила мала банда амбициозних, Француз међу Француизма, није се потчинио мондијалистичким диктатима у служби Американаца. Тај човек је Жан Мари Лепен и милион француза из Националног фронта који га подржавају у свему и упркос свему. Ако данас, уз његово велико жељење, није са нама, то је зато што је заузет састанком који је био раније предвиђен, у једној другој земљи и зато што му санкције наметнуте у комуникацији са Србијом не омогућавају да нам се јави.

Имајте поверија пријатељи Срби. Имајте поверија чланови Српске радикалне странке. Француска и Французи се дижу све више и више, свакога дана против америчке хегемоније. Живела Србија, живела Француска.

БУДИ СЕ ДУХ НОВИХ САМУРАЈА

Мицухиро Кимура, председник Патријотске јапанске организације "Исукаи":

Захваљујем се на позиву за учешће на овом јубиларном конгресу херојске

Српске радикалне странке која се заједно са српским народом бори против НАТО-а и Сједињених Америчких Држава. Ја се зовем Мицухиро Кимура и председник сам Патријотске јапанске организације "Исукаи". У мојој земљи, Јапану, у Токију, учествовао сам у демонстрацијама против бомбардовања Југославије од стране НАТО-а. Током 78 дана бомбардовања подржаво сам Југославију, држао говоре, држао предавања и утицао на мас медије да пишу истину о ономе што се дешава овде

У новембру прошле године посетио сам Југославију да присуствујем промоцији књиге нашег чуvenог писца Јукија Мишиме, коју су превели и објавили наши пријатељи из Српско-јапанског друштва из Београда. Том приликом имао сам срећу да се сусретим са председником Српске радикалне странке, господином Шешељем. Разговарао сам са господином Шешељем читав сат, и схватио да имамо веома блиска мишљења. То је био, вероватно, и разлог што ме је он позвао да присуствујем овомашем историјском конгресу.

Светски политичари протеклих месецад оdlазили су на Косово не тражеши дозволу из Београда, што мислим да је недопустиво и што повређује супернитет ове земље. Ја не могу ништа да кажем о амери"ком председнику Клинтону, јер нисам Американац, али се оштро противим томе што је недавно то исто учинио и јапански министар иностраних послова, Кохеји Коно, повређујући тиме супернитет ваше земље.

Свима вама је јасно да је тренутно у свету процес у коме Саједињене Америчке Државе, под заставом новог светског поретка, покушавају да освоје цео свет. Они врше пригисак да подименом глобализма проведу тзв. америчку демократију. Они тиме угрожавају супернитет, независност, национални карактер и историјске посебности поједи-

Мицухиро Кимура: под заставом новог светског поретка, САД покушавају да освоје цео свет

них земаља. Америци у њеним намерама, у ствари, смета независност и посебност појединых земаља и зато желе да их униште. Због тога она искривљује међународне законе. Они под изговором да поштују људска права појединца повређују суперена права и супернитет појединих држава. Америка нема дугу историју. То је држава емигријата која жели другима да наметне свој развој и демократију.

Нажалост, светски медији следе америчке жеље, и протурају као истину оно што желе да учине, као што је била и прича о томе да Срби врше геноцид. Сада је, у ствари, најопаснији тај амерички имеријализам. Све земље света треба да се удрже и да се супротставе овом опасном процесу. Ту истину показаје и схватиће историја. У Србији,

Признање српским радикалима: велики број страних делегација и чланова дипломатског кора присуствовао Конгресу

Демократска процедура: гласање делегата

уверен сам, живе људи који имају храброст да се супротставе оваквом понашању Америке. У томе смо се сложили као смо разговарали председник Српске радикалне странке, господин Шешељ, и ја.

У Јапану оддавнина живи ратнички самурајски дух. Међутим, после нашег пораза у Другом светском рату, тог духа је прилично нестало. Али, срећан сам што у последње време међу младима у Јапану тај дух се поново буди. Ја сам се овде уверио да са српским ратником самурајем, Шешељом, и другим храбrim људима који су се овде окупили, постоји та снага која ће се супротставити Америци и победити је. Живела Српска радикална странка. Живео храбри ратнички самурајски дух патријота који бране суверенитет и слободу своје земље од Американца. Хвала вам свима.

Томислав Николић: позивам председника Верификационе комисије да поднесе извештај.

ИЗВЕШТАЈ ВЕРИФИКАЦИОНЕ КОМИСИЈЕ

Светлана Лукић: На основу члана 19. Статута Српске радикалне странке, Верификациона комисија подноси извештај. Према списковима делегата који су на основу члана 15. Статута странке доставили сви општински одбори. Верификациона комисија је утврдила да састав конгреса чини укупно 1.000 делегата. На основу укупног броја верификационих листића које су делегати предали техничкој служби, утврђено је да заседању конгреса присуствује 817 делегата, што чини већину од укупног броја делегата, па конгрес може пуноважно одлучивати.

Томислав Николић: Ко је за да се извештај прихвati. Уколико има случајева да неки делегат није предао верификациони листић у паузи конгреса, молим вас да то учините. Констату-

јем да је конгрес прихватио извештај Верификационе комисије.

Позивам председника Надзорног одбора да поднесе извештај.

ИЗВЕШТАЈ НАДЗОРНОГ ОДБОРА

Др Ђорђе Николић: Надзорни одбор Српске радикалне странке одржao је последњу седницу 19. јануара 2000. године, и размотрio финансијско пословање странке између два конгреса. Укупан приход Српске радикалне странке у периоду од 1. јануара 1996. године до 31. децембра 1999. године износио је 18.130.610 динара, а укупни расход је био 18.030.570 динара. Позитивна разлика износи 100.093 динара и преноси се у 2000. годину.

Приходи су остварени дотацијама из буџета Републике Србије, чланарина-ма и донацијама чланова и симпатизе-

Др Ђорђе Николић: учесник свих конгреса Српске радикалне странке

ра странке. У периоду између два конгреса странка је учествовала у изборима за Савезну скупштину Савезне Републике Југославије, Народну скупштину и скупштине локалних самоуправа на територији Србије, на изборима за Скупштину Црне Горе, као и на изборима за председника Републике и Скупштине Републике Српске. Месни, окружни и општински одбори добијали су благовремено, пре својих политичких супарника, довољно пропагандног материјала којим су се на прави начин представљали бирачима.

Српска радикална странка је медијску изолацију, у коју је режим гурнуо, као најачег супарника из опозије разбила закупљујући термине на локалним радио и ТВ станицама. Све предизборне активности финансирају се из средстава остварених по закону. Српска радикална странка је партија са којом сви желе да послују зато што све финансијске обавезе измирује у складу са уговором.

У истом периоду, Српска радикална странка развијала је издавачку делатност. Страначки часопис "Велика Србија" има највећи тираж у земљи, 100.000 примерака, и излази најмање једанпут месечно и бесплатно се дели грађанима. У страначкој едицији у овом периоду издато је више од тридесет књига страначких активиста које су већ подељене грађанима или ће то бити, у изборним активностима ове године. Снимљен је велики број аудио и видео трaka, а у издавачке подухвате на нивоу државе убраја се штампање репримата свих бројева листа "Велика Србија" који су изашли у прошлом и почетком овога века. Најновија пропагандна активност странке је ТВ емисија "Радикалски таласи" која се емитује на телевизији "Палма" и која је већ сада најпопуларнија ТВ емисија у Републици.

Српска радикална странка редовно измирује обавезе према држави, јавним и радио и ТВ предузећима, штампарјама, добављачима усклађујући расходе и приходе, тако да наш жиро рачун никада није био блокиран због неисплаћених рачуна. У странци је плаћено само неколико угоститељских рачуна који су начињени приликом доласка страних делегација. У Српској радикалној страници новцем располажу домаћини који су штедљивост научену у страници пренели на владе Републике Србије и Савезне Републике Југославије, у којима наш брижљиви однос према заједничкој имовини постаје принцип. Надзорни одбор предлаже конгресу да усвоји овај извештај и жељи новом надзорном одбору да се већ на следећем конгресу појави са сличним извештајем.

Томислав Николић: Стављам на гласање Извештај надзорног одбора Српске радикалне странке. Констатујем да је Извештај једногласно прихваћен.

Молим председника Статутарне комисије да поднесе извештај Статутарне комисије.

ИЗВЕШТАЈ СТАТУТАРНЕ КОМИСИЈЕ

Милан Драгишић, председник Статутарне комисије:

На основу члана 83. Статута Српске радикалне странке, Статутарна комисија подноси извештај о раду у периоду од 18. маја 1996. године до 23. јануара 2000. године. Вршећи контролу статута Српске радикалне странке и сагласност одлука органа странке са Статутом, Комисија је утврдила да су у протеклом четворогодишњем периоду сви органи странке деловали у оквиру надлежности које им одређује Статут и да су одлуке које су доносили органи странке биле у складу са Статутом.

Централна отаџбинска управа, као највиши орган одлучивања у странци, између два конгреса доносила је одлуке о склapanju политичких савеза и коалиција, учествовала на изборима, о сарадњи са политичким странкама у иностранству, мере и смернице за активности извршилих и окружних одбора странке и друге појединачне одлуке. Председнички колегијум, оперативни орган странке, у оквиру своје надлежности разматрао је стање, рад и организованост делова и целине странке, заузимао ставове о политичкој ситуацији у земљи и свету, износио управи странке предлоге и одлуке у оквиру своје надлежности и извршавао послове поверене од управе и председника странке.

Нижи органи у одлучивању у странци доносили су одлуке које су се односиле на извршавање одлука Централне отаџбинске управе, председника и

Милан Драгишић: увек на првој линији српства

председничког колегијума странке и на усмеравање активности странке на подручју деловања тих страначких организација. У периоду између два заседања конгреса, Статутарној комисији није стигла ниједна представка о непоштовању статута нити захтев да предлог одлуке или решења утврди Статутарна комисија.

По доношењу одлуке о сазивању конгреса отворена је унутарстраница расправа о изменама и допунама статута странке. На основу пристиглих предлога који су стигли у предвиђеном ро-

ку, извршне су измене и допуне у члану 6, члану 17, члану 19, члану 49, члану 58, члану 123, члану 163, члану 166, члану 169, члану 210. и члану 232. Предвиђене измене и допуне представљају само прецизирање регулисање већ постојећих надлежности појединачних страначких органа, као и усклађивање одредба Статута са изменама и допунама које се уносе у Статут. Овим изменама и допунама не дира се у постојеће надлежности органа странке, као и њихов међусобни однос.

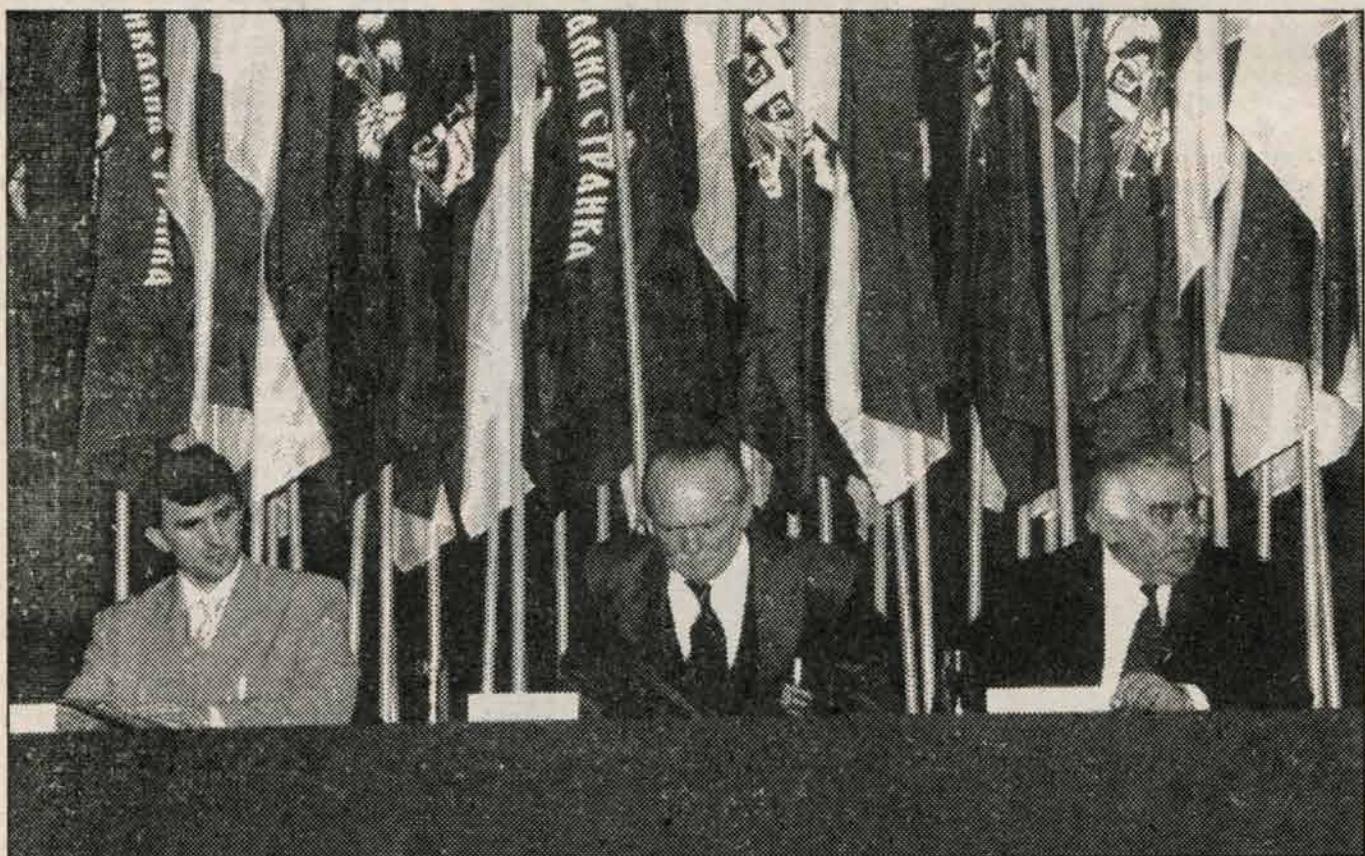
Статутарна комисија урадила је пречишћени текст како би се по доношењу Одлуке о усвајању измена и допуна свим члановима странке и страначким органима омогућило да га лако примењују. Статутарна комисија предлаже конгресу да усвоји извештај комисије као и пречишћени текст Статута.

РАД ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ

Томислав Николић: Гласаћемо најпре о извештају о раду Статутарне комисије. Констатујем да смо једногласно прихватили извештај.

Гласамо о пречишћеном тексту Статута Српске радикалне странке. Констатујем да смо једногласно усвојили пречишћени текст Статута.

Позивам председника Изборне комисије да поднесе предлоге за избор председника и заменика председника Српске радикалне странке.

Мр Небојша Величковић, др Марко Спајић и Јован Дамјановић у радном председништву

Стево Драгишић, председник изборне комисије:

По доношењу одлуке о сазивању Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке, отпочела је процедура кандидовања за председника и заменика председника странке. Кроз демократску процедуру одлучивања сви општински одбори странке су се изјаснили о сопственим предлогима за председника и заменика председника странке, и о томе обавестили Централну отаџбинску управу. На основу тога Изборна комисија утврђује да је кандидат за председника Српске радикалне странке др Војислав Шешељ, а кандидат за заменика председника странке Томислав Николић. Других предлога није било.

Томислав Николић: Стављам на гласање предлог Изборне комисије. Констатујем да је конгрес прихватио да кандидат за председника странке буде др Војислав Шешељ. Стављам на гласање предлог Изборне комисије да кандидат за заменика председника Српске радикалне странке буде Томислав Николић. Констатујем да је конгрес прихватио да кандидат за заменика председника Српске радикалне странке буде Томислав Николић. Тајно гласање обавићено у паузи рада конгреса и гласачке кутије ће бити монтиране пред саму паузу.

ГЕНЕРАЛНА ДЕБАТА

ТВРД ЈЕ ОРАХ ВОЋКА ЧУДНОВАТА

Александар Вучић, генерални секретар Српске радикалне странке:

Ваше преосвештенство, уважени гости, dame и господо, моји радикали. Ја нисам спремао никакав говор, можда би неко рекао нисам сеовољно припремао, али говорију из срца, говорију оно што мислим, оно што су српски радикали увек и свуда говорили. Можда први пут у историји ове куће, овог дома, овог здана "Сава Центра" данас је српска труба затрубила из тога села Дренова и она говорила о тешком времену које је за нама и које је пред нама. Она нас позива на јединство, она нас позива на слогу, она нас позива на борбу за ослобођење српских земаља, за очување преосталих српских територија и за уједињење српског народа у јединству српску државу. То је био и остао највиши циљ Српске радикалне странке.

Кроз шта је Српска радикална странка прошла у претходних десет година. Од најтежих напада хрватских усташа на српски народ српске Далмације, Лике, Баније, Кордуна, Славоније, Барање и западног Срема, кроз напад на наш народ у Републици Српској, па до последњих напада на све што је српско на Косову и Метохији. И свуда је и једина, увек уз свој народ, била само Српска радикална странка. И то је оно што са поносом данас можемо истaćи, што можемо са поносом свима рећи. Ми смо је-

Александар Вучић: на изборима народ ће требити губи из торине

дина политичка организација која не само да има своје представнике, већ је или најпопуларнија, или једна од најпопуларнијих политичких странака у свим српским земаљама у Републици Српској Крајини, у Републици Српској, Србији и Црној Гори. Свуда где живе Срби живи и Српска радикална странка. Шта нам данас замерају? Зашто је ово постао проблем за многе у нашој земљи?

Видите да многи са подмехом кажу: где су вам данас Карловач, Огулин, Карлобаг и Вировитица? То нам ова несрпска фукара, ови мученици и јадници, што онима који су ову земљу бомбардовали, скуне и руке љубе, они хоће да кажу: где сте ви данас радикали у тим српским местима. Као да Срби никад нису држали ни Карловач, као да на само неколико километара од Карлобага и Вировитице нисмо били, као да ни данас нема преко 20% Срба у Огулини. Као да то нису српска места.

Радују се и сеире томе што су усташе окупирале српску земљу и хоће и нас радикале да убеде да то није српско, да смо ми говорили глупости, да ми ни смо знали шта је наше, а ми ни тада ни данас нисмо хтели и нећemo ништа што је туђе. Хоћемо само оно што је наше, српско, а то су и Карлобаг, и Огулин, и Карловач, и Вировитица, и све те српске земље. И то морају да знају.

Нека се они стиде, нека се стиде ти Срби, само рођенем Срби, који са подмехом говоре о тим српским местима, о тим српским територијама.

Говоре данас, кажу: ви сте у власти, ви сте та држава, а изгубили смо сувренитет на Косову и Метохији. Јесмо, изгубили смо сувренитет на Косову и Метохији, ударила је најача сила овога света, али не заборавите да је једина политичка снага у свим српским земаљама која је била против окупације српске територије Косова и Метохије,

која је била против плана Ахтизари Черномирдин, која је била за борбу за очување Косова и Метохије и сувренитета Косова и Метохије била Српска радикална странка и ниједна више. Ми немо Косово и Метохију, као и Републику Српску Крајину и Републику Српску, бар онја део који је изгубљен у последњој хрватско-мусиманској офанзиви, вратити. Да ли ћемо је вратити сутра, за неколико година, или за неку деценију, то је друго питање, али наша одлучност, наша борба, наша жеља да вратимо оно што је наше, да се наш народ врати на своја огњишта, да вратимо наше територије је најважнија и тој жељи се не може нико супротставити зато што је то легитимна жеља, то је наша земља и нико нам не може одузети право на то.

Ми, српски радикали смо постали у последње време, а и не у последње време, богами у свих десет година нашег деловања, некима дежурни кривци за све. Ваљда зато што смо најснажнији, најјачи, најпоноснији, најдостојанственији, најхрабрији, најодлучнији. Ваљда су зато за све што се лоше додогоди свима који раде против интереса ове земље и овога народа, за све криви представници Српске радикалне странке. Зато су и хашћени, зато су и склањани са политичке сцене, зато су представници Српске радикалне странке за све што се неко деси били оптуживани и данас су.

Када се уведе такса на мобилне телефоне, да би се исплаћивале пензије, социјална давања грађанима Србије, одједном некако сви знају да нико други није крив - криви су др Војислав Шешељ и Српска радикална странка. А када се те пензије исплате, е само Шешељ није заслужан за то што се пензије исплаћују, него су сви други заслужни. Е није тако. Ми смо заслужни за све што се исплаћује.

Српска радикална странка је највећи проблем свима који послушно прате ставове оних који заступају интересе новог светског поретка. Нас највише нападају. Нападају нас они који никад нису држали доличне части, до морала и свог достојанства.

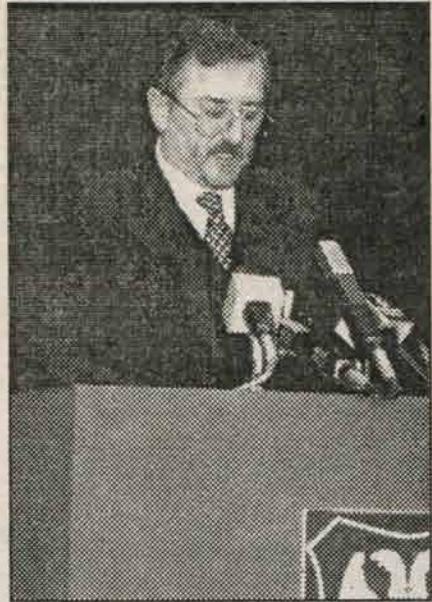
Говоре свакодневно о томе како се српски радикали плаше народне воље, како се плаше избора, а имаје ускоро изборе и ти који су љубили крваве руке онима који су убили малу Милицу у Батајници, онима који су убијали Србе широм Републике Србије и Савезне Републике Југославије. Имаје те изборе и изгубиће те изборе, као што су их губили и до сада.

Будите уверени у то. Ко да нас победи, нас српске радикале? Да нас победе Драшковић, Ђинђић, Расим Љајић, Јожеф Каса, они да нас победе? Неће, на изборима ће народ требити губи из торине, а нас, српске радикале неће мони да победе. "Тврд је орах воћка чудновата, не сломи га, ал зубе поломи". Живели!

АМЕРИКА НАТО МАКАЗАМА КРОЛИ МАПУ СВЕТА

Драган Тодоровић: Даме и господо, браћо и сестре, почетак задње декаде двадесетог века обележио је пад берлинског зида. За кратко, свет је повремао да ће рушењем берлинског зида појако почети да се руше и укилају све вештачке границе створене после Другог светског рата, и да ће свет ићи ка праведнијим односима у складу са постигнутим међународним нормама, и да ће силу заувек одстранити као метод решавања међусобних проблема.

Нажалост, десило се потпуно супротно. Рушењем берлинског зида срушене су све дотадашње норме које су важиле у међународним односима.

Драган Тодоровић: НАТО највећа злочиначка војна организација на свету

Нови светски поредак, оличен у Америци и њеним сателитима, кренуо је да свет потпуно потчини и створи нов економски робовласнички поредак.

Не би био исти као у доба када су робови у Америку брдовима стизали из целог света, али по свом карактеру и својој суштини не би се битно разликовао. Било би то економско ропство из кога нема излаза и у коме би се налазиле све земље света сем малог броја повлашћених.

Да би то постигли, створили су модел будућих беспомоћних држава које су им препуштене на милост и немилост, и са НАТО маказама кренули да прекрајају малу света.

Држави жртви, траже се било какви унутрашњи проблеми, разлике у верском, економском или националном погледу. Ако постоје подстичу их, ако их нема, стварају их.

За то време, глобални информациони систем, који је створен у ту сврху, свакодневно пласира једносмерне информације и испира мозак јавном мишљењу о заштити људских права, правима

националних мањина, верским правима и при том немилосрдно злоупотребљава и фалсификује чињенице.

Обучене и припремљене терористе у датом моменту активирају, помажу на све начине, а истовремено лешинари свих фела, од Уједињених нација, њихових разноразних комисија, ал хок формираних судова, ОЕБС-а и разноразних међународних организација за све и свашта, почињу да круже око жртве и нуде своје добре услуге.

Тада се држави жртви до крајњих граница затеже економска омча, уводе се злочиначке санкције и цела држава постаје конц логор који будно наледају НАТО снаге.

Припремљене изроде, пету колону помажу да дође на власт, а као награду ослобађају их свих одговорности за било који злочин учинен сопственом народу, једини услов је безпоговорна послушност и препуштање земље у канце новог светског поретка.

Ако се деси да све то не помогне, на сцену ступа НАТО. Највећа злочиначка војна организација до сада формирана у свету која се без милости устремљује на жртву.

А иза свега тога стоје психопате, сексуални манијаци, криминалиси и моралне креатуре, Клинтон, Олбрајт, Блер, Солана, Кук, Кол, Геншер, Ширак, Шредер, Анан и многи други који тврде целом свету да су они тај боли свет.

Применимо овај модел на све сукобе и жаришта од 90-те године. Ирак, СФРЈ, Република Српска Крајина, Република Српска, Косово и Метохија, Чеченија, Дагестан, Тајван, Тибет, Тимор, Кашмир, Северна Кореја, Либија и установићемо само разлику у географским именима учесника, све остало је исто.

На овај начин разорена је и Социјалистичка Федеративна Република Југославија, а новоформираној Савезној Републици Југославији, Републици Српској Крајини и Републици Српској наменјена је још страшнија судбина. Потпуно уништење и нестанак са карте света, а Србима са лица земље. То је "коначно решење српског питања" у режији новог светског поретка.

Република Српска Крајина окупирана је од стране НАТО снага и дата на управљање новом усташком поретку у Хрватској. Милион Срба морало је да напусти своја вековна огњишта и уточиште потражи у Србији и Републици Српској.

Република Српска се налази под окупацијом НАТО-а, који влада уз помоћ српских изрода – Биљане Плавишић, Милорада Додика, Живка Радишића и тражи прилику да Републику Српску потпуно елиминише и утопи у Федерацију Босне и Херцеговине.

Остало је Савезна Република Југославија са окруженим Косовом и Метохијом, која још увек одолова и уз огромне напоре чува своју независност и по цену рата са НАТО-ом.

Шта све нису радили и предузели не би ли нас бацили на колена. Десет годи-

на изнурују нас економским санкцијама, и у камено доба би нас вратили само да могу.

Стотине милиона потрошили су на отпад српског рода, узалудно се налажују да ће те издајнике народ прихватити.

Кад им ништа није пошло за руком, крићи све међународне норме, извршили су највећи злочин после Другог светског рата на тлу Европе и без икаквог повода напали су Савезну Републику Југославију. Рачунали су да Давид не може са 19 голијата, и да ће сама појава НАТО бити довољна да се завучемо у мишије рупе.

Сви рачуни пали су им у воду. Српски народ пружио је херојски отпор и у тековине светске борбе за слободу, поред Термопила, увиће и херојска одбрана српског народа против НАТО агресора.

Херојском отпору српског народа, новом светском поретку, током ових десет година, Српска радикална странка дала је немерљив допринос.

Управо онда када су се над српством највили злослатни области, људи који су љубав према отаџбини и спремност за одбрану носили у срцу и који ни једног јединог момента нису били у дилеми шта треба радити да би се заштитили национални интереси, формирали су, 23. јануара 1990. године, Српски слободарски покрет.

Тог момента српски народ добио је партију која ће своје деловање усмерити првенствено у одбрану националних интереса и стварање снажне јединствене српске државе.

Управо због таквог става одмах је постала тренутак и режиму и непријатељима српског народа. Имајући јасан циљ, и поред препрека, није се постављало питање да ли ће на том путу истражати и да ли ће наћи прави излаз.

Убрзо након формирања Српског слободарског покрета, формиран је Српски покрет обнове са Вуком Драшковићем и неколицином његових пријатеља. Али, убрзо након изјаве и пронавере страначког новца, Вук Драшковић је смењен и искључен из странке.

Убрзо затим променили смо име у Српски четнички покрет. Одмах је дошло до снажног отпора режима који није могао да превазиђе идеолошке разлике и антисрпско устројство Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. Али, зато је на националном плану формирање Српског четничког покрета било изузетно корисно.

Време је показало да је Српски четнички покрет имао далекосежне последице на политичком и националном плану.

Вешто потурена подела у српском народу на четнике и партизане, коју су наши непријатељи поново у датом моменту могли да искористе, потпуно је елиминисана. Појава Српског четничког покрета имала је за последицу смиривање напетости унутар српског народа изазваних у Другом светском рату. Да међусобне рачуне не измирује-

мо на радост наших непријатеља и чврсту решеност да се више не делимо.

У то време почиње распад Сопственичке Федерativне Републике Југославије и почињу поново злочини над српским народом. Тог момента све своје снаге и способности Српски четнички покрет ставља у одбрану српског народа и за кратко време за српске непријатеље Срби и српска војска немају други назив сем четници. То је један од разлога да приликом ујединења Српског четничког покрета са великим бројем општинских одбора Народне радикалне странке менамо име у Српску радикалну странку.

У тада снага Српске радикалне странке у народу незадржivo расте. То се и потврдило на допунским Републичким изборима у Раковици за Скупштину Србије, где председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешель, убедљivo побеђује.

Из избора у избор, Српска радикална странка повећава број гласача, утицај и углед у народу, да би данас израсла у најачу политичку странку на српским просторима.

Српска радикална странка данас броји 246.000 чланова, организованих у преко 4.500 месних, 269 општинских и 42 окружна одбора, а на конгресу се налазе делегати из свих српских земаља: Србије, Црне Горе, Републике Српске Крајине и Републике Српске.

Убеђен сам да ће, захваљујући и резултатима и закључцима овога конгреса, Српска радикална странка даље напредовати и да ће уз сарадњу са свим патриотским снагама успети да ослободи Косово и Метохију, Републику Српску Крајину, Републику Српску и да ће се остварити вековни српски сан о јединству српској држави, на вековним огњиштима српског народа, омеђеној српским гробовима нација за слободу. Та држава обухватиће Србију, Црну Гору, Републику Српску Крајину, Републику Српску, имаће један устав, један парламент, једног председника и зваће се Велика Србија.

Томислав Николић: Нажалост, због временске непогоде и тешких саобраћајних услова, десио се један трагичан догађај. Аутобус из Прокупља је слетео с пута и у њему је погинуо Зоран Сретеновић, а теже је повређено 15 делегата и гостију Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке из топличког краја. Предлажем да Конгрес упути телеграм саучешћа породили погинулог Зорана Сретеновића, а повређеним делегатима и гостима да ножемо што бржи опоравак.

ЗЕМЉА БЕЗ РАСНЕ И ВЕРСКЕ МРЖЊЕ

Јован Дамјановић, министар Владе Републике Србије:

Поштовани председничке, драги гости, представници амбасада пријатељских земаља, драге dame и господо, имам изузетну част да вас, као представник Рома Југославије, поздравим у име 800.000 Ро-

ма. Велика ми је част да вас поздравим и да пожелим успешан рад Петом отаџбинском конгресу, јер од овог конгреса се очекује да укаже на тенденције за решавање многобројних проблема који су присути у Србији и Југославији.

Ми сви знајмо, да су најразвијеније земље Европе и НАТО алијансе, САД напале једну малу земљу, никад агресорску, увек одбрамбену, која поштује све народе и нације које живе у Србији.

У Србији никад нису угрожавана ниција права, и није угрожавана ниједна заједница, а има их 26.

Јован Дамјановић: у Србији никад нису угрожавана ниција права

Ми сви морамо да знамо, када је била агресија 19 најразвијенијих земаља и Америке, када је потписан техничко-војни споразум, да је врх Српске радикалне странке, на челу са председником изашао из парламента и није хтео да учествује у потписивању, јер би дали нашу земљу и наше територије на располагање убицима, агресорима који су убијали недужан народ, омладину, старце, децу и рушили све оно што смо 50 година изграђивали после Другог светског рата.

Такође, желим да упозnam и екселенције страних амбасада из пријатељских земаља да је на Косову било преко 150.000 Рома, да је било стотине и стотине Турака, Горанаца и муслимана и кад је агресија почела, они се нису албанизовали и приклонили новом светском поретку, већ су сви од агресије и Албанца и НАТО алијанса потражили склониште и своја права у Савезној Републици Југославији и Србији.

Ми сви треба да знамо да су Српска радикална странка и њен уважени председник били увек управо тамо где је било најтеже народима у Србији и Југославији: и у Словенији, и у Хрватској и на Кордуну, и у Лици, и на Банији, па и сада на Косову. Питам се, ако је демократија код Албанца, зашто тамо нису остали Роми, зашто нису остали Турци, зашто нису остали Мусимани, зашто

нису остали они који имају много пристиже и тешње и говорне, и традиционалне и обичајне и све друге везе, него су сви дошли у Србију и Југославију?

Србија и Југославија поштују све своје народе и народности и све своје заједнице, а председник Српске радикалне странке предњачи у томе. Чланови Српске радикалне странке нису само Срби, већ има и Рома, и мусимана, и Румуна, и Русина и припадника свих народа и народности које постоје у Србији

Сви треба да знамо да је Србија неоправдано нападнута од империјалистичких сила Америке и НАТО алијансе. За 78 дана током којих су убијали цивиле и рушили нашу привреду нису остварили своје циљеве. Занемери су кад су се наша војска и полиција са целокупном техником повлачила по војно техничком споразуму. Тада се видело да ми у војном врху имамо велику стратешку моћ и имамо врхунску одбрамбену тактику, а 19 најразвијенијих земаља није могло да нас уништи.

Ја бих замолио наше госте, представнике страних земаља да где је гол то могуће у свету укажу на нашу праведну борбу и на наш честити став, да поштујемо све народе и народности који живе у овој земљи и да дају допринос, колико се може, да се Србија и Југославија врате у међународне институције, где им је и место.

Могу да кажем да је Србија једина од свих република бивше Југославије која поштује све народе и народности који у њој живе. Деведесетих година сам боравио и радио у Хрватској и био сам на листи за одстрељење, хтели су да ме убију само зато што сам српски Циганин. Сада је јасно где је демократија и Хрватске и Америке и других европских држава, а један српски Ром има места у Српској радикалној страници.

Такође желим да подвучем да су се дујли стандарди према Србима, према Црногорцима, Ромима, Турцима и неалбанској живљју рефлекстовали и у међународним хуманитарним институцијама. Кад није било хуманитарне катастрофе на Косову, долазили су сви и носили помоћ авионима и хеликоптерима, камионима, а кад је стварна хуманитарна катастрофа у Србији, тада су затајиле све хуманитарне међународне институције Европе.

Желим такође да истакнем да је Југославија једина земља где има преко 1400.000 људи, деце и жене расељених и избеглих из својих домова из Хрватске, Славоније, а сада и са Косова. Председник Српске радикалне странке све чини на стабилизацији не само Срба, Црногорца, него и свих других народа и народности, а доказ је да и у Земуну и у свим другим грађевима где је Српска радикална странка на власти води рачуна о свим расељеним лицима.

Српска радикална странка се не бори само за српски народ, него се бори за целокупно грађанство и Српска радикална странка никада није гледала на

верску и националну припадност, већ је увек поштовала грађане.

Надам се да ћемо и даље на челу са нашим уваженим председником др Вожњом Шешељем и члановима председништва радити за просперитет свих народа и народности.

СВИ СРБИ ЋЕ ЖИВЕТИ У ЈЕДНОЈ ДРЖАВИ

Стево Драгишић, председник општине Земун:

Браћо Срби, сестре Српкиње, уважени гости, Српска радикална странка је до сада имала много великих и значајних скупова, митинга и трибина, али ово је до сада највећи и најзначајнији скуп који је Српска радикална странка организовала за 10 година постојања, не због броја присуних, већ због тога што данас сабирајмо резултате нашег десетогодишњег постојања и рада.

Пре десет година основана је Српска радикална странка са неопходних 100 потписа. Данас Српска радикална странка има 250 хиљада чланова. Данас наша странка може да стане пред све и да каже: Српска радикална странка је велика, народна, мобиљна, јака, организована, непоколебљива национална патриотска странка.

Такође и да поручимо да таква Српска радикална странка не одустаје од онога што је рекла пре 10 година, да то жели да оствари. Данас Српска радикална странка, тако мобиљна и велика жели да створи јединствену, велику српску државу у којој ће живети сви Срби, од оних који су прогнани са својих огњишта, који ће се вратити, до оних који су остали под окупацијом Американца и њихових слуга. Сви Срби ће живети у једној држави зато што то гарантује и жели да оствари Српска радикална странка.

Такође поручујемо да ће Српска радикална странка, борити за враћање Косова и Метохије под државни сувениритет Савезне републике Југославије, да нећемо дозволити отцепљење Црне Горе од Савезне Републике Југославије, јер је остварење националних интереса приоритет Српске радикалне странке.

Баш због тог приоритета Српска радикална странка је пре две године прихватила велику одговорност. Прихватили смо одговорност за стање у држави и за опстанак државе. Тада смо ушли у Владу народног јединства са оним партијама са којима нисмо идеолошки срдочни, али смо са њима пронашли интерес на очувању наше државе и због тог интереса Српска радикална странка је данас владајућа странка у нашој држави. Данас Српска радикална странка представља одлучујући фактор у одбрани националних интереса и може свој став у националном смислу, свој став по неким другим питањима да истакне и да га спроведе. Ми смо свесни ситуације у којој се налази држава, страна у коме се сви ми данас налазимо, али је Српска радикална странка више него сигурна да ћемо по окончању опсаде која је

Стево Драгишић: вратићемо Косово и Метохију под државни сувениритет СР Југославије

на границама наше државе успети да решимо и све наше унутрашње проблеме.

Ја ћу подсетити све вас који то јако добро знаете, и који сте на својој кожи осетили, кроз шта је Српска радикална странка прошла од свог оснивања до данас. Хапшења, медијске сатанизације, прогони, отимања посланичких мандата. На каквим све искушењима нисмо били, али смо, и поред свега тога, расли и јачали своју организацију. Само због тога што је у страници, у нашој организацији, ради сваког појединачног члана био оно што се највише тражило и највише ценило, чиме је једино могло да се напредује у страници данас странка може да се представи овако мобиљном и јаком.

Ово говорим због тога што нам највећа искушења тек предстоје: коначни обрачун са нашим спорним непријатељима још се није десио. То је оно што нас чека. Да бисмо ми као странка из тог обрачуна изашли као победници, да бисмо ми као део патриотске власти у Србији могли да изведемо Србију на пут победе, морамо нашу организацију очувати, оснажити и рад зајржати као највећи принцип који се тражи од свих чланова странке.

Јер, уколико Српска радикална странка остане јака, остане мобиљна, остане добро организована, онда ће Србија имати на кога да се ослони. Ми за тај коначни обрачун морамо бити спремни, а у нашу победу никада нисам сумњао.

ЧИСТ ОБРАЗ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

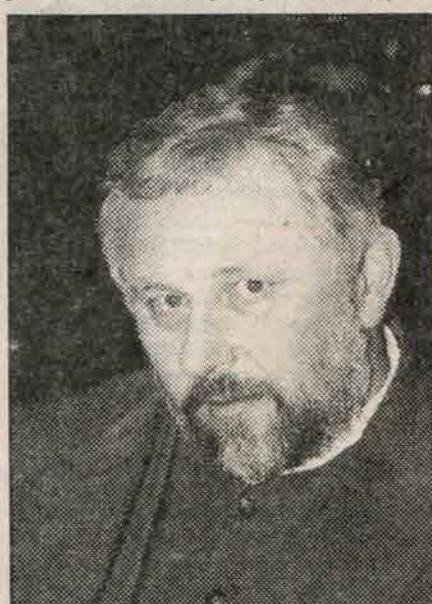
Милован Михајловић из Лознице:

Даме и господо, браћо Срби и сестре Српкиње, десет тешких година је иза Српске радикалне странке, али десет година током којих Српска радикална странка ниједном није укањала свој образ и своју част, није погазила свој по-

нос. Десет година нисмо се обрукали. Ни наредних пет-шест година неће бити лакше, али надам се да ми српски радикали имамо веру у себе, а како сами Господ каже, "ко верује, спашће се" - спашће се и српски народ уз помоћ српских радикала, спашће се и српске земље које тренутно нису под контролом Савезне Републике Југославије и Републике Србије.

Ми, српски радикали, знали смо да у таквим тренуцима донесемо праве одлуке. Када смо донели одлуку да изађемо из Владе народног јединства имали смо апсолутно право, али смо исто тако имали право када смо на седници отаџбинске управе донели одлуку да не излазимо из Владе народног јединства. Из једног простог разлога: спремала се зима оваква каква јесте, долазила је хладна јесен. Људи су остали без дома, други су остали без храниопа породице и ми смо тада рекли да приоритет Српске радикалне странке у наредном периоду мора бити да се изграде порушени мостови, да се изграде порушени домови, порушени станови, да се збрину они који треба да буду збринuti, да обезбедимо људима довољно енергетана за зиму, да обезбедимо довољно електричне енергије за зиму. И ћо, зима је на половини, а кад се окренемо иза себе, видимо колико смо били у праву што нисмо изашли из Владе народног јединства.

Сада има довољно енергије, има довољно електричне енергије, има довољно хране, збринуте су многе породице, више стотина станови је направљено, више десетина мостова поправљено, више железничких мостова поправљено, путева итд. Све су то урадили српски радикали у Влади народног јединства. Период који је пред нама сигурио је тежак, али онај ко верује, он ће и да успе. У животу је најважније веровати. Ми смо веровали од првог дана, како рече господин Тодоровић, кад смо имали једног посланика у Скупштини Србије.

Милован Михајловић: уласком у Владу, спасили смо Србију и српски народ

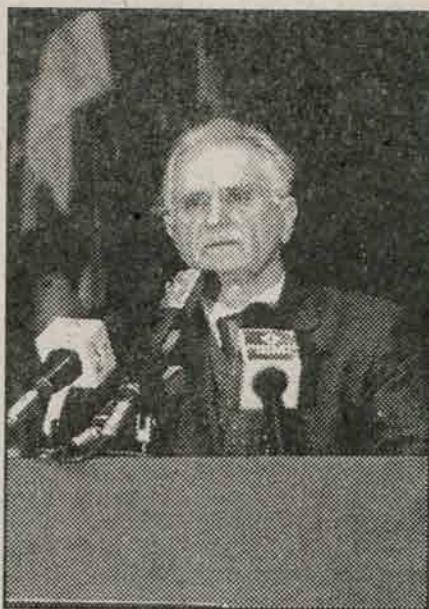
је, па до ових дана када имамо 84 посланика. Уколико наставимо да радимо колико смо радили до сада, 2001. године бићемо најјача странка у Србији и сами владати Србијом.

Сигурно би се моје жеље обистиниле, да није било НАТО агресије и да нисмо ушли у коалицију са СПС и ЈУЛ-ом, али морали смо да уђемо. Поново је дошло до изражaja зрело размишљање српских радикала. Да ли сачекати неко време, па 2001. године можда владати сам, али владати у земљи која сигурно не би ни постојала, или ући у Владу народног јединства и спасити Србију и српски народ. Српски радикали су се определили за ову другу варијанту. Ушли смо у Владу и спасили српски народ и спасили српску државу.

Тренутна ситуација на Косову и Метохији, који су окупирани, и неће дugo трајати. Мора се поштovati резолуција Уједињених нација. Мора се испонитовати оно што је донето у Савету безбедности. Питање је дана када ће се на Косово и Метохију вратити српска војска и српска полиција. Ми, српски радикали, знамо да радимо, да чекамо, да верујемо. Верујемо у свој рад, верујемо у своју честитост и своје поштење. Верује и српски народ својим, српским радикалима и то ће сигурно на предстојећим изборима показати. Показаће тако што ће свој глас дати Српској радикалној странци. Даће глас зато што ми верујемо у њих, а они верују у нас.

ИСТОРИЈСКЕ ГРЕШКЕ

Др Радислав Росић: Браћо Срби и сестре Српкиње, даме и господо, поштовано председништво, моја порука Петом отаџбинском конгресу гласила би: историјске грешке и уједињење. Када о томе говоримо, онда се морамо

Др Радислав Росић: "Дај Боже да се Срби сложе"

осрнути на све оно што се дешавало у блиској прошлости, односно на нашу блиску историју. Када говоримо о уједињењу, она је прва мисао, прва жеља, а то је у исто време и вековна тежња оваплоћена у народној изреци која гласи "Дај Боже да се Срби сложе".

Ова пословица је постала симбол српскога народа. Она је такође оваплоћена и у нашем знамењу: на грбу који је грб ове државе, а у исто време и грб Српске радикалне странке. Ту су четири слова С у виду четири оцила, која значе "само слога Србина спашава".

Ова порука никада није била важнија него сада, када је наша држава нападнута са свих страна, расцепана и када се њени делови налазе под окупацијом.

Морамо бити мудри и морамо настојати да ујединимо српство, а то значи да ујединимо Републику Српску Крајину и Републику Српску.

Република Српска Крајина постоји, она је у нашим мислима, она је у нашим сећањима, и она ће постојати исто тако као и Република Српска, све дотле док не буде стопљена са својом матицом Србијом, односно Југославијом, и све дотле док не будемо успоставили границе које су већ пomenute овде, и које смо заштитали ми радикали, а то су границе које иду линијом од Карлобага преко Огулина, Карловца и Вировитице.

Грешке о којима сам хтео да говорим не бих хтео да се понове, грешке које смо направили после Првог и Другог светског рата. После првог светског рата направили смо грешку и уместо Велике Србије направили смо велику Југославију, ујединили православље и католицизам, и тако сами себи ископали гробницу.

Они с којима смо се ујединили у исту државу нису били задовољни у тој држави, нису били срећни. Шта се све дешавало између два светска рата, не бих хтео о томе да говорим, поменућу само једно, а то је злочин који карактерише период између два светска рата. То је било, нажалост, убиство у Народној скupштини у Београду, када је због вређања српских жртава, када је због ниподаштавања борбе и проливања српске крви да би се створила та држава у којој су сви живели слободно, била ниподаштавана и потицјевана. Тада је дошло до убиства, то знаете, убијена су три посланика, то је злочин и злочин се ничим не може оправдати, али и увреда је била велика. Замислите да вам неко каже: "Колико коштају те жртве, да вам платимо, па да будемо квит". То се није могло поћести.

Заштита српства, приоритет радикала: Маја Гојковић, бард српског песништва, Момир Војводић, и мр Јоргованка Табаковић

Реформе на рационалним принципима: Драгољуб Стаменковић, Гордана Поп-Лазић и Огњен Тадић

То би укратко било о ономе после Првог светског рата. Елем, долази 1941. година, почине Други светски рат, и уместо да заједно бранимо своју државу, када је Хитлерова армада закупала на граници наше државе, десило се нешто што нико не може да схвati, а то је да су они који никада нису мали државу, који су први пут имали прилику да живе у слободnoј држави, издали, напустили је и нису хтели да је бране, није им била потребна. Похрили су у Загреб да се ставе на располагање Анти Павелићу и да под патронатом Хитлера и Мусолинија оснују Независну државу Хрватску и оточну најкрававији геноцид у историји човечанства и у фабрици смрти у Јасеновцу усмрте 800 000 људи.

То су биле невине жртве, испаоружане, а та фабрика је свакодневно гутала по неколико стотина до неколико хиљада српског живља, од олојачи па до старана.

Браћа Срби и сестре Српкиње, дошло је време да се ујединимо, али на неки други начин. Овога пута желимо да се ујединимо са оним с ким можемо живети. После Другог светског рата морали смо да живимо са онима који су налазили извршили геноцид. Требало је да се ујединимо са нашом браћом Русима, који су сломили фашизам и донели нам слободу. Али, судбина је хтела друкчије, доделила нам је да и ми, Срби и наша браћа Руси имамо на челу својих држава по једног Јосипа. Ми Срби, налазимо се у Југославији, имали смо на челу једног Јосипа Броза, а наша браћа Руси имали су на своме на челу Јосифа Висарионовича Сталјина.

Нити је овај "наш" био Србин, нити је онај њихов био Рус, и опет су створили гробнице за наш и руски народ. Гробница за српски народ била је на Голом отоку, а познате су стаљинске чистке, које су усмртиле на милионе Руса. Због њих је била и тзв. Резолузија информбира. Да није било њих, не би било ни Резолузије. Али, 1948. године десило се и то и ми смо се од наше браће Руса удаљили за наредних 50 година.

Браћа Срби и сестре Српкиње, даме и господо, дошло је време да се ујединијемо по природију основи. Шта то значи? Ујединићемо се са нашом браћом Русима, јер у нашим жилама тече једна иста, словенска кри, јер имамо једну те исту православну веру, јер се молимо једном истом Богу, а кад се молимо, крстимо се са три прста. Имамо и исти циљ у овом моменту, а то је да сачувамо скако своју државу, ми нашу Југославију, а они своју Русију, да их сачувамо од натопактовског надирања и освајања.

Тaj посао смо одавно почели и тaj посао тече. Сматрам да је 19. октобар 1998. године историјски датум, када су у Савезној скупштини савезни посланици из редова Српске радикалне странке имали свечану седницу на којој смо ми били доманини, а гости су били руска делегација на челу са господином Сергејем Бабурином.

Председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, рекао је: "Ми, радикали, увек смо били руски настројени. Ми смо русофили и ми смо увек гајили љубав према руском народу". Осим тога, рекао је и то да је Српска радикална странка увек била проруски настројена, да је проруски био настро-

јен и оснивач Српске радикалне странке, односно тада Народне радикалне странке, наци генијални вођа Никола Пашић. Након тога реч је узео шеф руске делегације, господин Сергеј Бабурин и рекао је тада за мене историјске речи: "Ништа лепше данас нисам могао чути". То значи да нас наша браћа Руси примају у братски загрљај, да ће оно што смо започели бити завршено, значи да ћemo бити у савезу, или чак уједињени са нашом браћом Русима, бићемо у једној највећој држави на свету, највећој и најјачој.

Није Русија јака само зато што има нуклеарни потенцијал. Русија је моћна и велика зато што је велика, наша братска Русија је најјача сила на свету, то су још давно осетили многи освајачи, императори, пре свих 1812. Наполеон, а потом 1941. Хитлер. Ова двојица су хтели да освоје Русију, али су се вратили сломљене кичме. Надам се да ће овог пута њихову снагу осетити и Адолф Хитлер данашњице, а то је Бил Клинтон.

Најзад, дозволите ми даме и господо да упушим поруке које желим да уђу у програм Српске радикалне странке, који се састоји из четири тачке. Прва тачка се већ налази у Програму Српске радикалне странке на чему ми радијмо: то је уједињење српства, које подразумева да све српске земље, које се сада налазе под окупацијом, било да се ради о Косову, Републици Српској или Републици Српској Крајини, буду уједињене и да граница буде тамо где је подвучен господин Вучић, а то је, сви ми знајмо, граница која иде линијом од Карлобага до Вировитице.

Друга тачка је уједињење са Русијом и Белорусијом. То ће бити програм Српске радикалне странке. Наша држава интензивно ради на томе, доказ је и велики број руских делегата на овом нашем данашњем конгресу и надам се да ће то бити окончано и да ће тада бити стављена тачка на све ратове.

Трећа тачка је уједињење православља, мислим на све источноевропске земље: Русија, Белорусија, Украјина, Румунија, Бугарска, Македонија и наравно ми, Југославија.

Можда ће некога забунити то што сам споменуо две земље које су за време НАТО агресије на неки начин помагале нашим непријатељима, који су бомбардовали и разарали нашу земљу, то су Бугарска и Румунија, али ја мислим да народи тих земаља не мисле као њихова врхушка, која је на страни НАТО пакта.

Четврта тачка: наша држава и наша дипломатија већ раде на зближавању са Народном Републиком Кином. Мислим да морамо успоставити што чвршиће везе у свим сферама живота и ини на то да створимо један чврст војни савез, и са Индијом. Мислим да је то императив садашњег времена.

Браћо Срби и сестре Српкиње, дозволите ми да вас подсметим на нешто што је речено већ давно, што су рекли Црногорци, кад дође до тог уједињења, нас и Руса триста милиона. А ја хоћу да кажем исто то, само мало другачије: нас и Руса и Белоруса и других триста милиона, а са Кинезима биће нас милијарде.

У КОШТАЦА СВИМ ПРОБЛЕМИМА

Иван Радић из Јагодине: Браћо Срби и сестре Српкиње, поштовано председништво, уважени делегати, драги гости, већ десет година је прошло како постоји и политички делује Српска радикална странка на свим српским просторима. За то време Српска радикална странка је израсла у највећу политичку странку у Србији и СРЈ, која је најдоследнија у својој борби за српске националне интересе.

Након пада комунистичког режима 1990. године и распада СФРЈ долази до успостављања вишепартијског парламентарног система. У таквим околностима створени су услови за поновно формирање странке српских радикала, коју данас предводи др Војислав Шешель. Кажем поново, јер смо ми странка која следи најбоље традиције српских радикала и четника и која са поносом не гује традицију Пашићевих радикала.

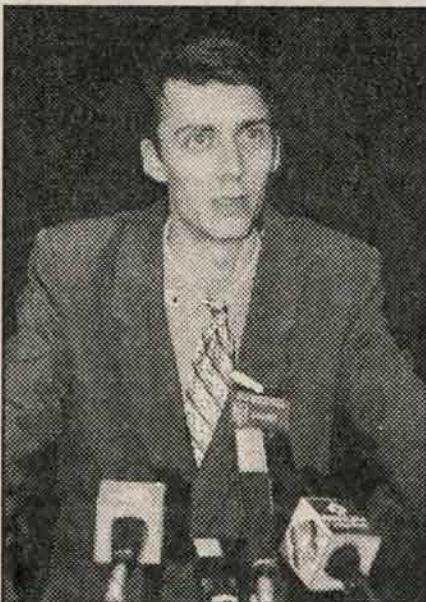
Било је потребно само пар година да Српска радикална странка израсте у најјачу политичку партију српске опозиције, да би после избора 1997. године постала најјача и најважнија политичка снага Србије и поново после стотину година од Пашићевих радикала завладала Србијом.

И поред тога што су се српски народ и српска држава налазили у најтежим историјским моментима у последњих

сто и више година, српски радикали, рукојети својим програмским определењима решили су да се обрачују са многим недаћама и нагомиланим проблемима.

Први резултати радикалске власти огледају се у доношењу новог закона о Универзитету и Закона о информисању. Свакоме познаваоцу познатог радикалског програма у 100 тачака јасно је да оба ова закона проистичу из истог извора, што практично значи почетак реализација програма Српске радикалне странке.

И недавно усвојени Закон о локалној самоуправи има утемељење у Програму Српске радикалне странке. Српска радикална странка је владајућа и на савезному нивоу. Свима је јасно да је усвајање предлога одлуке о прихвату

Иван Радић: спремни смо и на нова искушења

парламентарне скупштине Савеза Ру-сије и Белорусије о додели Савезној Скупштини статуса сталног посматрача у том савезу плод политике Српске радикалне странке, који директно произилази из програма.

Сигурно је да ће српски радикали, које изузетно поштују и уважавају у Русији и Белорусији свим расположивим средствима радити на остварењу једног циља, а то је улазак Савезне Републике Југославије у савез са Русијом и Белорусијом, како би имали конкретне војне, политичке, економске и културне користи.

Нарочито је значајно то када се зна да је српски народ традиционално наклоњен словенској и православној браћи из Русије, Белорусије и Украјине. У овом тренутку је нарочитобитно да уколико Савезна Република Југославија уђе у савез са Русијом и Белорусијом, да је известно да ће Русија, која има право вета у Савету безбедности Уједињених нација, ускратити даљи опстанак окупатора НАТО злниковаца и самозваних мировних трупа Уједињених нација на Косову и Метохији и да ће Косово и

Метохија бити опет и суштински, а не само формално саставни део Србије, јер је сигурно да Србија има знања, храбrosti и умећа да сама изађе на крај са свим својим унутрашњим проблемима.

Када се све ово узме у обзир, постаје јасно да оријентисаност Српске радикалне странке на савез Србије и Савезне Републике Југославије са Русијом и Белорусијом има далекосежне и стратешке циљеве. Ми српски радикали смо поноси на то што смо урадили. Показали смо за ових десет година српском народу и целом свету да нисмо одустали ни од једног циља који смо запртали још пре десет година, када смо почели да се бавимо политиком.

Показали смо да смо спремни да се ухватимо у коштац са свим проблемима. Доказали смо да смо спремни да се жртвујемо за отаџбину. Показали смо колико смо одлучни и храбри и спремни смо и на нова искушења.

Пред нама су велики послови, приближавају се избори. Ове године очекујемо изборе и за Савезну скупштину и за скупштине општина. Да бисмо успели у својим намерама, морамо радити више него икада. Сала, када имамо општинске одборе у свим местима у српским земљама, када имамо месне одборе у сваком српском селу, када имамо одано чланство, навикло на сва искушења, када имамо људе којима се српски народ поноси, треба много више радити. Треба учланявати нове чланове, активирати старе, обавити све врсте пропагандних активности, обићи свако село, сваки заселак. Треба обићи сваког човека, поразговарати са свима, изнети ставове Српске радикалне странке.

Српски народ много очекује од нас, српских радикала, нарочито сада, када смо заступљени и у Републици и у Савезној влади. Из дана у дан постаје све јасније да је долазак радикала на власт најбоље могуће решење за српски народ, а Србија нема коме другом да укаже поверење осим Српској радикалној странци. Живeli!

СТРАНКА БУДУЋНОСТИ

Александар Ђорђевић: Браћо Срби и сестре Српкиње, поштовано председништво, поштовани гости, време између два отаџбинска конгреса било је време велиоког успона популарности Српске радикалне странке на челу са др Војиславом Шешелем. Прешли смо дуг и тежак пут од странке која је обећавала до моћне политичке партије која ће нас представљати највећу и најјачу политичку снагу у српском народу.

Као један од сведока и учесника Трећег отаџбинског конгреса Српске радикалне странке, одржаног јануара 1994. године, са правом могу да кажем да се остварила жеља свих нас српских радикала који смо дуго активни у Српској радикалној странци, жеља да, без обзира на околности и недаће које су нас пратиле кроз све ове године, останемо доследни себи и свом основном принципу политичког деловања: стварању јединс-

Александар Ђорђевић: стварање Велике Србије, најважнији циљ Српске радикалне странке

твне српске државе која ће обухватити све западне српске земље спојене са матицом Србијом и Црном Гором.

Данас обележавамо десетогодишњицу постојања странке. Странке која је, за разлику од других политичких партија и политичких организација, једина стзистирала и стзистира снуда где живи српски народ. Интереси Српске радикалне странке увек су били и биће ускло повезани са интересима српског народа.

Избори за савезни парламент 1996. представљали су прекретницу у развоју Српске радикалне странке. Борећи се за резултат на поменутим изборима између две јаке коалиције: коалиције Српског покрета обнове и Демократске странке, односно коалиције "Заједно" на једној, и Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице на другој страни, имали смо тежак задатак: да убедимо грађане да гласају према својој савести имајући у виду политичко деловање оних који су се лажно представљали народу, говорећи да ће, када преузму власт, обезбедити благостање српском народу.

Тада смо добили поверење гласача у великој већини, јер смо на изборе изашли сами, са програмом који ће у следећем периоду омогућити промене. С обзиром да су одржани и локални избори у Србији, успели смо да добијемо поверење у београдској општини Земун. На том малом сегменту локалне власти, изградили смо политичке позиције за наредне парламентарне изборе.

Годину дана владања у општини Земун било је довољно да стекнемо поверење грађана Србије и освојимо преко милион и двеста хиљада гласова на парламентарним изборима за Народну скупштину Републике Србије, што је резултирало са 83 посланичким мандатом. Потукли смо СПО и приближили се левој коалицији по броју освојених гласова.

Наш кандидат за председника Србије, др Војислав Шешељ, победио је у првом изборном циклусу кандидата леве коалиције Зорана Лилића и кандидата СПО Вука Драпковића.

Резултат није дошао случајно или само због симпатија. Српска радикална странка и њен председник др Војислав Шешељ победили су зато што су на примеру Земуња показали шта знају и колико могу.

Одлуком Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке да се уђе у Владу народног јединства, Владу Републике Србије, створили су се основни предуслови за остваривање дела програма Српске радикалне странке. У тешким околностима, од дана уласка у Владу до данас постигли смо значајне резултате: Влада Српске радикалне странке у коалицији са Социјалистичком партијом Србије и Југословенском левицом донела је низ закона како у економској, тако и у социјалној сferи, који су својом применом у пракси омогућили држава добро функционише.

Основни мотив уласка Српске радикалне странке у Владу народног јединства био је очување суворенитета и интегритета Савезне Републике Југославије, као и функционисања државе у условима када нам спољни фактор није био наклоњен.

Данас Србија, као држава, функционише и у најтежим околностима од када постоји на глобалним географским и geopolitичким просторима. Српска радикална странка је уласком у Владу народног јединства са левом коалицијом учинила све да се време и догађаји који су иза нас, као и опасности које су се надвиле над Србијом предупреде, спремно дочека и одбрани отаџбину од агресора, оличеног у Сједињеним Америчким Државама и НАТО-у.

Ми, српски радикали, на челу са др Војиславом Шешељем, говорили смо и говоримо језиком чињеница и снагом аргумента. Никада се нећемо служити

опсенама и лажима, као што то чине неке друге политичке партије.

Агресор, Сједињене Америчке Државе и западна алијанса, који су нас бесомучно бомбардовали 78 дана, за то време убијали цивиле, рушили грађевине, саобраћајнице, фабрике, рафинерије, представљају злочинца коме никада то не смејмо заборавити.

Србија је претрпела штету од близу 100 милијарди долара. За непуних 6 месеци после агресије, Влада народног јединства успела је да обнови земљу и порушено изгради. То је највећи допринос ове Владе, која је у условима економске и политичке блокаде успела да порушу обнови и крене путем реформи које ће омогућити бољи живот грађанима Србије.

Нема те цене коју ми, српски радикали нисмо у стању да платимо, нити жртве коју нисмо спремни да поднесемо зарад очувана територијалног интегритета и суворенитета своје отаџбине.

Политика коју Влада Србије води уверава ме да је Република Србија на путу економског и социјалног опоравка државе која мора да се сачува.

Двехиљадита година је изборна година, у којој Српска радикална странка треба да потврди своју политичку снагу и оправда поверење које јој је народ указао. У редовима свих општинских организација мора бити максимална спремност за локалне и савезне изборе.

Ми, српски радикали, морамо да се припремимо да на изборима постигнемо резултат који ће омогућити да оно што ћемо данас усвојити на Конгресу остваримо.

РАПОРТ ИЗ КОЗАРСКЕ ДУБИЦЕ

Станко Миланковић из Козарске Дубице:

Браћо и сестре, господине председниче, господине председничке Републике Српске, долазим из Козарске Дубице, српског града између легендарне Ко-

Континуирана раст Српске радикалне странке: гласање у паузи Конгреса

заре, симбода наше храбрости, и Јасеновца, симбода усташког геноцида над српским народом и највећим српским градом под земљом. Преносим вам поздраве преко 1000 чланова Српске радикалне странке из Козарске Дубице.

Наша основна порука овом конгресу и свим члановима из Републике Српске у свим српским земљама је да сачувамо нашу храброст, наше попитење, нашу мудрост како би били препознатљиви у српском народу. Једино са тим нашим традицијама можемо се сачувати и бити препознатљиви и народ нам може дати поверење на изборима, у решавању свих проблема који се тичу српског народа.

Ми у Републици Српској, као и овде у Савезној Републици Југославији, такође имамо доста проблема. Наша актуелна власт, која је у спрези са окупаторима је фактички највећи криминалац и највећи плачкаш српског народа у Републици Српској.

Да би се то очувало, уз помоћ окупатора, Српској радикалној странци је

Радмила Вукићевић: продане душе распарчавају земљу

Када сам споменула Стари Рас, сигурно је сваком Србину познато да је то света Немањића земља, где је зачета прва српска државност, где су се преламали велики и горијски догађаји и битке како би се очувала српска постојбина Стари Рас као синоним српства.

Цела српска цивилизација и култура ослања се на две ноге, а то су Косово и Метохија и Стари Рас. Не знам да ли има Србина, православца који би се одређао своје једне ноге или не дај Боже, обе.

Нажалост, под притиском НАТО фашиста и њихових бомби, доприносом издајничких хуља, петоколоната, квислинга, једна нога нам је тешко рањена, а то је Косово и Метохија. Недај Боже да се то деси и са другом ногом, односно старом Рашком, јер би Србија остала без свог идентитета, и била као кућа без темеља. Тамна слика некадашње престонице старог Раса говори о томе како су се на овим просторима догодиле ве-

Станко Миланковић: у спрези са окупатором Додиков режим плачка народ

забранjen излазак на изборе. Међутим, тај њихов срамни, антицивилизацијски и антидемократски поступак више говори о њима, него о нама. Живела Српска радикална странка.

СПРЕЧИТИ СТВАРАЊЕ НЕКИХ НОВИХ САНЏАКА

Радмила Вукићевић, из Новог Пазара:

Уважено председништво, браћо Срби и сестре Српкиње, помаже Бог.

Долазим из Старе Рашке, боље речено из Старог Раса, данашњег Новог Пазара. У име Српске радикалне странке Старог Раса желим да поздравим све присутне делегате и госте величанственог Петог отаџбинског конгреса и пожелим добар рад и доношење најбољих одлука које ће значити спасење за српски народ у овом тешком времену.

лике историјске промене, тако да да- нашни Рас и околина више подсећа на неки град из Ирана, Авганистана и слично, него на град средњевековне српске културе европског нивоа.

Оваквом изгледу нису толико до-принели ни Турци, који су владали 500 година овим простором, колико су до-принели комунисти за последњих 50 година, па и до данашњег дана.

Последњих тридесет година са под-ручја Старе Рашке исељено је на десетине хиљада Срба, а у исто време до-сељено исто толико муслмана и бе-справно, или уз благослов државе, са-грађено је на стотине цамија. Данас, уместо да се чују звона са древних Со-поћана, чује се урланje са више десети-на цамија, толико да ствара велику бу-ку и немир код грађана.

Пошто ми, српски радикали Старе Рашке имамо велико поверије према руководству Српске радикалне странке и председнику, др Војиславу Шешељу, сматрамо да коалициони влада треба да се одржи, како би се спречило да-ље распарчавање српских земаља и ев-ентујални грађански рат који заговарају НАТО-партије у Југославији.

Зато сматрамо да данас овде не би требало много да се хвалишемо, него да скренемо пажњу на суштинске про-блеме који забрињавају српски народ.

Прво, државна политика која је во-ђена у прошлости према Старој Рашкој као вишесајентијалној средини била је погубна. Репидиви су сада очигледни, посматрајући национални састав, поли-тику запошљавања, долгу плацева и ло-кација, средства информисања, токове новча и капитала, бизнис. Све контролишу они који су против ове власти и државе, а на штету српског народа.

Друго, општинско веће Новог Пазара које је именовало Владу Републике Србије пре нашег уласка у Владу ради готово исто што је претходно радила СДА. Једина разлика између њих је што су први одлазили у 12 часова у цамију, а ови други одлазе у кафане.

За српску слогу и јединство:
Душко Секулић, др Бранислав Блажић и Стева Кесејић

ВЕЛИКА СРБИЈА

Они на један перфидан начин спроводе оно што СДА није могла. Навешћу само неке примере њиховог рада: продаја општинског земљишта по ару и до 90.000 марака муслиманима, где се дижу етнички чиста насеља, тим новцем финансирају изградњу факултета, са циљем да прерасту у универзитет. То је први основ за аутономију Санџака.

Да не говорим о издавању пословног простора, локација на чувеном бувљаку у Новом Пазару. Посебно да поменем да ми, српски радикали у Новом Пазару већ три године не можемо доћи до адекватних просторија, јер нас игноришу и говоре најирне речи о нама, посебно треба истаћи овај послератни период, када се у нашој општини враћа политика из периода деведесетих година, када су се функције делиле Србима који потрошију и муслиманима који подмукло и перфидно раде против интереса државе.

Наши коалициони партнери морају бити свесни чињенице да на овај начин не могу задобити муслимане, јер их муслимани лажу и опет гласају за своје фундаменталистичке странке, што се показало током претходних избора.

Треће: Српска радикална странка мора обратити пажњу на појаву корупције, мита, рекетирања од стране појединих моћника, посебно после повлачења са Косова и Метохије. То веома негативно утиче на народ и јавност, па би се то морало што пре сузбити, како би на предстојеће изборе изашли са чистим образом, затим да официри КФОР нелегално прелазе са Косова и Метохије нашу административну границу, као и нелегално извођење робе са наших простора, која одлази у руке Шиптара и преко које се богате појединци, држава слајб.

Да би све напред наведено спречили, српски радикали, уз договор са коалиционим партнеријама преко ресорних министарстава треба што пре да отклоне ове негативне појаве, а да наши ресорни министри све више буду у контакту са општинским одборима и добију праве информације како би заузели адекватан став, посебно Министарство трговине, како би се приоритет снабдевања животним намирницама омогућио предузећима која су патриотски опредељују према држави Србији.

Затим, да Министарство информација помогне отварање једне локалне телевизије на подручју општине Нови Пазар, да би цела Рашка могла гледати програм од значаја за српски народ.

Да Министарство за саобраћај и везе помогне изградњу путева до удаљених места насељених српским живљем, како би се спречила даља миграција становништва са овог подручја.

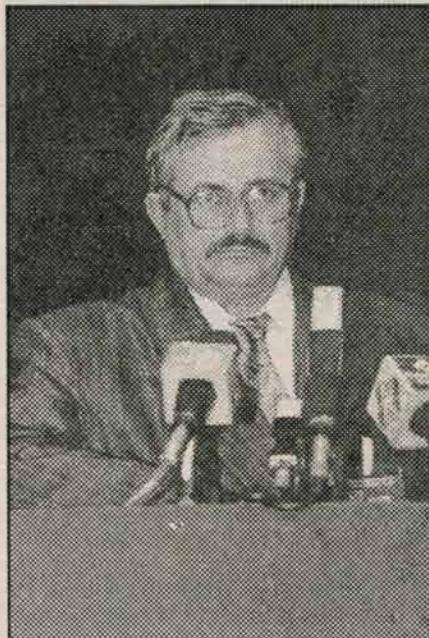
Не дозволимо продатим душама да даље распарчавају нашу земљу и апелујем на Србе и Црногорце да због ситних личних интереса не дозволе стварање неких нових санџака, који би Србе и Црногорце раздвојили као у време отоманске и аустроугарске власти и да се

што пре вратимо на нашу свету земљу, Косово и Метохију.

КОСОВСКА ХРОНИКА

Миладин Милановић, Косово Полье:

Поштовани делегати, драга господо, браћо и сестре, чекајте ми замерити што ће моја дискусија бити посвећена Косо-

Миладин Милановић: рат нисмо изгубили на бојном пољу

бу, јер долазим из Косова Польја.

Да вам говорим о политичкој ситуацији на Косову, нема потребе, то сви добро знајте, али ћу да кажем неколико речи о раду окружних одбора Српске радикалне странке за Косовски округ.

До почетка НАТО агресије, Српска радикална странка на Косову и Метохији радила је изузетно добро, што потврђује и број чланова и број посланика у Савезном и Републичком парламен-

ту. Сви су они дали изузетно велики допринос раду Српске радикалне странке. Да је Српска радикална странка уживала велико поверење на Косову и Метохији, доказ су сви изабрани посланици.

Истаћи ћу једног од њих: господина Драгана Миловановића, републичког посланика, човека који је био председник општине, директор једног предузећа, а данас је подстапар у Куршумлији.

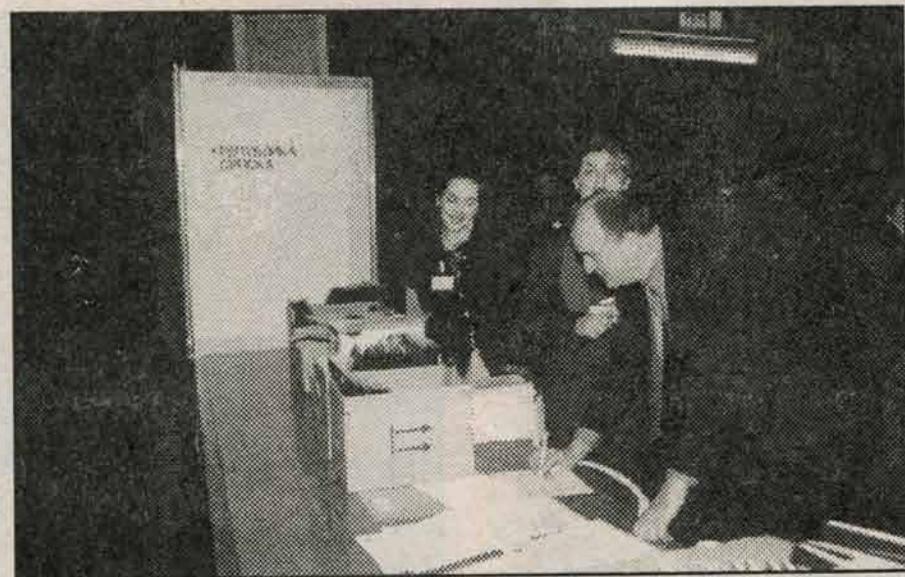
Надам се да тај податак доволно говори о том човеку и о његовим моралним квалитетима. Уз раме њему су и Ратко Синадиновић.

Све било још много боље да нам не дође она фатална скупштина када издајници не могаше да се уздрже, него дигоше руке на предају и дадоше српску земљу на Косову.

Верујте ми, био сам тужан због тог чина, али сам био сретан што сам члан Српске радикалне странке и председник општинског одбора Српске радикалне странке. Моја странка, вођена мудром политиком, мудром руком господина председника, напушта парламент и не гласа за капитулацију.

Морам да вам кажем и то да никада није била пунија сала општинског одбора Српске радикалне странке у Косову Польју него тих дана. Стизали су похвале са свих страна, и од наших чланова и од оних који нису наши чланови, док једног дана не пуче вест: српски радикали излазе из Републичке владе. Тада је сала била још пунија. Уплашени српски народ, сад се види да је то оправдано, долази и пита: зар и ми да их оставимо издајницима, да нећemo да се боримо да преокренемо издајнике у патријоте, да спасемо шта се спасити може. Захваљујући олгици да останемо у Влади, остало је и оно мало Срба на Косову.

Нажалост, поред то мало Срба на Косову вратило се и бирачко тело СПС-а из Македоније и Албаније. Вратили се Шиптари. Они су им доносили гласове.

Српска радикална странка ће истражити на свом путу: војвода Мирко Благојевић на пункту за делегате Републике Српске

Вероватно су једино они срећни због тога.

Ја сам тада, као председник општинског одбора Српске радикалне странке Косова Польја, могао само да кажем оно у шта сам био сигуран, а то се данас потврдило: да Српска радикална странка и њено руководство никада, ама баш никада неће препустити ни недаљ српске земље окупатору, неће никад прихватити подаништво, слуганство и окупацију коју су прихватили они који су је прихватили.

Жао ми је као човеку, који је провео све време на ратишту, што не изгубисмо рат на бојном пољу, него брзо потегосмо пенкала и потписасмо капитулацију. Али не ми, српски радикали, него зна се ко је лак на оловци. Ми немо се вратити, макар са пушкама, али убеђен сам да немо вратити српске земље.

Има и других "српских" покрета и отпора, али немају оно што ми имамо, немају Шешеља ни Николића, ни Вучића ни Драгишића, ни Тодоровића.

УКРАТКО ИЗ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Милорад Тривић из Лакташа: Попштовано председништво, даме и господи, цењени гости, дошао сам из Лакташа, где имамо највећег српског издајника, Милорада Додика. Ми се тамо лавовски боримо против таквих његових сарадника, јер је гнездо издаје Републике Српске у Лакташима.

Ми се тамо боримо по цену да изгубимо и главе, има српских радикала који су изгубили главу, али, ми не одустајемо. Ако Бог да, будемо ишли на изборе у будућем, замолио бих руководство Српске радикалне странке да више ни са ким не иде у коалицију пре избора, јер су се сад одређене странке тамо унутаље и припадле њима.

Милорад Тривић: лавовски се боримо против лопова и издајника из редова власти Републике Српске

БОКА КОТОРСКА, ЗЕМЉА СВЕТОГ САВЕ

Гордана Булатовић, Херцег Нови: Попштоване даме и господи, руска и српска браћа и сестре, хайдемо за тренутак до српског мора и приморја, Боке

Гордана Булатовић: "Крст носити на ма је суђено..."

Которске, где су српски радикали нашли на погодно тло, тако да смо ми близу 10 година присутни у политичком, јавном и културном животу Боке Которске.

А пошто овде има руске браће, само да им напоменем да је у Херцег Нови, 1917. године, стигло прогнаних Руса, руске интелигенције, око 75.000. Руска браћа, тамо имате велико руско гробље.

Да се вратим мом Херцег Новом. У току агресије НАТО алијансе, све оно што је било војно способно одазвало се позиву војске Југославије. Ми остали који нисмо били војни обвезници, припремали смо протесте, прикупљали добровољне прилоге и посећивали војску од Луштице до Косова и Метохије, до Приштинског корпуса. А како и не би, када је Бока Которска земља Светога Саве? Речи су само лва податка: један део града Херцег Новог зове се Савина према манастиру светог Саве из његовог доба, а на Тиватској превлаци направљен је иловички препис законоправила светог Саве којима је он ударио темеље праву, правилима духовног и световног живота на српским просторима.

Као такви Срби, ми смо себе пронашли у програму Српске радикалне странке. Међутим, нарочито у националном остварењу наших хтења, структура становништва Боке Которске се, посебно у последње време, нагло и брзо мења на штету православља.

Али, ми знамо, Његош нам је давно поручио као и свим Србима, да "крст носити на ма је суђено, страшне борбе са својим и туђином", а исто тако знамо

Његошев аманет: "Надање је наше за којано на Косову у једну гробницу".

Не може здрав и нормалан Србин прихватити Косово и Метохију као нашу прошлост. Доказ за то су они Срби који су остали велики српски мученици, који су остали на Косову и Метохији, да својим телима и телима своје деце бране светосавље, бране православље, бране свету српску земљу.

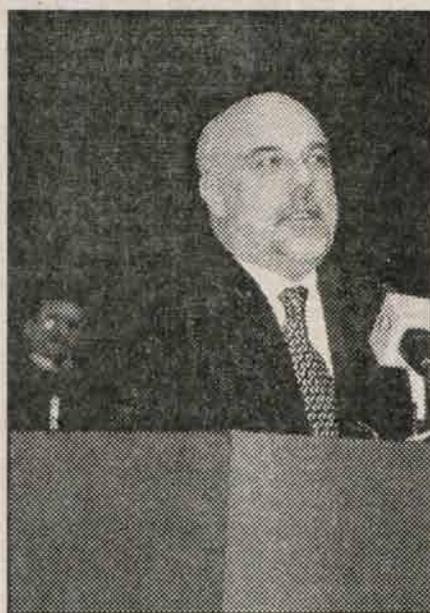
Дакле, Косово и Метохија су и наша будућност. Са вером у Бога и српство, живели.

СЛУЖИМО ОТАЦБИНИ

Др Паја Момчилов: Даме и господи, уважени гости, браћа и сестре српски радикали, сви ми знамо у каквим временним живимо, моји претходници су детаљно изложили које су нас невоље све ногодиле. Централни део мог излагања је циљ који сам себи поставио и мислим да је то минијатура са којим ћете се и ви сложити. Желим да истакнем да је Српска радикална странка за протеклих десет година била, остало и, уверен сам, остаће и даље вредни градитељ и чувар свих врлина и светиња српског народа и државе.

Када мене питају због чега сам радио, ја кажем због тога што сам српски националист, а Српска радикална странка је патриотска и родољубива странка са идеологијом и економским програмом који пружа највише шанси да останемо независни, слободни и за најбржи економски развој који ће донети просперитет држави и народу.

Да служимо отаџбини, доказ је проливена радикалска крв, као и храбро и несебично положени радикалски животи на свим ратиштима бивше и садашње Југославије где су били угрожени српски народ и слобода. Наши патриотизам се огледа и у чињеници да смо пред спољашњом непосредном ратном опасношћу ушли у коалициону владу народног јединства.

Др Паја Момчилов: српски радикали пролили крв на свим ратиштима бивше и садашње Југославије

Наш национализам се састоји у томе што сматрамо да је свет богатији и лепши са паренилом националних култура и посебности у поређењу са сивилом једнообразности где је цео могући избор између "Кока-коле" и "Пепси-коле". Никада нисмо рекли да смо бољи народ од других али, сигурно нисмо ни гори. Наш национализам укључује и националну толеранцију.

Министри и високи државни функционери су ромске, бугарске и мађарске и чешке националности. За нашу странку се често говори да је популаристичка, да нема доволно врхунских интелектуалаца. То није тачно. Данас наша странка, са око четврт милиона чланова, представља верну слику социјалне структуре наших народа и у томе лежи њена вредност и снага. Снага наше странке извире из програма странке у коме централно место припада залагању за пропојење приватизације и за успостављање либералног капиталистичког економског система.

У њему се, између остalog, залажемо за праведну социјалну политику као и модерно здравство доступно свима са равноправном укљученом приватном лекарском праксом и јединствени систем здравствене заштите са нагласком на превенцији, а не лечењу болести. Дозволите ми на крају само три поруке. Прва порука нашем народу: део наша, младости наша, одрасли грађани, старији наши, народе наш, Српска радикална странка осим Бога јединога нема веће вредности и светиње од вас и спремна је да верно и одано служи, а вашу вољу да јелино поштује и спроводи.

Порука светским моћницима и тиранима српског народа: ми као православни хришћани кроз своју историју знали смо и знамо за врлину праштана али, знајте никада вам нећемо заборавити патње, ране и зверска убиства наших најмилијих која сте починили. Трећа порука је домаћим издајицама које се можда неће звати Алије него Билови, а за религију ће узети најгору од свих могућих - сатанску.

Да их подстим на речи нашег славног песника: "Свака је птица у свом јату. Свако тежи свом брату, својим братом туту блажи у свом јату срећу тражи, а кул тебе носи крило? Издајило срам те било." И на крају живела нам Србија и то она права велика и благородна, заједница сложних народа, понос српског рода и грађана у оку завојевачима, подјармљивачима, конвертитима и страним слугама.

СПОЉНОПОЛИТИЧКИ КОМЕНТАР РЕЗОЛУЦИЈЕ

Драгомир Ђорђевић, делегат средњебанатског округа: Уважено председништво, браћо и сестре делегати, поштовани гости, даме и господи дозволите ми да изразим особито задовољство што присуствујем овом смилентном и импозантном скупу српских радикала. Задовољство је тим веће јер се Пети отаџбински конгрес Српске радикалне

Драгомир Ђорђевић: Без стабилне унутрашње ситуације нема ни стабилних граница

странке одржава у јубиларној години у којој се обележава 10 година рађања и деловања српских радикала. Сада ми дозволите да кажем неколико речи о реферату нашег председника др Војислава Шешеља и о предложеном Резолуцији у 10 тачака. Најпре, хоћу да кажем, да у потпуности подржавам реферат као и предложени текст резолуције у 110 тачака.

Хтео бих да изразим своје скромно мишљење и кажем следеће: правилно је у 10-тој тачки Резолуције речено да је приоритет у спољној политици Српске радикалне странке и значајне политичке снаге у томе да гради односе са оним земљама које су нам кроз историју биле верне и правилно је било уочено да градимо односе са оним земљама које припадају тихоокеанском региону, а поред Кине то су Индија, Кореја, ја бих додада Јапан и неке друге земље.

Сматрам потребним да кажем и да су односи са суседима приоритет сваке земље па и Југославије. Без добрих односа са суседима, браћом и сестре делегати, нема мира на нашим границама. Да би га било морамо развијати односе пријатељства и разумевања са земљама са којима се граничимо. При том мислим и на земље које су припадале прејашњој Југославији, а које, нажалост, нису више наши ближи суседи. Шта то значи? То значи да уколико имамо добре односе са суседима имамо мир и стабилност на границама који повратно делују на унутрашњу стабилност земље.

Без добре и стабилне унутрашње ситуације у Југославији нема ни стабилних граница те исте Југославије. Дакле, наш међународни положај ће бити онолико јак колико су нам чврсте и безбедне границе као и толико колико нам је безбедна унутрашња ситуација. Правилно је у Резолуцији речено да је за излазак из кризе потребно да одржавамо и развијамо билатералне односе на равноправној основи уз међусобно ува-

жавање. Јединство између спољног и унутрашњег елемента је веома значајно и у том смислу би требало нешто више рећи у самој Резолуцији коју апсолутно прихватам.

Да бисмо изашли из кризе морамо нормализовати односе са оним земљама на оним принципима који су наведени у деветој тачки Резолуције. Желим успешан завршетак рада овог конгреса и да идући конгрес дочекамо у испуњену нашег програма. На крају, желим нашим драгим гостима из Русије, Кине и других земаља срећан повратак у њихову домовину.

СЕОБЕ ПОСТАЛЕ СУДБИНА СРБА

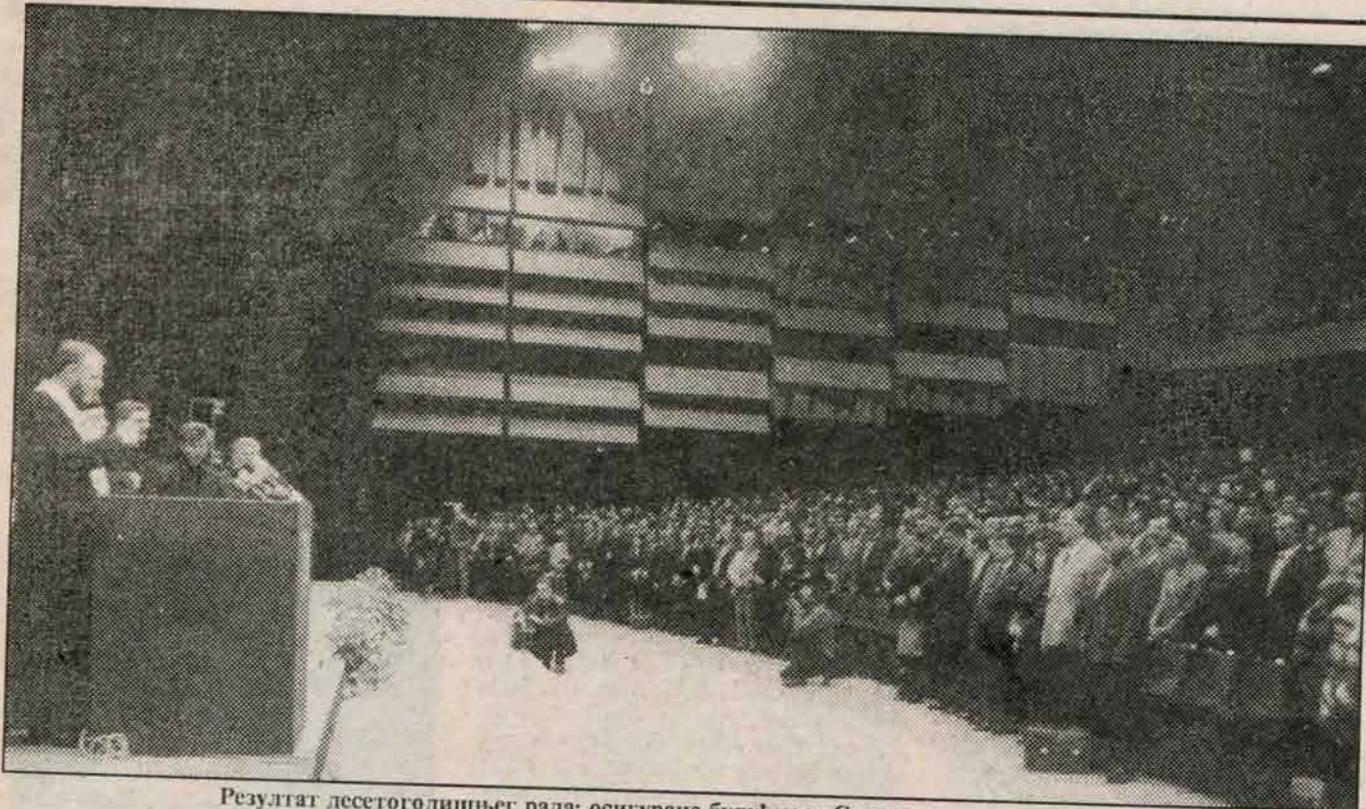
Др Милана Будимир: Даме и господи, поштовано председништво, поштовани гости, браћо и сестре српски радикали, већ је 10 година од формирања Српске радикалне странке. Развој и деловање странке била је у време стралана српског народа и вероватно једне од најтрагичнијих фаза у српској историји.

Од Косовске битке, од 1389. године, српски народ се бори за опстанак. Сеобе су постале судбина Срба, а под тешким и често неподношљивим притисцима најкобније су биле себе крви, то јест претакање православних у исlam и католикс. Последица тога је да Срби данас живе у 91 земљи. Током борбе за ослобођење и уједињење, у последња два века, Срби су покушали да се поврате, али више никад нису постали бројан и велики народ какав су били у средњем веку. Осипање је било страшно.

Геноциди, покрштавања и етничка чишћења трајала су вековима у колевци српства, како у доба петовековне турске окупације тако и у оба светска рата, а затим и у доба Титове владавине. Данас се етничка чишћења спроводе несманњеном жестином под будним оком

Др Милана Будимир: данас је илузорно позивати се на међународно право

Резултат десетогодишњег рада: осигурана будућност Српске радикалне странке

најдемократских земаља света. Илузорно је позивати се на међународно право у овом тренутку. Преостала суперсила прогласивши се за победника у хладном рату срушила је остатак правног поретка изграђеног после Другог светског рата. У име заштите људских права на делу је оружани хуманизам. У име демократије на делу је томахавк демократија.

Сви ти позиви на поштовање људских права у стварности се своде на дубок презир према нашој историји, традицији вековним тежњама и искушењима, у суштини према свему што смо били што јесмо и што можемо бити.

Непрестана жеља Запада да нас разбуди, опамети и укључи у своју историју као и веома значајан геостратегијски положај доводили су нас кроз историју у ситуацију да и Америка и Европа проводе своје цивилизаторске мисије на Балкану, по принципу са варварима и плематицима не може се другачије већ њих треба мотком по глави. Срби као народ и Србија као земља нису ни толико важни ни толико опасни да би им највеће светске силе објављивале рат. Према њима се примењују царински ратови, казнене мере, бојкоти, ембарго, санкције и када се исцрпе сва та средства долази до бомбардовања. Бомбардовање, по њима, спада у васпитне мере. Није свеједно да ли се бомбардују мостови или народ. Бомбардују се и мостови и народ. Додуш мостовне конструкције не могу да схвате о чему се ради, али жив човек може да научи што онта.

Опасност по свет не долази од национализма па ни од комунизма већ од релативизације правних норми, а то је управо дошло до пуног изражaja у процесу разарања наше државе од 1991. године.

дина до данас. Будућност српског народа зависи од одговора на питање: којим правцем треба кренути у ситуацији када су све реперне тачке на које се у прошлости ослањао порушене. Одговор на то питање знају српски радикали и за њега се безрезервно истичују све време да је наш основни национални интерес у овом критичном тренутку очувње базичне структуре друштва, државе и поствара вековног цивилизацијског идентитета Србије, који нам се данас тако бе зично оспорава. Очување државе по сваку цену и уједињење народа представља основно право народа.

Зашто би се Срби одрекли тог права када то није учинила ни Немачка нити било која друга држава на свету. Српска радикална странка је дубоко свесна своје одговорности према народу и држави и за све време свога деловања управо се и залије да одбрани државу по сваку цену. За отаџбину можемо ставити све на коцку, али не смо ставити отаџбину. То познато упозорење односи се на оне који владају и који прижељкују власт. Српски радикали који учествују у власти и на савезному и на републичком нивоу одавно знају да бити на власти нема смисла ако се не служи своме народу. Хвала.

ДОЛАЗЕ БОЉИ ДАНИ

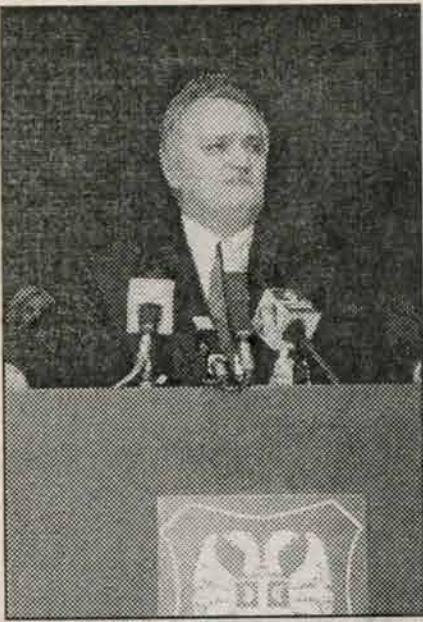
Чедомир Васиљевић: Господине председниче, поштовано председништво, даме и господо, српски радикали, данас када одржанамо Пети конгрес Српске радикалне странке велика је част и понос бити српски радикал. Када се само сетим како пре 10 година Српска радикална странка није смела да делује, а ипак је деловала јер је била храбра. Ка-

да смо радили на терену често смо морали да замрачимо прозоре, затварамо врате, да тајно одређујемо своје активисте, своје поверионике и да тако пропагирамо програм и развој Српске радикалне странке. За десет година постигла је такав развој какав ниједна друга странка. Зато се данас веома поносно носи име српског радикала.

Браћо и сестре српски радикали, ово што смо постигли је сигурно захваљујући мудром и промишљеном вођењу странке, креирању политike странке од стране нашег председника, нашег руководства, а сигурно су заслужни и сви активисти на терену. Плод свега тога је оно што се данас овде дешава.

Ни ми, активисти, ни наши противници, не можемо да верујемо да је Српска радикална странка тако снажна, да има преко 250.000 чланова, да се на последњим изборима за Српску радикалну странку изјаснило преко 1.200.000 бирача. Сада смо у изборној години и сигурно наши противници стрепе шта ће се десити. Десиће се оно што се десило и на претходним изборима, а то је да Српска радикална странка готово сама освоји власт.

Када смо се определили да ућемо у владу националаног јединства нашли смо на велики отпор наших чланова јер нису знали шта са тим желimo да урадимо, а урадили смо много. Наши министри су својим радом учинили много. Свет се пита да ли је могуће да су организовани живот и привредне активности за само 80 дана. Нико није веровао да ће то ова влада националног јединства успети да уради. Сам сам био министар али, нисам могао да издржим такву активност. Убеђен да ће Резолуција бити брзо спроведена у дело јер у

Đedomir Vučićević: императив је побољшање економске, социјалне и правне сигурности

њој раде ови министри који су спремни да раде од јутра до сутра. Сигуран сам да долазе бољи дани.

Уверен сам да ће избори значити још више министарских места за Српске радикале јер, народ се уверио да је поклонено поверење оправдано и да су српски радикали спроводили све што су обећали.

Подржавам председника и његов програм, посебно изјаву коју је дао за лист "Борба" и очекујем да ће његову активност за спровођење даље либерализације економског система наше земље подржати и једна и друга влада. То је оно што нас води у срећнију будућност.

Ја се налам, браћо Срби и сестре Српкиње, да само таквим залагањем наших људи на одговорним функцијама у власти иду бољи дани за нашу земљу. У то сам убеђен, у то сам уверен. Живели и срећан рад конгресу.

ВЕСТИ ИЗ БРАНИЧЕВСКОГ ОКРУГА

Иван Грубетић: Попштовано председништво, драга браћа и сестре, уважени гости, за сваког од нас, српских радикала је посебна част да се појави за говорницом овог величанственог скупа, нашег Петог конгреса када сумирајмо десетогодишњи рад и постојање. Можемо са поносом да се осврнемо на сваку годину у овом десетогодишњем низу јер, је свака година представљала један или више корака у афирмацији и напредовању наше странке која у овом тренутку представља сигурно најјачу политичку снагу у српском народу.

Српска радикална странка је постигла ниво општег прихватана и повериња што су јасно показали претходни парламентарни избори. Том успеху странке свакако смо дали макар и скромни допринос ми, српски радикали, Браничевског округа. У односу на друга подручја Србије ми смо се релативно

касно организовали па је зато било теже освајати политички простор који су већ запоселе друге политичке странке на нашем подручју.

Захваљујући, пре свега, програмским начелима, великом угледу нашег председника др Војислава Шешеља, као и добро организованом раду на терену, и ми смо уз пожртвован рад успели да омањимо странку и освојимо два посланичка места у републичкој скупштини. Што је најважније, да стекнемо симпатије бирачког тела. Зато је разумљиво што је приликом вишеструких председничких избора наш кандидат добијао изузетно много гласова и побеђивао у срединама које су до тада биле подручје других странака.

У афирмацији сваке странке, па и Српске радикалне странке, веома значајно место заузимају кадрови. У протеклом периоду, а нарочито после уласка у Владу националног јединства, показали смо свима, а нарочито оним скептицима који су тврдили да Српска радикална странка има само пар способних људи, да смо странка са широком базом способних и стручних кадрова који несебично раде и улажу себе за добробит целог српског народа и наше домовине.

Овој врсти афирмације ми, радикали Браничевског округа, нажалост нисмо дали допринос пре свега због деловања координатора на нашем подручју. На нашу срећу нема више координатора. То ће свакако допринети даљем јачању странке и афирмацији кадрова са терена. Мислим да је постојећи статут, када је реч о контроли и усмеравању органа на терену,овољно ефикасан. На проплном конгресу сам обећао да немо ми, браничевски радикали учинити све да постанемо најјача странка у округу. Без обзира што смо у тренутку давања обећања били у организационом повоју, врло брзо смо се приближили том циљу. Свакако да је на остварење овог циља утицало и то што смо за релативно

Иван Грубетић: наша странка је најуспешнија у округу

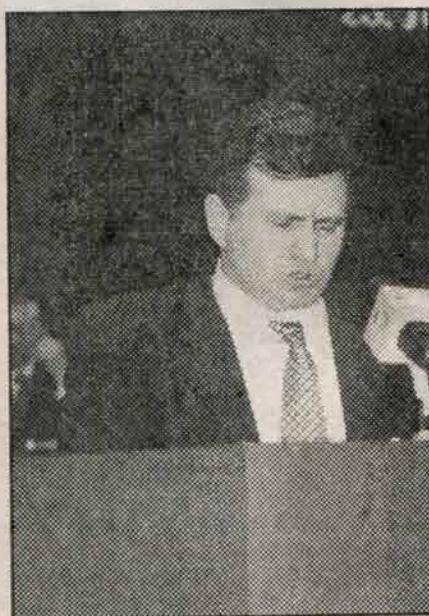
ВЕЛИКА СРБИЈА

кратко време у осам општина имали чак 20 председника општинских одбора.

И даље стремимо ка том циљу и спремни смо да нацији страни ставимо на распоредање све своје људске и стручне потенцијале. Користим ову прилику да новоизабраним органима странке, а пре свега, председнику и централној управи, пожелим и даље успешан рад за добробит свих нас и наше домовине. Живела Српска радикална странка.

НЕДАМО НИ ПЕДАЉ СРПСКЕ ЗЕМЉЕ

Драган Чолић: Понговани гости, поштовани делегати, браћо Срби и сестре Српкиње. Част ми је да вам пренесем братске поздраве из Велике Плане, Сме-

Драган Чолић: радикали непомирљиви у борби за уједињење српства

деревске Паланке и Смедерева. Формирање српског слободарског покрета и појава доктора Војислава Шешеља на српској политичкој сцени, дало је вишеструки род власколиком српству. Од оснивача Српске радикалне странке, 23. јануара 1991. године у Крагујевцу, почине национална и духовна ренесанса српског народа. У програму Српске радикалне странке препознали смо српски национални интерес, препознали смо и део свога мишљења које је било потиснуто у тоталитарном комунистичком режиму зликовца и србомрса, Јосипа Броза. Почиње борба за спас и уједињење свих српских земаља, што је и вековни сан свих српских родољуба.

Српска радикална странка је дала пун допринос одбрани српских земаља пред најездом бескрупулозних хорли вековних непријатеља. Стотине најбољих српских сина, српских четника, потомака српских хајдука и ускока, исписало је својом крвљу најчасније странице новије српске историје. Стотине њих је пало бранећи Републику Српску Крајину, Републику Српску, свету којовску земљу.

Српска радикална странка, предвођена доктором Војиславом Шешељем и осталим чланицима, никада није била у дилеми да ли отаџбина треба да се брани или не. Остале политичке партије на политичкој сцени су готово увек калкулисале зарад личног интереса, конформизма, личног богаћења биле су спремне на компромисе и издају. Коло српских радикала васпитаваних на херојским примерима српских јунака од Косова, Цера, Колубаре и Кајмакчала на дилеме није било, ни педаљ српске земље не дамо непријатељу.

Остајући чврсто на бранику српства, остајући верни и српској вери и српској традицији, чланици Српске радикалне странке су често били на удару режима, хапшени и прогањани, али то их није поколебало. Све већи број грађана прилази нама управо због таквих карактерних особина, непомирљиве борбе за уједињење српства, препознајући храброст, мудрост и поштовање српских радикала.

Од најжешће опозиционе партије врло брзо, захваљујући вољи грађана Србије, Српска радикална странка постала је и владајућа партија и на савезном и републичком нивоу. У последњем рату српски радикали нису поклекли пред агресијом најмоћнијег пакта у досадашњој историји човечанства. Поново су у првим редовима, ниједан члан Српске радикалне странке није одbio позив за мобилизацију, јер једини Српска радикална странка није пристала на капитулацију пред западним силама. Нисмо се одрекли Косова и Метохије, нисмо се одрекли ниједног дела наше отаџбине. Остајући верни националном програ-

му заражемо се и за реализација политичког, економског и социјалног програма Српске радикалне странке, дајући пун допринос решавању нагомиланих проблема из којих остале политичке партије не знају излаз.

Са великим оптимизmom очекујемо наредне изборе, као једна од најорганизованијих странака, с циљем да још активније учествујемо у борби за спас наше отаџбине. Спремни смо на још једну борбу, на још већу жртву на коју нас обавезују сени наших најбољих чланова који су своје животе положили на олтар отаџбине. Период који је пред нама није нимало лак, живимо у време када се највеће зло овог света устремило на нас. Знајући за шта се боримо, знајући да само бранимо своје, победа нам не може изостати.

Пут српских радикала је пут истине, правде и слободе. Србија није на пролају, Србија нема цену и за њу ништа није много да се да, па чак и живот. Србија није само земља великих људи, Србија је земља великог народа.

На крају, желим да вас поздравим нашим српским радикалским поздравима: Све за српство, а српство ни за шта. Србија је вечна док су јој деца верна. Живела Велика Србија.

"ДЕМОКРАТИЈА" НАТО ГАУЛАЈТЕРА

Мирјана Шаниновић: Господине председничке Српске радикалне странке и господине председничке Републике Српске, уважени гости, драга браћа и сестре: Христос се јави. Доносим вам поздраве српских радикала Добојско-по-

Мирјана Шаниновић: Велика Србија је у нашим генима који су много старији од Дејтонског споразума

савског округа и не само српских радикала, јер то је и нормално, логично да доносим њихове поздраве. Доносим поздраве и свих оних који су патријетски определjeni и који су тражили, када је велики НАТО поглавила донео забрану о неизласку Српске радикалне странке на изборе, да устројимо књигу у коју ћемо уписивати своју подршку. Ми смо то урадили и ја вам преносим подршку, преносим вам честитке и жеље за успешан рад конгреса.

Желим да кажем да нећу говорити о Програму Српске радикалне странке.

Протокол: велики допринос савршеном функционисању Конгреса

Чули смо о њему много, познат нам је и уважавају га и они који нису у нашој странци. Желим да изнесем своје осећање и убеђења сам да и ви делите то са мном. Ја сам поносна што сам члан ове велике породице српских радикала. Поносна сам из више разлога. Прво, никада нисмо своје страначке интересе, нити личне интересе, стављали изнад националних и патриотских интереса. Дакле, право нација и патриотизам, па све друго.

Друго, поносна сам што смо увек имали снаге да окупатору кажемо да је окупатор, да фашистима кажемо да су фашисти и да се и даље држимо тога да нисмо ничије слуге. То је оно најгоре што се у данашње време може десити, служити онога који убија нашу децу. Ми то никада нећemo. Поносна сам, такође, што сам члан ове породице, јер смо одбили да послушамо кадровску политику коју нам одређују криминални Била Клингтона. То не може са српским радикалима, може са издајницима. Ми никада нисмо били издајници и останемо на овом путу.

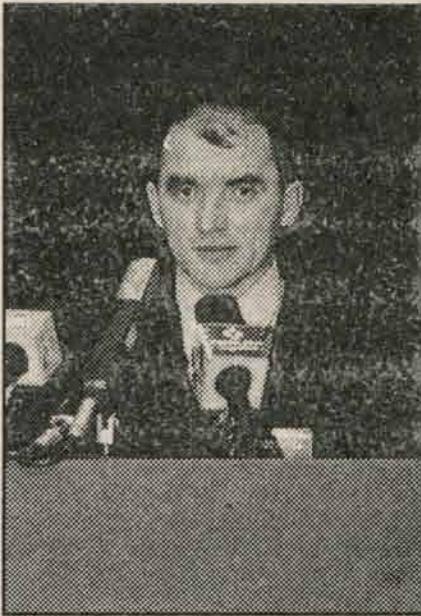
Када су својевремено мене и моје пријатеље скинули, брисали са листе Српске радикалне странке, посланичке листе, онда су вршили испитивања. Шта смо ми то скривали? Долазили су истражитељи и питају зачуђено: "Дали је тачно да сам изјавила да желим Велику Србију, иако тога нема у Дејтонском мировном споразуму, и додали да сам тиме прекришила Дејтонски мировни споразум, дакле, нисам за њега". Одговорила сам да је Велика Србија у нашим генима који су много старији од Дејтонског споразума, и да ћemo се борити за њу, а они ако жеље нека тај пројекат Велике Србије унесу у Дејтонски мировни споразум. Српска радикална странка нећe имати ништа против.

Ми смо данас изабрали председника, заменика и остale људе, изабраћемо Централну отаџбинску управу у коју имамо поверења. Желим да нас и даље воде овим путем, да ради онако како су радили, а и боље, јер знају боље, с тим што им услови нису повољни за бољи рад. Дакле, да молимо Бога да услови буду погоднији и све ћe бити добро.

Желим да успешно завршимо овај конгрес, жао ми је што се десила ова несрећа са аутобусом. Било је и горих времена, али ми ћemo издржати на свом путу, јер ми знамо какав нам је пут и са њега нећemo и не можемо скренути. Живела Велика Србија.

СРБИЈА СЕ РАДИКАЛСКИ ПЛАВИ

Драган Медић: Даме и господо, поздрављам вас у име општинског одбора Српске радикалне странке Баč, Јужнобачки округ. Јединствена српска Војводина, као јединствена српска земља, може дати више на пољопривредно-производном плану. Може се дати више у производима и довољна је да исхрани читаву нашу земљу, све уједињене српске земље. Наш став је познат, уједињи-

Драган Медић: српска Војводина може дати више на пољопривредном плану

немо све српске земље. Живела небески плава Србија. Живео наш председник др Војислав Шешељ.

КРИТИЧКИ ТОНОВИ

Миладин Симић: Постовано председништво, браћо и сестре. Учланио сам се у Српску радикалну странку зато што сам прочитао једну реченицу нашег председника у Републици Српској, Николе Поплапена. Када је објашњавао Програм Српске радикалне странке, рекао је једну реченицу која се мени заиста свидела, а то је да Српска радикална странка, пре свега, штити српске националне интересе и да у својој политици често прави политичке компромисе, али не иде никад испод нивоа тих националних интереса. То је оно што ми се највише свидело. Онда сам, 1993. године, гледао често наступе председника др Војислава Шешеља и његово тумачење Програма и рада Српске радикалне странке. Због тога сам се учланио.

Странка ми се одужила 1997. године, када сам изабран за председника општине у Братину. Ово је трећа година како сам на тој функцији, мада ме је високи представник Петрић покушао да смени. Сменио сам ја њега, па је сад реми позиција. Сад се не зна ко је смениен. Ја сам му прекијуче упутио писмо поводом граничне одлуке о државној служби. Рекао сам: "Господине Петричу, ја сам веома изненађен вашим понашањем. Ви сте сменили пре два месеца, а још увек доносите одлуке".

Што се тиче Српске радикалне странке, излишно је причати о њеном историјату од десет година. О томе ћe, вероватно, писати историја, писаће људи који су задужени за то. Ово што сте дали нас причали послужиће као материјал. Искрено речено, претходник ме збунио, али су ме збунили и они пре њега. Сад говорим крајње озбиљно и не бих волео

да се смејете. Сви се слажемо, све је супер и све је најбоље. Мислим да ћemo добити 15 милиона гласова на следећим изборима. Верујте да је потребан ниво критике. Долазим из места у коме смо, откако се бавимо политиком, победили три пута, односно победили смо на свим изборима. Победили смо апсолутно и вршими апсолутну власт. Никада нас нико није могао победити, мада су покушавали. Сад покушавају на силу, али ни то им не иде.

Ја ћu рећи шта замерам руководству странке, а они ми нећe замерити, нећe ме искључити из странке. Реч је о озбиљној ствари. Председниче Републике Српске, вама замерам највише што са ми не доносите одлуке и што други лан, када сте изабрани, нисте потписали опозив Милорада Додика. То је требало да се уради одмах. Друго, ми фактички више немамо председника. Наш председник не седи више у кабинету Републике Српске. Председниче, вас могу да ухапсе и да вас убију, али не могу да вас смене. Не смеју да вас смене. И мене су сменили.

Био сам на преговорима, пре неки дан, са специјалним јединицом НАТО-а, задуженом за опасне људе. Питали су ме како да решимо новонастали проблем. Рекао сам им да имају два начина. Један је да ухапсе, други да убију, односно да пробају. После тога схватили

Миладин Симић: Петрић је покушао да ме смени, али сменио сам ја њега

су да немамо шта да причамо. У општини је много лакше инсистирати на тим стварима. Знам да је председник Републике Српске био изложен много већим и јачим притисцима и утицајима. Мислим да смо се благо одуправлионе што нас је притисло. Иначе, ја господина Николу Поплапена уважавам. Мислим да је један од најумнијих људи у српском народу, одмах до Војислава Шешеља.

Сада ћu нешто да замерим господину Војиславу Шешељу. Ушли смо у Владу Србије. Знамо сви што смо уш

ли. Мислим да има овде барем 70% оних који не схватају зашто смо ушли. Али, мисахтамо зашто смо ушли. Ушли смо зато што су овде, како је рекао председник, ненормални услови. Нисмо смели да не ућемо, јер је држава била у опасности. Једноставна ствар. Нисмо ми смели, како рече мој пријатељ Михајловић из Лознице, да планирамо 2001. године освајање комплетне власти када не би било државе у то време. Међутим, нисам заловољан, на пример, што нас нема много на телевизiji, што поједини криминалици, односно не поједини, скоро сви криминалици су у социјалистима и ЈУЛ-у и даље раде то што раде. Ја нисам високи функционер странке, па ово неће пореметити коалиционе односе.

Што се тиче других ствари, мислим да у Србији нису направљене неке веће грешке. Објективно гледано, заиста смо у тешкој ситуацији, комплетно српски народ и српска држава. Стане српске државе и српског народа одсликава се и у Српској радикалној странци. Ми смо мерило стања српског народа. Тврдим и стојим иза тога. Зато када видим вас, видим да не носите "Версанијева" и "Арманијева" одела, и знам да долазите из тог народа, и знам зашто имамо 84 по-

сланица у Скупштини Републике Србије. Ви сте део народа.

Нама недостаје интелигенција, искрено говорећи, недостају нам и кадрови. Добро, разлика између наших кадрова, социјалиста и ЈУЛ-а, или оних које је стварно излишно да помињем, али морају мало и оних да закачим, је у томе што ми имамо борбену интелигенцију која је спремна да иде од села до села, од месног одбора до месног одбора, од домаћица до домаћица. Да ради свој посао на терену, а не да салонски води политику. То је основна разлика између Српске радикалне странке и осталих странака.

Што се тиче Ђинђића и Вука, они не би успели да победе на изборима и када би само они били кандидати.

Живко Радишић, члан председништва БиХ, најобичнији је криминалац, сенилни старац и не знам више ни јашта. Нажалост, то морам да замерим нашем руководству, ниједну ружну реч нису рекли на србијанској телевизији о њему. Ја верујем да је то идеолошке природе и да ту има још идеолошких веза и да још има жестоких веза између ових социјалиста и оних тамо. Не могу ти људи да подржавају НАТО агресију на

Савезну Републику Југославију, а да имају подршку Србији. То треба јасно рећи. Ви из Србије можда то не знаете, али то је чинjenica. На крају крајева, и Милорад Додик је дошао са ове стране Дрине, односно доведен је од стране врхунске СПС-а.

Надам се да ће ти ненормални услови да нестану. Да се ми обрачунамо, не мислим физички, већ политички, са тим остатима историјске прошлости, са социјалистима и ЈУЛ-ом. Искрено речено, мислим да им је место на сметлишту историје. Верујем нашем руководству, верујем овој страници у којој сам, верујем да ћемо вршити апсолутну власт, верујем да ћемо извршити комплетну приватизацију земље. Српска радикална странка не може да функционише у комунистичком друштву. Може само у једном модерном, парламентарном и економском систему да функционише.

Захваљујем вам се што сте ме саслушали, надам се да нисам био досадан. Од председника, и једног и другог, тражим да ми не замере много, завршићу са поздравом који највише волим: "Србија је вечна све док су јој деца верна".

ВЕЛИКА ЈЕ ЖИВОТНА ЕНЕРГИЈА СРБА

Душан Муникравић: Господине председничке, ламе и господо, колеге делагати и драги гости, ја сам са Баније, из Костајнице. Врло поносно говорим о томе, јер када смо 12. 9. 1991. године заробили 320 усташа, то се могло видети преко медија из целог света. Нажалост, те смо усташе након два-три месеца пустили да би се опоравили и да би нас поново напали 1995. године. Неки кажу да Република Српска Крајина више не постоји и да од тога више нема ништа. Такви гласови се, нажалост, могу чути и међу српским народом. То су гласови незналица и кукавица којима није познато шта се десило пре десет година, тако нису могли ни осетити снагу српске заједнице.

Почетком деведесетих, успоставили смо Републику Српску Крајину и Републику Српску која је окупирана, али то су у правом смислу српске земље. Тврдити другачије није нормално. Понављам да такве тврђње проистичу из кукавичлuka, незнанja или отвореног непријатељства према српском народу.

Пре десет година смо имали исте непријатеље као и данас, само што је онда стање српског духа било другачије. Та снага која је произтекла из страдања, произвела је велику енергију, полет и силу којој се нико није могао супротставити. Наше непријатеље смо поразили брзо и ефикасно и успоставили границу Велике Србије најзападније у њеној историји. Сигуран сам да ће успостављање нових граница ићи још западније и од оних из деведесетих година.

Српски народ на просторима Републике Српске Крајине платио је највећу цену за ту земљу. Та цена је исплаћена у крви. У хронологију страдања српског народа и у западним деловима српске

Доказани пријатељ српског народа: Сергеј Николајевич Бабурин (у средини)

државе нећу улазити, јер је то у оваквим приликама необухватно. Довољно је поменути само Јасеновац. Да ли може нешто више дирнути српску заједницу од страдања и жртава које су падле. Постављам питање: "Да ли је неки народ у овом региону водио више победничких ратова од српског народа"? Из тога и ми примио своја права. Греше они који мисле да се проблеми могу решити тако да српски народ одједном постане мали и покоран непријатељима. То је немогуће и против закона природе.

Српски народ је царски народ, а наша животна енергија је велика, и мало који народ се у томе може поредити са нама. Народ који запоставља своју прошлост осуђен је на исте грешке које се понављају из генерације у генерацију, и често трипли трагичне последице своје заборавности. У августу 1995. године, на Републику Српску Крајину извршена је војна агресија која је била добро припремљена и изведена од здружених НАТО снага, усташке и домобранске војске и мусиманских паравојних јединица. Треба напоменути да су прве

Душан Мунићевић: приватне интересе не смемо претпоставити националним циљеве гађали амерички пилоти НАТО авијације и да су активно учествовали у операцијама на копну са око 5.500 војника плаћеника, углавном из Француске, Енглеске и Холандије.

Припреми за извођење акције директно су контролисали амерички официри, пружали обавештајну и другу подршку у дужем временском периоду нашим непријатељима. Српска радикална странка и српски народ из Републике Српске Крајине су једини остали од окупираних република Српске Крајине. Српска радикална странка се показала као једина, врло организована и дубоко утемељена странка у свести српског народа, која је спремна да одоли овако јаким и добро припремљеним ударцима непријатеља.

Не само то, Српска радикална странка излази још јача, организованија и борбенија. Нас порази чине јачима. Непријатељ је заборавио да Срби споро прежу, али брзо возе. Он није схватио да је опруга српског стриљења, без пре-седана у свету, сабијена скоро до краја, још мало па ће се снажно исправити, великом снагом бришући годинама таложен каменац, рђу и отпад и Србија ће се препородити.

У борби за јаку Србију, ми Срби из Српске Крајине морамо узети пуно учешће. Нама је јасно да ће победничка Србија пружити поновно успостављање Републике Српске Крајине. За све то предуслов је испуњавање тачке 28. из програма Српске радикалне странке. Сви Срби из Републике Српске Крајине без икаквог устезања, административних препрека и недостатака политичке воље, морају добити држављанство Савезне Републике Југославије, односно Србије. Онда се сви скупа окрећемо према нашој отаџбини.

Никада нећемо делити Републику Српску Крајину од Републике Србије, Црне Горе или Републике Српске. То је иста земља и један народ. Сва питања која важе за Србију, важе и за остале српске земље, а сва ова питања од животног значаја су прецизно садржана у програму Српске радикалне странке у сто тачака.

На нама, српским радикалима, остаје обавеза да се доследно, са одговорношћу и дисциплином, придржавамо програма. Без пројекта може да се изгради кокошињац последње ништавности. Све остало, почев од првог спрата, треба да се пројектује. То важи у цивилној изградњи и исто тако ствари стоје у државној. Ако знамо шта ћемо градити, схватићемо и како да градимо. Душевна својства, која се траже у овом послу, су чартина, храброст и устрајност, и морају се имати да би се квалитетно обављао овај посао. Морају се сваким даном јачати.

Потребно је држати се мерила самодисциплине које сами треба да одредимо. Приватни интерес никада не смејмо претпоставити националном. Нека и даље наша Српска радикална странка истрајава на путу славе, нека живе наша република Србија, Црна Гора и Република Српска, и нека поново вакснесе наша Република Српска Крајина, Косово и Метохија. Нашим венама тече крв Обилића.

УЧИНИЋЕМО СВЕ ДА ПОБЕДИМО НА ИЗБОРИМА

Славиша Младеновић: Имам обавезу да вам у име Јабланичког окружног одбора кажем неколико речи. На трећем отаџбинском конгресу тврдио сам за говорништвом у Дому синдиката да је Лесковац првени град. Захваљујући великим броју чланова Српске радикалне странке из Лесковца и Јабланичког округа, 1997. године смо однели једну од највећих победа у првом Лесковцу. Сваки члан Српске радикалне странке,

Славиша Младеновић: некадашњи црвени Лесковац данас је радикалски град независно од тога да ли је министар, заменик, посланик, инспектор, има велику моралну обавезу. На десетине хиљада активиста који су себе уложили жртвујући не само себе, већ и породице, допринели су да ми будемо оно што смо данас.

То је једина моја порука. Захваљујући тим људима и свим оним борцима који су пронели славу Српске радикалне странке дујем свим српским земаљама, ми смо оно што јесмо.

На крају, ово је изборна година, као и 2001. година. Учинимо све да победимо на локалним изборима и да се тим људима на прави начин одужимо.

Томислав Николић: С обзиром на то да на предлог Резолуције Петог отаџбинског конгреса није било никаквих примедби и допуна, предлажем да се гласањем изјаснимо о Резолуцији Петог отаџбинског конгреса. Стављам на гласање Резолуцију Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке. Ко је за? Констатујем да је конгрес једногласно усвоји Резолуцију. Упозоравам Изборну комисију да је време да нам предају резултате избора, а и предлоге за органе странке, с обзиром на то да конгрес приводимо крају.

ГОДИНА СУМРАКА МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВА

Петар Јојић: Браћо и сестре, dame и господо, поштовани гости Петог конгреса Српске радикалне странке, година која је за нама биће у историји забележена као година сумрака међународног права. Тада сумрак права изазван је сумраком свести и морала свих оних који су то право били дужни да штите. Протагонисти овакве политике према Савезној Републици Југославији нанели су српском народу огромна разарања и ужасне патње, али га није сломио нити ће икад моћи да сломи патриотизам и јединство српског народа.

у одбрани своје државе, свог достојанства, православне вере и историјског постојања. Агресија која је учињена против Југославије, извршена је противно Повељи Уједињених нација, међународним конвенцијама и документима међународног права, повредом закона и обичаја рата учињен је велики злочин против човечности и геноцид према српском народу.

Окупатор је извршеном агресијом на Савезну Републику Југославију најтрублје прекрио начело државне суверености и територијалног интегритета Савезне Републике Југославије.

Начело суверенитета подразумева потпуну власт на цеој територији Савезне Републике Југославије. Међутим, сведоли смо салаштег времена у којем се начело државног суверенитета најтрублје криши и не поштује супротно међународном праву, иако суверенитет сваке државе представља основно начело међународног права. Појам суверенитета исто тако садржи забрану међунардније државе у унутрашње послове других земаља као и забрану оружане интервенције.

Уједињене нације су суверену једност држава проглашавале као основно начело ове организације у члану 2. тачка 1. Повеље Уједињених нација.

Резолуцијом Савета безбедности 1244, Уједињене нације су преузеле посебну одговорност да обезбеде пуну безбедност свих грађана на Косову и Метохији. Доласком непријатељских НАТО снага на Косово и Метохију и шефа цивилне мисије, Бернара Кушнера, озбиљно је угрожен уставни и правни поредак Савезне Републике Југославије на делу територије у јужној српској покрајини Косову и Метохији.

Диктаторске уредбе Бернара Кушнера су у супротности са међународним правом, резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244 и Уставом и законима Савезне Републике Југославије и Републике Србије. Резолуција 1244 се криши чиме се угрожавају основна људска права Срба и осталог неалбанског становништва: право на живот, на имовину, на рад, на слободу кретања, на одбрану од стране адвоката из Савезне Републике Југославије и сва друга права гарантована општом декларацијом о правима човека, међународним пактом о грађанским и политичким правима, европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода.

Југославија се није одрекла, нити ће се икада одрехи, свог суверенитета на Косову и Метохији. Правосудни органи Савезне Републике Југославије и Републике Србије остају надлежни за вођење свих поступака за кривична дела почињена на Косову и Метохији, и војни судови ће судити за кривична дела из своје надлежности.

У наредном периоду Српска радикална странка ће се максимално залагати за јачање уставног начела владавине права и јачање аUTORитета савремене правне државе.

Устав и закони морају се поштовати и спроводити једнако за све на цеој територији Савезне Републике Југославије.

Српска радикална странка је, уласком у Републичку и Савезну владу, отпочела одмах да остварује своја основна програмска начела, чиме даје велики допринос јачању правне државе и реформи законодавства.

Српски радикали траже да се што пре изврши усклађивање закона са Уставом и донесу добри закони који се морају поштовати и у пракси спроводити. Међутим најважнијим законима савезног законодавства што пре се мора донети нов кривични законик Савезне Републике Југославије, а изменити и допунити Закон о кривичном поступку, Закон о извршном поступку, Закон о облигационим односима, Закон о парничном поступку, Закон о стечају и Закон о привредном преступу.

Многи се заклињу и позивају на правну државу, међутим, у пракси ту правну државу не поштују.

За протеклих педесет година имали смо инфлацију правних прописа, нарочито подзаконских аката и нараслу бирократију која се намножила, што је

Петар Јојић: повести општију борбу против корупције и криминала

негативно утишало на јачање аUTORитета правне државе и владавине закона и права.

Да бисмо изградили савремену правну државу потребно је да се у пракси остваре програмска начела Српске радикалне странке, којима се гарантују уставна, законска и сва демократска права наших грађана по највишим демократским међународним стандардима.

Српска радикална странка ће се у наредном периоду залагати да се поведе општија борба против корупције и криминала.

Свим грађанима Савезне Републике Југославије морају се обезбедити лична и имовинска права.

Српска радикална странка сматра да је слобода човека неприкосновена, а у односу на заштиту и остваривање уставних и законских права Српска радикал-

на странка се зараже за законит судски поступак, једнакост свих грађана пред законом, укидање полицијског притвора, јер притвор по одредби члана 24. Устава Савезне Републике Југославије против неког лица може да одреди само суд.

Грађанима се мора гарантовати и обезбедити право на одбрану уз ангажовање адвоката у свим поступцима пред свим органима од самог почетка до њиховог окончаша, јер им то право јамчи члан 29. Устава Савезне Републике Југославије.

Да би се ово постигло, неопходно је јачање аUTORитета правне државе, заштита треба обезбедити следеће услове: доношење добрих закона, стриктно спровођење закона, подићи на виши степен ажуности, ефикасност, рационалност и одговорност свих правосудних и извршних органа и носилаца правосудних функција.

Све ово захтева реформу законодавства за коју се Српска радикална странка зараже, што подразумева независно судство и деполитизацију правосуђа, полиције и тужилаштва, усклађење закона и њихово поштовање, контролу извршавања закона, укидање смртне казне, општије казне за посебне облике криминалитета: убиства, разбојништва, силовања и друга тешка кривична дела.

Сузбијању привредног криминалитета мора се енергичноје приступити и учиниоцима кривичних дела из области привредног криминалитета, не смеју се изрицати условне осуде, благе казне, а скоро 90% пријављених учинака ових кривичних дела наши судови ослобађају или се поступци непотребно одуго влаче до застарелости кривичног тоњења.

Српска радикална странка се зараже за повећање максималне казне затвора са 15, односно 20 година затвора, на казну затвора у доживотном трајању, јер се смртна казна по одредби члана 21. Устава Савезне Републике Југославије не може предвидети за кривична дела која се пропisuju савезним законом.

Српска радикална странка сматра да је потребно што пре извршити реформу правосуђа.

По мојој оцени, наше правосуђе није ефикасно и ажурано, јер се стотине и стотине хиљада предмета, који се воде пред судовима, воде предуго, а неки чак и више од десет година, па због тога наши грађани у дужем временском периоду не могу да остваре своја права, излажу се огромним трошковима. Трошковима се излаже и држава која плаћа правосуђе, а да за ту неефикасност скоро никакву одговорност не сносе старије правосудних органа и носиоци правосудних функција, а да надлежни скупштински органи не врше редован надзор и контролу ради правосудних органа, да се Скупштини не подносе редовно извештаји о раду правосудних органа. Само неколико случајева разрешења носилаца правосудних функција у 1999. години, који су иначе били оправдани то потврђује.

Избор судија није добар, јер се код избора носилаца правосудних функција најмање узима у обзир основно мерило

-стручност. Наиме, у пракси су чести други критеријуми и мерила, што се негативно одражава на ефикасност правосуђа, а да се правосудни органи у које се бирају носиоци правосудних функција врло мало питају ко треба да буде изабран за председника суда, ко за судију, ко за тужиоца и заменике тужиоца.

Стога сматрам да је потребно што пре да се донесе нов закон о судовима и судијама у Републици Србији, и Закон о тужилаштву, као и Закон о јавном правобранитељаштву, а све у циљу ефикасности правосуђа и остварење истински независног судства, чиме би се остварило поверење грађана у правну државу и углед земље у целини.

СУПРОТСТАВЉАМО СЕ ХЕГЕМОНИЗМУ АМЕРИКЕ

Наташа Јовановић: Браћо Срби и сестре Српкиње, уважени председничке и радио председништво. Српска радикална странка је у протеклих десет година, осим што је израсла у наорганизовану и најугађајнију политичку странку у свим српским земљама, постала и препознатљива у целом српском народу по томе што је непрекидно истрајавала на заштити српског националног интереса. Овај конгрес, којим обележавамо десетогодишњицу нашеј успешног рада, и сви ови говори који су се данас чули, управо говоре о томе да нам је приоритетни циљ био да заштитимо српски национални интерес и да станемо на браник отаџбине. То смо учинили у западним српским земљама и први смо се нашли на бранiku отаџбине у нашој јужној српској покрајини, Косову и Метохији, колевци српства.

Српска радикална странка је заједно са српским народом у бесомучној агресији коју су зликовни НАТО-а провели на нашу државу и на наш народ; пружила херојски отпор и показала да српски народ, који је страдао због тога што је бранио оно што му је најсветије, а то је слобода, спреман да се и даље олујише нарастајућем злу које долази, пре свега, од Америке и њених западних слуга. Надам се да ћемо и даље успешно да се супротстављамо политици хегемонизма и тоталитаризма.

Једино се Српска радикална странка, као изразито патриотска странка, супротставила такозваном мировном плану Черномирдин-Ахтизари, који је означио тренутну окупацију једног дела наше јужне српске покрајине, наше независне и суверене земље.

Окупатор како је дошао, тако ће морати и да оде. Ми знајмо, а управо гости који нам долазе из братске Русије потврђују наше опредељење, говоре да ће ускоро доћи дан, у близкој будућности, ми се надамо, када ћемо постати пуноправни члан братског Савеза Русије и Белорусије и када ћемо потпуно сломити неоколонијалистичко зло које се данас надвиши над читавим правдольубивим светом.

Радикали су своје учешће у влади Републике Србије, у Влади народног је-

Наташа Јовановић: у сајезу са Русијом и Белорусијом, сломићемо неоколонијалистичко зло

динства и у Савезној влади, својом стручношћу, својим знањем, својим умсћем показали да кроз здраве економске пројекте могу да делују веома брзо да се наша свеукупна ситуација у економији поправи, да се поправи стандард грађана упркос сада већ модификованијој агресији западних сила која се наставља на нашу државу и на наш народ.

Кадровски смо израсли у веома морну политичку организацију. Данас је Српска радикална странка веома јака, а приступање нових чланова са високим стручним образовањем, умних људи великог знања, помоћи ће да Српска радикална странка доживи још већу афирмацију и још већи успех на предстојећим изборима. Политичка сцена у Србији, браћо Срби и сестре Српкиње, за последњих десет година потпуно је искристалисана. На једној страни имамо управо овакве представнике као што смо ми, српски радикали, који толики допринос дајемо у Влади народног јединства Републике Србије и у Савезној влади.

Са друге стране су, омажени од свог народа, српски петоколонаши и издајници, такозвана српска опозиција, која је цела окупљена око једне заједничке платформе, платформе рушења Србије и Савезне Републике Југославије, која је дефинисана и сачињена у Берлину. Потпуно се види да је јас између тих излајника српског народа и српског патриотског народа који их презире, већи од некадашњег берлинског зида. Јасно се препознају носиоци њихове накаралне политике, америчке и западњачке слуге, рукољуци, берлинске пуллице на ланцу својих НАТО газда.

Следећи избори, редовни избори за локалну самоуправу и за Савезну скупштину у 2000. години, показаће да ћемо ми и даље својим програмом и радом, какав је до сада био, на челу са нашим председником који је искрени поштоваљац законитости, уставности и демократских начела, да се изборимо за још веће поверење бирача у Србији и Са-

везној Републици Југославији. Ја сам у то потпуно уверена.

Исто тако, наш најважнији и приоритетан задатак у овој години је да спречимо параграфа сепаратистичке тенденције које проволи криминални режим у Црној Гори, и да очувамо веома заједницу и јединство српског народа, наш заједнички и веома културни, национални простор, заједниччу државу Србију и Црну Гору.

ИСТИ ЦИЉЕВИ СРПСКИХ РАДИКАЛА И НАРОДА

Милун Терзић: Браћо Срби и сестре Српкиње, даме и господи, чини ми велику част и задовољство што имам прилику да у име српског народа, а посебно српских радикала Пљевљацког округа, који чине Бијело Поље, Мојковац, Жабљак и Пљевља, поздравим делегате и госте нашег Петог отаџбинског конгреса.

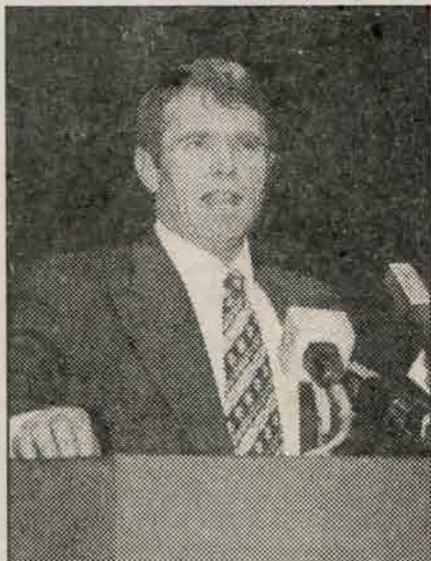
Пети отаџбински конгрес одржавамо у времену када српски народ види ране напете злочиначком агресијом НАТО-а инструмента уз обилату подршку уставне половине Савезне државе оличене у марionетском режиму из Подгорице.

Одржавамо конгрес у времену када су српски етнички простори и српске светине још под привременом окупацијом туђина, аломаћа НАТО пензија у Србији, а поготово у Црној Гори, не бира средства и начине да ропски јарам наметне и целој Савезној Републици Југославији.

На том путу стоји стамено, одлучно и одговорно најача политичка странка у отаџбини, Српска радикална странка, која неће дозволити остварење њихових мрачних циљева.

Српски радикали ће, уз помоћ народа, испунити обећање дато прије десет година, да ће српски народ и јединствену српску државу увести у двадесет први век као владајућу странку на свим српским етничким просторима.

Српска радикална странка је једини политички снага која је и у најтежим

Милун Терзић: северна граница Црне Горе биће у Хоргошу а јужна граница Србије у Улцињу

околностима по отаџбину доказала своју постојаност, моралну и политичку одговорност и доказала и показала како се може и мора бранити интерес народа и отаџбине.

Зато, драго браћо Срби и сестре Српкиње, српски радикали никада неће одустати од свог програмског циља, систо га остварења српских националних интереса, интереса српског народа и државе, државе за коју се српски народ кроз векове одлучивао референдумима на којима се гласало и главама и доловкама.

За државу у којој ће северна граница Црне Горе бити на Хоргошу, а јужна граница Србије у Улцињу. За државу своју, јединствену, слободну, независну, правну и демократску, економски просперитетну, уважавану од својих држављана, а чењену и поштовану у међународном окружењу.

Захваљујем се на пажњи и здраво били за остварење свих ових циљева српских радикала и српског народа.

ПОДГОРИЧКИ РЕЖИМ ПОГАЗИО ЧОЈСТВО И ЈУНАШТВО

Мр Небојша Величковић: Да-ме и господо, браћо Срби и сестре Српкиње, радикали свих српских земаља, већ десет година како постоји и политички дјелује Српска радикална странка. И не само да дјелује, него је израсла у најјачу политичку организацију на свим српским просторима.

У протеклих десет година као народ доживели смо велика страдања, окупирања је Република Српска Крајина, окупирања је трећина Републике Српске, а после варварске НАТО агресије окупирено је Косово и Метохија. Међутим, не вриједи очајавати, треба се управљати и спремати да повратимо све српске земље.

Са Српском радикалном странком, са др Војиславом Шешељем на челу срп-

ског народа, сигурно ћемо у томе успети.

Нама у Црној Гори предстоји посебно тежак задатак, да као једина и најзначајнија српска опција не дозволимо отцепљење ове републике, чија поданичка власт убрзано приводи припреме за остварење овог пакленог чина. На челу тих сепаратистичких снага стоји самозвани председник Црне Горе, Мило Ђукановић.

Српски народ Црне Горе стиди се онога што је засјео на Његове престо, летјевши на крилима НАТО агресора, подривајући одбрамбену моћ наше земље, претварајући српску Спарту у највећу шверцерску оазу у Европи, овај аутократа и диктатор покушава да раскине ткиво које се не може раскинути, опијени Црну Гору од Србије, и бити тробар заједничке нама отаџбине.

Народ Црне Горе и Србије је једне вјере, једне крви и језика, у успијевао је и у најтежим временима да сачува националну свијест и слободу, а српски радикали верују да ће тако бити и овог пута.

Од почетка дјеловања у Црној Гори, Српска радикална странка је издржала најжешће ударце, и преживели смо праву голготу.

Прогањани, хапшени, шиканирани, протјеривани, и после свега српски радикали су опстали и ујединени су да ће на следећим изборима освојити посланичке мандате како би се опет чуо истински глас српског народа.

Актуелни подгорички режим је прошао национално достојанство, под ноге бацио морал и чашт, чојство и јунаштво, а све у циљу додворавања српским непријатељима са Запада.

Међутим, сви ови рушитељи и нђијови "несретни послушници" треба да знају да ће им на пут стати, жешће него икал до сала, српски радикали свих српских земаља.

Између два контреса, странка је израсла у најјачу политичку снагу како у Србији, тако и у Републици Српској, иако смо били на великом искушењима.

Овај, Пети отаџбински конгрес треба да покаже највиши степен јединства српских радикала, да нам да нову снагу, моћ и подстицај за још бољи и организованији рад, и за још већу популарност странке у свим српским земљама.

За нас, српске радикале, следећи вијек је вијек борбе за ослобађање свих српских земаља, и на томе ћемо истражати.

И зато нека живи Српска радикална странка, нека живи њен председник др Војислав Шешељ, нека живи Велика Србија.

АМЕРИКА НЕ БИРА СРЕДСТВА

Мр Јоргованка Табаковић: Попутујући ову прилику и вас, ја сам свој говор написала и трајаће свега три минута. Живимо на подручју које је за Сједињене Америчке Државе дефинисано као подручје недовршеног мира. Ми за њих представљамо симбол неуспеха свих настојања да изграде нови светски

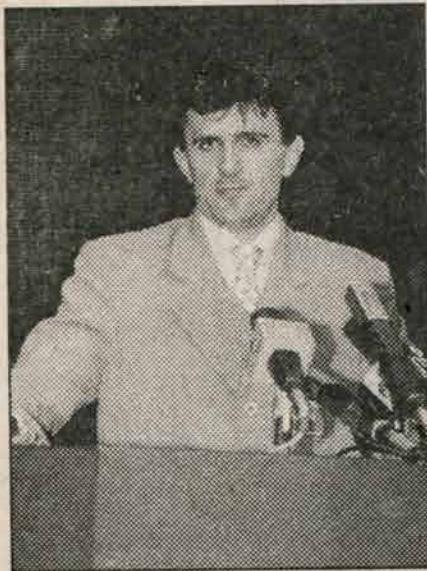
Мр Јоргованка Табаковић: патриотизам народа препрека напредовању америчког глобалног царства

поредак. Данас, да би проширили границе своје идеолошко-колонијалне империје и да би уништили и остале цивилизације које им се супротстављају, Американци су спремни да користе сва средства војну агресију са или без легитимитета Уједињених нација, економске притиске са или без подршке светске трговинске организације, грчавачке ратове уз непрестану употребу идеолошко-моралног арсенала о људским правима.

Поборници те такозване религије људских права оспоравају чак и основна начела тада КЕБС-а, данас ОЕБС-а, начело неповредивости граница, истичући изнад њега право народа на самопредељење. Оспорава се и свака патријотска мисао и осећање, јер су нација и отаџбина готово претворене у фашионилне вредности, не без разлога, јер је патриотизам данас постао последња препрека напредовању новог планетарног америчког царства са његовим тиранским правима и слободама човека која су сведена само на политичка права.

Јасно је да је иза нас рат који је био и економски и културни, а посебно психолошки. Прва мета којом се непријатељ највише слаби и обара је његов интелект и дух који по сваку цену треба уништити. Међутим, Америка једноставно није разумела осећања и логику српског народа, народа коме је основна политичка прта и најдубља психолошка особина национализам ослобођен било које врсте националног снобизма или мегаломаније. Национализам који је у исто време жеља за правдољубивошћу и правдом, дубоко укорењена у историји српског народа.

Српски народ је својом несјаломљивом тежњом за самосталношћу непогрешиво разумео америчку политику, односно агресију. Није је доживео као напад на режим, него онако какав јој је и био основни циљ, као напад на државу и на народ. И упркос противљењу наше радикала, мир је склонљен прерано и у неповољним условима. Значио је за-

Мр Небојша Величковић: треба се управљати и спремати да повратимо све српске земље

вођење међународног протектората на Косову и Метохији и стварање услова за институционално насиље над српским народом.

Па, ипак, никаква страна управа не може наћи у српском народу лојалне поданице, у појединима – да. И кад су потпадали под туђина, Срби никад а нију као народна масабила у туђој служби. Одбрана те традиције, нације и идентитета је заштита брана која онемогућава победу англо-саксонског космополитизма. Морални мотиви за српски народ, кроз историју до данас, увек су били важнији од материјалних.

Та снага српског народа кроз политичко деловање нас, српских радикала, мора бити усмерена на очување наше нације и државе у исто време. Ми у томе морамо истрајати, без обзира на искушења и тешкоће.

ИЗВЕШТАЈ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ

Томислав Николић: Позивам председника Изборне комисије да поднесе извештај Изборне комисије.

Стево Драгишић: Даме и господе, након обављеног послла Изборна комисија је утврдила следеће. Избор за председника странке, укупан број гласачких листића примљен од Централне отаџбинске управе износи 1.000. Од тог броја издато је 817 листића. Није издато 183. Од укупног броја издатих листића употребљено је 795, није употребљено 22 листића. Од укупног броја употребљених листића два су била неважећа. Кандидат за председника Српске радикалне странке, доктор Војислав Шешељ, добио је 789 гласова. На основу броја гласова Изборна комисија констатује да је доктор Војислав Шешељ изабран за председника Српске радикалне странке.

Избор за заменика председника странке. Изборна комисија је утврдила сле-

деће: укупан број гласачких листића примљених од Централне отаџбинске управе износи 1.000. Од тог броја издато је 817 листића, а није издато 183. Од укупног броја издатих листића употребљено је 795, а није употребљено 22 листића. Од укупног броја употребљених листића било је седам неважећих. Кандидат за заменика председника Српске радикалне странке, Томислав Николић, добио је 772 гласа, на основу тога Изборна комисија констатује да је Томислав Николић изабран за заменика председника Српске радикалне странке.

Томислав Николић: Стављам на гласање извештај Изборне комисије. Ко је за то да се прихвати извештај Изборне комисије и да се прогласе резултати избора? Ко је против? Констатујем да је конгрес једногласно усвојио извештај Изборне комисије. Позивам председника Изборне комисије да поднесе предлоге за избор Централне отаџбинске управе, Статутарне комисије и Надзорног одбора странке.

ИЗБОР ЦЕНТРАЛНЕ ОТАЏБИНСКЕ УПРАВЕ

Стево Драгишић: Изборна комисија је добила од Централне отаџбинске управе листу кандидата за чланове Централне отаџбинске управе.

То су следећи кандидати: доктор Војислав Шешељ, Томислав Николић, Александар Вучић, Маја Гојковић, Драган Тодоровић, Стево Драгишић, Гордана Поп-Лазић, Зоран Красић, др Паја Момчилов, Јован Дамјановић, Веселин Петијевић, Љиљана Михајловић, Славко Нешковић, Божидар Вучуровић, Милисав Милићковић, Марина Рагуж, Мирослав Драмлић, Никола Лазић, Божидар Вујић, Лазар Марјански, Милорад Крстин, др Бранислав Блажић, Ђуро Станојевић, Петар Јојић, Петроније Ђурић, Стеван Кесејић, Симо Куртешанин, Милорад Мирчић, Игор Мировић, Дра-

ган Чолић, Драган Голубовић, Витомир Плужаревић, др Радислав Росић, Блажо Кнежевић, Владислав Вујић, Дарко Глишић, Драгољуб Панттић, Велибор Ивановић, Наташа Јовановић, Ратко Марчетић, др Милана Будимир, Мирослав Вучић, Милорад Дукић, Светлана Луквић, др Мирослав Недељковић, Милован Ерић, Лука Митровић, Златан Јовановић, др Милан Ђачевић, Милан Веселиновић, Радисав Предолац, Бранко Димитријевић, Драгољуб Стаменковић, Властимир Јовановић, Милован Радовановић, др Иван Љумовић, Зоран Булајић, Војин Вељковић, Драган Павловић, Славиша Младеновић, Јовица Стименовић, др Станислав Момчиловић, Љубомир Краговић, мр Јоргованка Табаковић, Филип Стојановић, Драган Миловановић, Жарко Речић, Јубомир Босанец, Милија Јанићевић, Душко Секулић, Момчило Ђуровић, Небојша Величковић, Милун Герзић, Мило Бојовић, Видак Вукићевић, Неђелько Костић, Миодраг Мајдов, Ратко Сапићевић, Момир Војводић, Александар Стаматовић, Радислав Кањерић, Раденко Ристић, Миладин Симић, Зоран Николић, Славко Сандев, Петко Вукојчић, Александар Дивчић, Славко Болјановић, Марко Спајић, Мирјана Шаниновић, Драган Давидовић, Дане Бранковић, Огњен Тадић, Ђуро Кончар, Миланко Михаљић, Никола Поплашенин, Мирко Благојевић и Пантелеја Ђамјановић.

Централна отаџбинска управа је такође доставила Изборној комисији предлог састава Статутарне комисије: Милан Драгишић за председника Статутарне комисије, Зоран Клајић за заменика председника, Новак Савић за члана комисије, Мирјана Дејановић члан комисије, Бранислав Вакић члан комисије, Драшко Марковић члан комисије и Драган Јубојевић члан комисије.

И предлог састава Надзорног одбора: Ђорђе Николић председник, Гордана Булатовић заменик председника, Милија Ђакић члан, Живоран Тијосавић члан и Зоран Огњановић члан.

Томислав Николић: Стављам на гласање предлог новог састава Централне отаџбинске управе. Констатујем да је Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке једногласно изabrao нову Централну отаџбинску управу Српске радикалне странке. Обавештавам чланове Централне отаџбинске управе да ће се прва седница одржати одмах по завршетку рала конгреса у делегатском салону.

Стављам на гласање предлог Статутарне комисије Српске радикалне странке. Констатујем да је конгрес једногласно изabrao Статутарну комисију.

Стављам на гласање предлог Надзорног одбора Српске радикалне странке. Констатујем да је конгрес једногласно изabrao Надзорни одбор Српске радикалне странке.

Прелазимо на последњу тачку дневног реда, завршна реч новоизабраног председника Српске радикалне странке. Реч има доктор Војислав Шешељ.

Прва седница новоизабране Централне отаџбинске управе одржана је по завршетку Конгреса

Да би допринели ефикаснијем и рационалнијем раду Конгреса, многи делегати су одустали од изласка за говорницу и своје говоре приложили уписаној форми.

ВЕЛИКИМ СИЛАМА СЕ НЕ СМЕ ПОПУШТАТИ

Гордана Поп-Лазић: Цењени делегати, поштовани гости, даме и господо, браћо Срби и сестре Српкиње, данас када Српска радикална странка радним конгресом обележава десет година свог политичког деловања, с поносом истичемо да смо израсли у политичку партију која броји готово четврт милиона чланова. Изаша је трновит пут борбе за опстанак на политичкој сцени Србије и свих српских земаља.

Изаша је мукотрпан рад свих активиста странке на њеном омасовљењу и пропагирању страначког програма, од кога нисмо одступали, и који данас, када на републичком и савезном нивоу учествујемо у власти, покушавамо и успевамо да у оквирима објективних могућности и материјализујемо кроз кон-

Гордана Поп-Лазић: непријатељи се мењају, циљеви остају исти

кругна законска решења.

У оваквим тренутима ваља се осврнути на догађаје између два конгреса, али нарочито на они који су обележили 1999. годину, коју можемо охарактеризати као најтежу за српски народ у новијој историји.

Копља се и даље ломе за слободу и независност наше државе, као што се то и кроз читаву нашу историју дешавало, само што опасност сада не прети од конкретне државе која има освајачке аспи-

рације према нашој земљи, већ од међународне заједнице, иза које се крију кругови светских центара моћи. Непријатељи се смењују, циљеви остају исти, империјални.

Ту где су наши корени, на раскрсници путева од Запада према Истоку, наш народ има жељу и одлучност да има своје место у заједници истински независних држава.

Ти носиоци новог светског поретка, ти монструми у облику Клинтона, Шредера, Блера, Ширака, крваве леди Медлин Олбрајт да би осигурали несметан пролаз до Близог истока и нафтотрговине да би осигурали несметан пролаз до Близог истока и нафтотрговине, потстрекивали су идеје и тежње Шилтара ка стварању некакве велике Албаније. Корак по корак, газећи све норме међународног јавног права, брутално су 78 дана бомбардовали нашу земљу не бирајући циљеве, а све у име некакве демократије.

Косовски завет, записан у генима нашим, учинио је да су се наши синови, мужеви и браћа без оклеваша ставили у одбрану отаџбине и они војнички образ сачуваше и непријатељу не дадоше да ликује.

Дођоше нам онда гласници непријатеља наших, Ахтисари и Черномирдин, ипак му је у имену записано, и доњеши црни мирни план.

У Скупштини Србије, 3. јуна прошле године, председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, упозорио је и објаснио да мира неће бити и да је план погубан за српски народ на Косову и Метохији и српски народ у целини. Ако прихватимо да се српска војска и полиција повуку са Косова и Метохије, Срби ће бити препуштени подивљалим шиптарским терористима, страним плаћеницима и КФОР-у, којим ће командовати наши непријатељи.

Од 1992. године српски радикали упозоравају да се велиkim силама не сме попуштати, али скупштинска већина ипак одлучи да се план прихвати. Једни из страха, други ликујући, јер њихови ментори долазе. Испунили су тиме задатак који им је на травњацима непријатељских амбасада задат. Ето њима сада мало паре, да наставе да живе у луксузу који ничим не заслужише. Од оних којима је родољубље у stomaku, у вила-ма и луксузним аутомобилима нисмо ни очекивали да ће другачије поступити.

Вук Драшковић, након овог скупштинског заседања, пожурио је да на конференцији за штампу изрекне ону чуvenу реченицу: "Ово је велики дан за српски народ. Ово је велики дан за мир...". Као и: "Данас је само једна странка, Српска радикална странка, одлучно, примитивно гласала против". Није мученик ни свестан колико нам баш ова његова реченица значи.

Тачно је, били смо против и показали се да смо били у праву, требало је издржати. Такав мир спремно су дочекали само они који не виде даље од свог дворишта. Замерили су нам да желимо да ратујемо до последњег Србина. Сви ма њима ми постављамо само једно пи-

тање: "А шта је то Србији донела политика лажног мира, која није ништа друго него издаја српских националних интереса".

У исправност става Српске радикалне странке убеђен је сваки патриота, али најдражу потврду ја сам добила од своје три кћери, од оних који представљају будућност Србије. Питале су ме, кроз сузе, после те историјске седнице: "Мама, зашто сте дали Косово"? "Нисмо, део, ми, скупштинска већина је тако одлучила", одговорила сам. Не знају дена како се одлуке у Скупштини доносе. Плакале смо заједно. У српском народу срамота је да мушкарци плачу, женама и деци је то дозвољено.

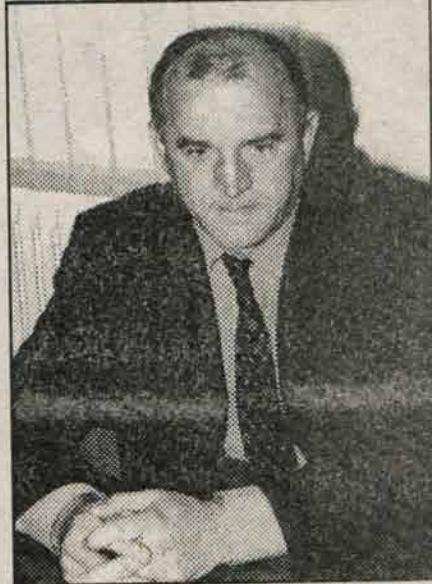
Браћо Срби и сестре Српкиње, докле год Српкиње буду рађале, рађаће се српски радикали, којима ће интерес српског народа бити изнад сваког личног интереса, који ће српски народ повести у будућност, која неће бити срамна и понижавајућа.

Никада нећemo одустати од тога да сви Срби живе у једној заједничкој и слободној држави. А што будемо браћији, то ћemo и свој циљ брже остварити. Живели!

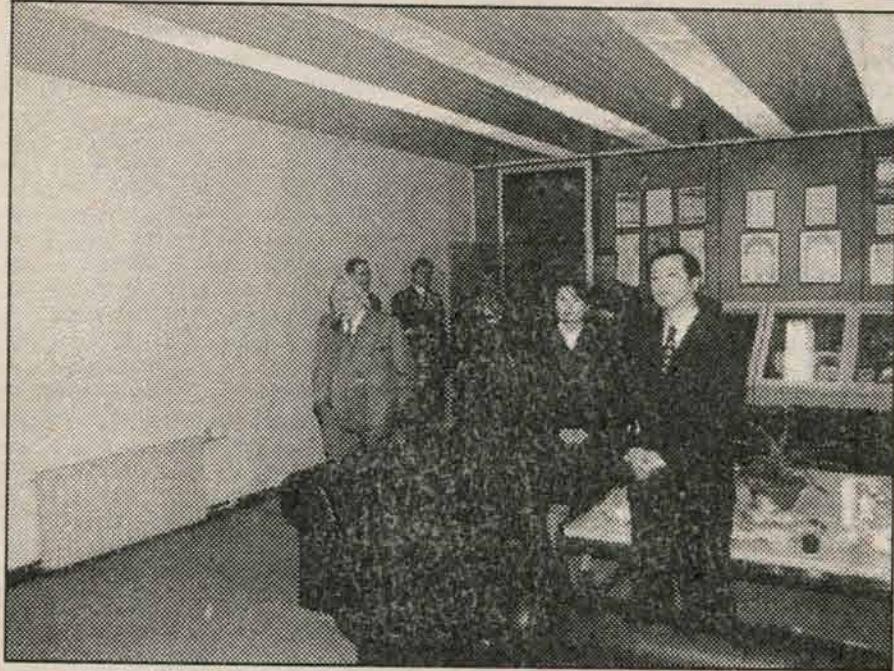
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА СИНОНИМ ПАТРИОТИЗМА

Мирко Благојевић: Даме и господо, поштовани делегати и гости, Пети конгрес Српске радикалне странке, поред тога што има свој рали карактер, показује снагу, одлучност и слободарски дух српског народа. Када ово кажем, морамо признати да све оно што се српском народу дешавало у последњих десет година, догађају се и Српској радикалној странци.

Српски народ у протеклом периоду био је изложен невиђеним економским санкцијама, сатанизацији, нападима са земље, невиђеним дивљачким бомбардовањима из ваздуха, али је све издржао.

Мирко Благојевић: српски радикали давали пример како се брани отаџбина

Срећивање утисака: кратак предах страних гостију

Све то са својим народом поднијела је и Српска радикална странка. Увијек је прва давала примјер како се брани отаџбина.

Ова, 2000. година, исто ће тако бити година великих притисака на Србију и српски народ Непријатељ, а када то кажем мислим на НАТО и Сједињене Америчке Државе, учиниће све у покушају да униште Србију и српски народ.

У овој, 2000. години, коју многи називају изборном годином, покушаће да, за њих на најбољи начин, путем избора реализују своје циљеве. Да се и Србији не би додгојио Живко Радишић, који је Републику Српску довео на руб нестанка, мораће се храбро и одлучно супротставити свим замкама које ће срвирати такозвани међународни фактор уз помоћ издајничке опозиције окупљене око Вука Драшковића и Зорана Ђинђића. Ови издајници хоће изборе по међународним правилима и прописима. Баш такве им треба дати.

Да се не би исцрпљивали око изборних правила, треба им омогућити да изђу на изборе као и српски радикали у Републици Српској, где се избори одржавају под пуном контролом страних интервенциониста. У Републици Српској Српској радикалној странци није дозвољено учешће на изборима, јер није хтјела да се повинује ултиматуму по коме би из странке требало да избаци председника Странке Николу Поплашена, и низ других истакнутих чланова странке. То би било слично као када би Републичка изборна комисија у Србији као услов за пријаву на изборе Српског покрета обнове тражила да избаци из чланства Данилу Драшковић. Додуше, ово би се могло и правдати, јер она скакоднено физички малтретира председника Српског покрета обнове.

Српска радикална странка, као и српски народ, у наредном периоду мо-

раће да одоли многим притисцима. Мораће по сваку цену да сачува Србију као матицу српског народа. Само тако ће се створити услови за очување Србије и Југославије, за ослобађање преосталих окупираних српских територија и стварање јединствене српске државе.

Нека живи јединствена српска држава, нека живи Велика Србија!

НАЦИОНАЛНА ЧАСТ НЕМА ЦЕНУ

Слободан Оташевић: Цењено председништво Конгреса, поштовани делегати и гости Конгреса, браћо Срби и сестре Српкиње, у име чачанских радикала и народа који нам верује, и од овог Конгреса доста очекује, желим да изразим дубоко убеђење да смо на правом путу, у напорном раду за боље животне услове, обнову и унапређење нашег села и привреде и, што је посебно важно, јединство нашег народа.

Са задовољством вас обавештавам да су чачански радикали активни у свим сферама живота и рада свога краја. Овде не треба све наше активности набрјати, али су нам понос добровољни борци за наш Космет и увек смо спремни да се одазовемо позиву своје отаџбине да се што пре вратимо на ову вековну српску земљу.

Руководство странке нам пружа скоро свакодневно велику помоћ у раду. Ми верујемо руководству које уме да у право време донесе праве одлуке и визионарски делује у свим акцијама Српске радикалне странке.

Ова најтежа деценија у многовековној историји српске нације, и поред свог ружног лица, нашај странци је донела велики, несумњив капитал. Он постоји у широком народном веровању да српски радикали, ни у најтежим ситуацијама, нису спремни да трагују наци-

оналним интересима Срба и наше државе.

Било је дана кад је, како народ каже, скрпља капа него глава, али су радикали баш тада, од чела странке до обичног члана, доказивали да национална част нема ни цену ни паралелу.

Тако је расло поверење у наше најумније представнике, које је оверавано од избора до избора.

У Чачку смо сали у ситуацији да приходимо крају мукотрпне акције супротстављања локалним властодржцима који су уз тешке обмане дошли на власт. Чврсто смо убеђени да ће народ на следећим изборима окренути леђа овим издајницима и изабрати one који ће га водити у бољу будућност.

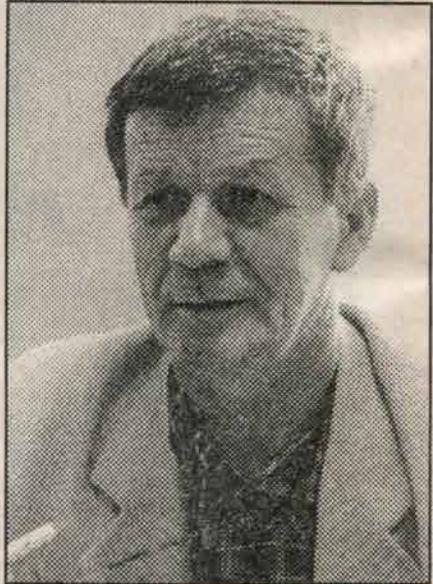
Успех у нашем раду су хиљаде чланова наше странке у чачанском крају и поверење које ујижамо у народу.

Нека наши руководиоци и наши лидери, др Војислав Шешељ и Томислав Николић, и даље овако успешно воде нашу странку, а ми смо чврсто убеђени да ћemo одолети свим искушењима овако тешког времена и дођици ћу – ујединењу српских земаља и срећнијем животу у нашој отаџбини.

ЗАПАД НЕ МИСЛИ, ДОБРО СРБИЈИ

Ратко Марчетић: Поптовано председништво Конгреса, уважени гости из земље и иностранства, браћо и сестре делегати конгреса.

Пре свега, поздрављам вас у име српских радикала из Поморавља, Ресаве и Левча, чији сам представник на овом Конгресу и у другим органима Српске радикалне странке. Своју привилегију и част да се обратим вама, учесницима Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке, искористићу тако што ћу рећи неколико речи само о једној ствари – о нашем ујединењу и Савезу са Русијом и Белорусијом. Сматрам да

Ратко Марчетић: српски радикали трајали пут за приступање Савезу Русије и Белорусије

је то питање над свим питањима од која зависи све остало што намеравамо, што планирамо, што желимо и чemu се од свега срца надамо.

Српска радикална странка, а пре свега њен председник др Војислав Шешељ, смеђо су, пре неких 4-5 година, поново истакли и афирмисали у српском народу идеју ујединења Југославије са братском Русијом и Белорусијом у једну државну заједницу, односно идеју пријајања наше земље Савезу Русије и Белорусије.

Та идеја је сигурно већ пуна два века у српима и главама свих српских патриота, племенитих и умних глава нашег народа. Током времена она је само привремено била потискивана из првог плана, али је увек поново избијала као приоритетна када нам је било много тешко, онда када се радило о бити или не бити српског народа.

Српска радикална странка је једина од наших савремених политичких странака на то стално указивала нашем народу и упозоравала га да нас очекују тешка времена у постојећем међународном окружењу, да нам Запад, пре свега Сједињене Америчке Државе и Немачка, добро не мисли, да економским санкцијама и оружаним нападом желе да униште нашу државу и поробе наш народ, јер имају свој геостратешки интерес да овладају овим подручјем, у припреми судлуог наума да се на крају обрачунају и са нашим великим браћом Русима и Белорусима, и на тај начин постану апсолутни господари света. Наш прави одговор на такве озбиљне и реалне претње опстанку наше државе и српског народа било би наше приступање Савезу Русије и Белорусије, односно ослањању наше државе у одбрамбеном и сваком другом погледу на Русију и Белорусију.

Више истакнутих делегација Српске радикалне странке, које су водили др Војислав Шешељ и Томислав Николић, ишло је у Русију и Белорусију, а њихове партијске и државне делегације долазиле су у нашу земљу у последње четири године. Српска радикална странка практично је припремила политички терен да би потом државни органи Југославије могли да приступе практичној реализацији идеје о нашем ујединењу са Русијом и Белорусијом, доношењем одговарајућих државних одлука.

Нажалост, то задуже није било схваћено на озбиљан начин од знатног броја људи који су водили нашу државу, као и остale српске државе, па су рачунали да Запад и није тако лош, да се са њим можемо споразумети на неки начин, чинећи им уступке и уважавајући њихове економске интересе на овом подручју, па смо им без веће борбе препустили територије Српске Крајине и Републике Српске, српских држава са леве стране реке Дрине.

Али, велика звер тиме се није задовољила, она је хтела нашу државу, Србију, да уништи, да је раскомада и подели на више мањих делова, односно држа-

випа, да нам одвоји Космет, Рашку обlast, Војводину и да нас развоји од Црне Горе.

Међутим, тек у децембру 1998. године, наше државно руководство прихватило је, препомиљо се, и на предлог Српске радикалне странке, и упорно инсистирање наше странке, у Савезној скупштини изгласана је, такорећи јел ногласно, одлука о учању наше државе у Савез Русије и Белорусије. Но, било је већ касно.

Западне сице такозваног новог светског поретка, предвођене НАТО алијансом, напале су, 24. марта 1999. године, невиђеном оружјаном силом, најстратичнијим суперпресизним оружјем и ракетама, и бомбардовали нас читавих 78 дана непрекидно, дану и ноћу.

Херојском борбом наше војске и полиције, као и читавог нашег народа, одбрали смо нашу државу, Србију, али су нам снаге НАТО алијанса окупирале део наше државне територије – Космет, свету српску земљу.

Тек сада су се многи у нашем народу освестили и коначно схватили да су нам и Американци постали, и биће убудуће, велики историјски непријатељи, поред већ од раније познатих наших непријатеља – Турске, Аустроугарске и Немачке.

Сада нам остаје да свом силом, снагом и памћу покушамо да под хитно реализујемо нашу идеју, односно државну одлуку да приступимо Савезу Русије и Белорусије као пуноправни чланови, да постанемо равноправни чланови њихове државне заједнице, која у суштини представља конфедерацију.

Због чега је то ујединење важно српском народу, и сада неодложно? Пре свега, када постанемо пуноправни члан заједнице Русије и Белорусије, ми смо решили практично на трајан начин, и питање одбране од спољних агресора и територијални опстанак наше државе,

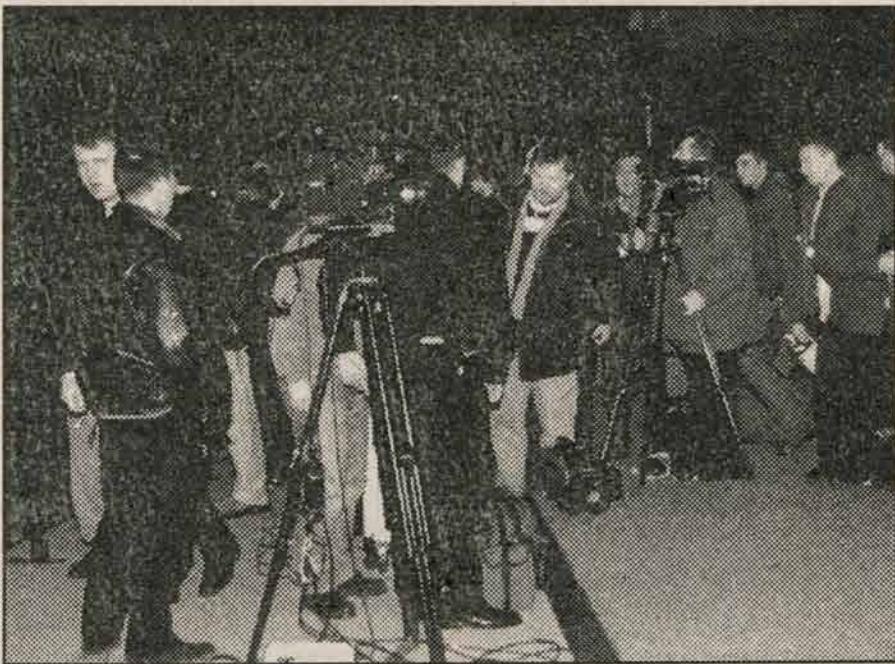
затим питање повратка, у најкраћем року, сада окупираних Космета у нашу државу. У ближој будућности и питање ослобођења окупираних српских земаља, Републике Српске и Републике Српске Крајине, и претеривање НАТО окупатора из свих српских земаља.

Јер, Русија је велика војна и нуклеарна сила која је једина у стању да узврати и порази НАТО агресора од напада на њу, односно на чланице њеног Савеза. Лоше ће проћи они агресори који то не уважавају или занемарују, то је очигледно. Друго, кад постанемо пуноправни члан заједнице Русије и Белорусије, тиме се ствара огромно тржиште за проток, односно размену наше робе и капитала из наше државе у Русију и Белорусију, и обратно. Привреде наших држава су комплементарне, а то ново тржиште је практично неограничено, и све вишкове пољопривредно-прахарбених производа, као и производа лаке индустрије (текстила, обуће и др.) као и других производа, можемо пласирати и разменити за нама неопходну робу из Русије и Белорусије (нафту, гас, вештачко ћубриво, производе тешке индустрије, наоружање и др.).

Дакле, економски интереси наших држава у размени робе су узајамни, сви добијају у тој размени робе која је природно без парнина и конкурентна сличној роби из било којих трећих земаља.

Реализација идеје о ујединењу наше земље са Русијом и Белорусијом, као један од приоритета Српске радикалне странке у наредном периоду, како је то у предложеној резолуцији Конгреса и записано, грандиозна је идеја за коју је вредно борити се и живети.

Велику хвалу и славу заслужићемо од српског народа ми, српски радикали, и наш председник, др Војислав Шешељ, када та идеја буде реализована, а верјем и надам се да ће то бити у најближој

Велико интересовање "седме силе"

будућности. Желео бих да то буде већ ове године.

Живео Савез Русије и Белорусије! Живела Југославија! Живела Велика Србија!

СРПСКИ РАДИКАЛИ СА СЕВЕРА БАЧКЕ

Стева Кесејић: Браћо и сестре српски радикали, ламе и господи, делегати Петог отаџбинског конгреса, поштовани гости.

Српски радикали западнобачког округа (са ОО Сомбора, Апатина, Оџака и Куле) учествују активно у јавном и политичком животу, свесни чињенице да је утврђен национални српски корпус и наша отаџбина, очекујемо да ће Пети отаџбински конгрес наше странке конкретизовати и поставити приоритете наших програмских начела.

Стога очекујемо да ће на темељу анализа нашеог досадашњег рада Конгрес изнедрити свежину и енергију нове иницијативе на методолошком и оперативном плану, у циљу очувања националних интереса, економског просперитета, социјалне правде, духовној акоје, политички стабилној и поштоване државе Срба и свих оних који са нама жеље да живе.

Српска радикална странка у Западној Бачкој од оснивања пре једне деценије, развијала се пратећи узлазну линију Српске радикалне странке у целини, чији је председник др Војислав Шешељ, најзаслужнији за афирмацију и омасовљење и јачање странке. Поред тога, и кадровским јачањем постали смо у 1996. години највећа опозициона странка у држави.

Од Четвртог отаџбинског конгреса те године, странка нам се мувевито омасовљавала и кадровски јачала и поред многих притисака и сатанизације тадашњих политичких како државних, тако и локалних власти и медија.

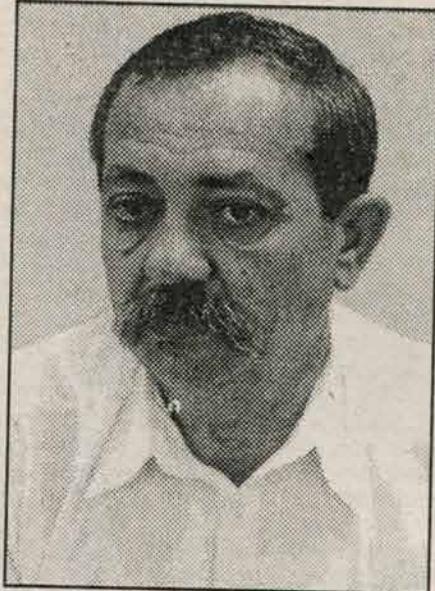
Упркос томе или можда баш захваљујући ненормалним условима – у неравноправној борби остварили смо у изборним годинама (1996. и 1997) најбоље изборне резултате (посланичке и избор за председника Србије).

Поштење, храброст, моралност и оданост своме народу, грађани су знали да препознају у српским радикалима.

Посебно сведочанство је чињеница да су грађани Западнобачког округа имали поверјење кандидатима наше странке.

Српска радикална странка је, 24. марта 1998. године, ушла у Владу народног јединства, и отворила ново поглавље у историји радикализма.

Разлог за улазак у Владу било је вишег претње које су се највише на нашем отаџбином од стране новог светског поретка предвођене монструозним политичарима са Запада, те тешка економска ситуација због санкција и припреме НАТО агресора да зада последњи ударац у разбијању српских држава, било је пресудно да Српска радикална странка уђе у Владу народног јединства.

Стева Кесејић: патриотизам, храброст, поштење и моралност особине српских радикала

Бранећи земљу од америчких и НАТО злочинаца српски радикали су одбрањали и сопствени образ и сопствену и националну част. Нема радикала у Западној Бачкој који тој борби није дао свој лични допринос, било у јединицама Војске Југославије на првој линији фронта, било политичким радом на одржавању патриотске свести, морала, разоткривању и спречавању политичких и психолошких субверзија, посебно издајничких организација и група.

Српски радикали су и данас, као што ће то бити док год постојимо и док год има Срба, у овој фази агресије на нашу земљу, у првим редовима одбране националних и државних интереса. То се посебно види у патриотски мотивисаном раду изабраних и именованих лица у свим структурама државне власти – од Владе народног јединства, преко радикалима поверилих министарстава, до чиновника свих рангова. На том плану себи смо поставили задатак да, пре свега, свим грађанима обезбедимо минимум услова за живот, одовољно основних прехранбених артикула по приступачним ценама, до енергенте. На подручју Западнобачког округа радикали су много учинили на спречавању шпекулација са основним прехранбеним производима, а те шпекулације нарочито са хлебом, имале су подршку и сомборске локалне самоуправе коју контролишу издајничке странке.

Српски радикали подржавају и активно учествују у послу од изузетно важног националног, државног и економског интереса, а то је обнова и развој земље. Чуђење и наших непријатеља нашим успесима у обнови, а често и отворено њихово признавање, дају нам за право да верујемо да пут којим смо кренули води у напредак. То има изузетан и психолошко-пропагандни значај, јер смо обновом свету показали да смо уман, виталан и несаломив народ. Народ коме сви сатанисти овог света нису успели да одузму будућност ни тренутним

и привременим постављањем формалних граница унутар његовог националног корпуса, нити монструозним економским и политичким санкцијама и медијском сатанизацијом, нити војном агресијом. У томе им неће помоћи ни српски изроди и издајници.

Уласком у структуре државне власти, ми смо добили прилику да реализујемо наше програмске циљеве и наше идеје о рационалној и ефикасној друштвеној и економској организацији, а многа наша залагања валоризована су кроз појединачне законе и системске решења. Ми, наравно, тиме не можемо да се задовољимо, па ћemo се и даље борити за остварење наших циљева. Пре свега, инсистирамо на брзим и ефикасним решењима у области привредног система, посебно што брже приватизације и остварења социјалне улоге државе. Али, наши најважнији циљ је одбрана и очување наше државе и српског народа. Такође се не одричмо других временено окупираних и отетих српских земаља. Ми, српски радикали Западнобачког округа, као граничари, када се стекну услови први ћemo кренути у сусрет нашој браћи са друге стране Дунава и Дрине.

На крају ћу издавојити један посебан циљ Српске радикалне странке Западнобачког округа. То је постизање успеха на наредним локалним изборима. Посебно ћemo све учинити да се разоткрије криминална локална власт у Сомбору и да грађани ове општине коначно добију такву локалну самоуправу која ће радити у интересу свих.

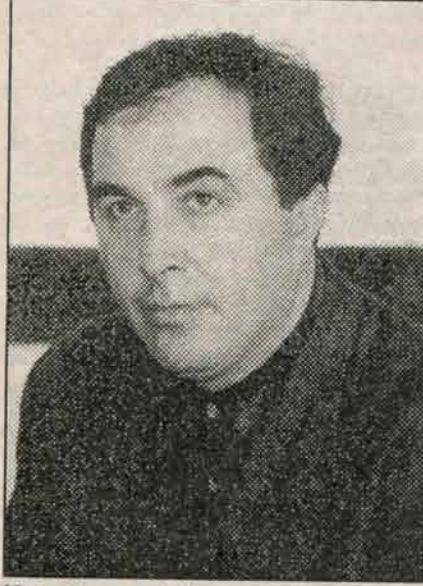
Уверен у перспективу Српске радикалне странке и у успешан рад нашег Отаџбинског конгреса, упућујем вам наш традиционални поздрав – Србија је вечна док су јој деца верна!

ТЕРОР КЛИНТОНОВИХ ДАХИЈА

Иван Љумовић: Поштовано Председништво, уважени делегати, драги гости!

Долазим из Топлице, зими заробљене поткопаоничким снегом и ледом, а лети питомином долине реке Топлице и чувеним виногорјем нашег земљака Радете Драинца, сликарка Боже Илића и многих других уметника. Оковане снегом и ледом да, али никада оковане сужањским ланцима и покорене! Ту је најстарија немањићка црквена задужбина, одатле је Милан Топлица кретао у борбу на Косово, ту се родио слободарски четнички покрет који је фасцинирао тада побољшану Европу, ту је овековечена и прва радикалска победа на локалним изборима у СО Житорађа!

Шта нуде у изборној години радикали Топлице!? У својим програмима за локалну самоуправу ми нашим земљацима нудимо рад, општину и службе у њој као ефикасан сервис свих грађана, рационалан и економичан живот достојан човека! Са нама на власти не би постојали проблеми политичких фабрика и вечитих губиташа, незбринутом ом-

Иван Љумовић: Савезу за промене слажа туђинска власт

ладином и спортским центрима, напуштеним тржним центрима, затвореним соколским домовима, неизмештеним депонијама, неуређеним градским пешачиštима и речним кејом, са недостатком или непостојањем адекватног пијачног простора, одсуством грејања у медицинским установама, онемогућеним радом превентивних и патронажних служби, недовољно ефикасним пословањем агронеустројског комплекса, санацијом гробљанског простора и значајним комуналним проблемима за које ми нудимо решења бирачима. Топлица има богате ресурсе и процеси приватизације морају се наставити.

Шта траже радикали у овој изборној години? Ништа посебно, само да победе најбољи, најпоштенији, најискренији. Само тражимо слободне српске изборе без мешања са стране, без разноразних НАТО пиштаљака у устима Кушнер, Олбрајтове, Гонзалеса... Ваљда смо доволно одрасли да не могу са нама да се спрдјају белосветски хохштаплери и авантуристи. А када је тадашњој браћи из коалиције "Заједно" подарена победа у 39 градова, заклинава се да ће од тих градова направити рај. А шта урадиш? Створиш пакао: отимају, краду, развлаче, опорезују, препродају, расправљају, и само су бомбе и тромесечни летови авиона могли донекле да затру трагове те отимачине, лоповљука и излаже.

Сада опет играју стару игру "замена теза" – сада су опет угрожена опозиција! А када у скупштинама своје гзв. карикатуре од Асоцијације слободних градова доносе намете, опорезују грађане, сасвим неправедно приватизују велике фирме, лобирају и застрашују успешне приватнике – онда су сигурни победници у обећавању мела и млека! Док смо ми стрепели за своје Косово, своју Банију, свој Книн, своју Бању Луку – они су путовали по свету, износили новац и правили камату од зноја и крви свог сопственог народа. Једини новац који

уносе у земљу је новац за тзв. слободне медије, давно купљене западним парома и инструментализоване да застрашују српски народ. Максима њихове демократске алтернативе је – или победа или бомбе! Катастрофа!

Сада су се сасвим разголглили, офирију своје право лице. Овим дивним народом племенита срба, али и непокољивог морала, хоће да владају као да хије: постављени од султана Клинтона, страхом, бичем, силом, претњом, притиском. Знају грађани да ништа није вечно, па ни њихови интересни савези за отимачину, након којих брзо желе грубу поделу грађана. У Београду, Нишу, Крагјевцу, Ужицу, Пироту... било је и надају се биће опет: ево теби Миле нафта, ја ћу ти стамбено, ево теби Живковићу аутобуске линије, ја ћу комуналну инфраструктуру. Катастрофа! Зато су заборавили на нацију, на земљу; да свака земља мора да има границу и своју сопствену легитимну владу, судство, војску. Зато им је слађа туђинска власт. Да сакрију трагове. Али, нажалост, управо је пао снег и преко понизног рукољуба и нових претњи разоткрио трагове који воде до самог врха империје и НАТО жандармерије!

Видите, ми смо ипак у својој немаштини поново кренули у обнову, сопственим снагама обновили саобраћај и инфраструктуру. А они? Само саобраћајнице у једном смеру – ка иностранству! Застрашиванима и катастрофалним изјавама, претњама и визијама отераше најбоље наше дечаке, најздравију нашу памет у печалбу! Не нуде ништа осим себе и своје неспособности. Праве у својим окружењима мале психијатарске болнице где се сви праве доктори или бикови за луде краве! Фрустрирани да се суоче са поштеним поразима и сопственом неспособношћу па ће се суочити са окупацијом. То радикали не дају! Иду по свету и љагају сопствени народ, руке које их хране. Јер, храни их српски сир, српско јагње, српска погача и млеко, а не зелене Клинтонове новчанице.

Ценови су им пуни, али српе и очи празни, и остаће такви докле год не схвате да морају да поштују вољу свога народа. Резерви немају, или не знају да немају!

Политичка култура је реч коју управо некултурни најчешће употребљавају. На нашу срећу, а њихову жалост, отаџбинске странке као што је наше сталним обраћањем јавности, акцијом и културом поштедећемо овај намучени народ од медијског терора и нарученог застрашивanja од стране НАТО-а. Морате волети овај народ, своје градове и села, њихове врлине и мане и стално се борити за њих и њихово добро. Чаробна реч опоравка Србије јесте рад, поштење и љубав, а не копирање других и насиљно упумпавање страха или заосталог комунистичког терора.

На раскршћу векова Србе раздире неслога и патолошка жеља поједињих неспособњаковића да дођу на власт као марионете, намесници, координатори,

повереници – једноставно као Бранковићи. Истим устима Вук коље сопствене и љуби тиранине.

Сетите се само двестотинак маргиналних партија за које опет брине Запад, сетите се само вештачких савеза и мртвих коалиција: ДЕПОСА, Заједно, Војводина, Савез за промене, коалиције за Санџак и сл! Опстају само већки и искрени родољуби, сви остали неминовно иду у историју. Окупљени на историјском скупу око Медији Олбрајт хоће више међународних контролорда него што они гласача уопште имају. На коју се то тачку бешчашћа срозао део опозиције и интелигенције упорно доказујући потплаћеним медијским измишљотинама да је, ево, већ пуних десет година више од шест милиона гласача окренутих независности и слободе у криву, а да су они – двадесетак лидера високог девизног депозита закупили Србију, и да нуде вожњу Нојевом бакром.

А програм, искуство, знање, морал и претходна посртња! Прођосмо једна година ДЕПОСА, годину Гонзалеса и коалиције Заједно, годину кинеске културе, годину изолације и рата, годину обнове, сада би они читав век за застрашиваше и медијске притиске Запада!

Зато, браћо и сестре, даје Бог и једну православну словенску годину радикала! Да се пробуди енергија Србије и православног хришћанства!

Ми то и заслужујемо, јер једини трагамо и нализимо решења, радимо а не претимо. Додуше, претимо Србији радом а не НАТО-ом. Алтернатива нама су НАТО базе, атомски експерименти и брзе визе за исељења младих и паметних!

ПРЕДСТОЈИ НАМ ДУГА И ТЕШКА БОРБА

Др Љубиша Стојмировић: Даме и господе, браћо Срби и сестре Српкиње.

И данашњи Конгрес потврђује определење наше странке да остаје верна својим основним начелима и истрајна у борби за остварење националних интереса српског народа у целини. Са поносом можемо рећи да нема политичке странке, а ни било које друге организације на просторима српских земаља која би у својој доследности и истрајности за одбрану и очување српских националних интереса могла да стане уз раме Српској рационалној странци. То је, нажалост, и зла коб која прати српски народ, јер се многи чувари српства, због ситних и тренутних интереса, преодељени у нове одоре и постадоше чувари и заштитници интереса злочинаца и непријатеља српског народа.

Тешка је и дуга борба која предстоји нашем напаћеном народу, јер су циљеви наших непријатеља веома јасни и огромна материјална средства су уложена у њихово остваривање, што је разлог да непријатељ од њих неће лако одустати.

Српски радикали су свесни да нам предстоји дуга и мукотрпна, како дипломатска, тако и војна активност у борби за очување српства и српских националних интереса. Али, постоји једна борба која се води свакодневно и на сваком месту где има макар иједне српске душе, ту борбу нијелан Србин не може да избегне и сви ми у њој свакодневно учествујемо. Ако у тој борби поклекнемо, будући нараштаји ће нас с правом проклинати исто онако како су Вука Бранковића Срби проклињали

Др Јубиша Стојимировић: не смо по-кленути у очувању српства

од Косова до дана данашњих. Ту борбу не смо да изгубимо, јер је она основа за све будуће борбе и њена победа отвара путеве новим победама и даје снагу и моћ новим нараштајима да истрају у очувању српства и српских националних интереса. То је борба за наш језик и наше писмо.

Језик и писмо сваког народа су симболи националне културе и знак препознатљивости тог народа. Српски народ је кроз историју свету подарио многе учене главе, чија су дела од немерљивог значаја за човечанство у целини. Један од таквих Србина је створио и наше данашње писмо које је јединствено и непревазиђено у свету. Бисер Вуковог дела је српско ћирилично писмо које је, у суштини, сан свих лингвиста света, да се пише онако како се говори и да се чита како је написано. Ђирилично писмо је због своје китњавости, једноставности и савршености било и остало узор коме се тешко могу и приближити моделари фонетских писама. Због своје једноставности оно је узор писму које је преко потребно и у делатности компјутера и информатике, чија је примена, нема сумње, од великог значаја и данас, а посебно у временима која долазе.

Ми смо свесни чињенице да су многе од српских земаља данас под окупацијом од стране наших непријатеља, али окупацију нашег језика и писма,

која је још бруталнија и безобзирнија, некако лакше примамо и чини ми се несвесно се утрукујемо да помогнемо нашим непријатељима да униште и наш језик и наше писмо. Трудимо се да на сваком месту, и где треба и где не треба, и где иде и где не иде, употребимо страну реч и страни појам, иако су наше речи једноставније и прецизније. Понашамо се као да је писати латиницом модерније и светскије. Иако латиница није наше писмо, ми је упорно стављамо, свесно или не, пре ћирилице која, осим савршенства, има и ту величину да је наше писмо.

Велики светски народи попут Кинеза, Арапа, Јапанаца и других, имају своја писма која су веома компликована и састављена од великог броја симбола, али им не пада на памет да се служе туђим писмима, већ истрајавају на премени и очувању својих писама по којима су и препознатљиви. У борби за очување свог језика француска флада је донела прописе по којима се за техничке и стручне појмове на јавним местима искључиво морају употребљавати француске, а не енглеске речи, иако је разлика само у наставку, јер су им језички корени исти.

Код нас је другачије, пре ћемо рећи информација него обавештење, сигурно него безбедно, генерација него нараштај, масакр уместо поколј, малтретираји уместо злостављати и безброј других примера где се свесно одричемо својих речи и свог језика. Загађење речника се огледа у нечовечном односу према властитом писму и језику, па се с правом за то најчешће прозивају медији, бирократија и политичари.

Како је велики број нас, радикала, у прилици да својим казивањем и писањем утиче на статус српског писма и језика, обавеза нам је да језик и писмо чувамо и користимо у изворном облику без или са што мање туђих речи, и то само оних које у нашем језику не постоје. Кроз ову свакодневну борбу, у којој учествује сваки Србин, олакшаћемо и борбу за ослобођење и уједињење окупираних српских земаља, а поколењима која долазе створићемо сигурно тле да нашу победу сачувају и буду спремна за изазове будућих времена која стоје пред српским народом.

Имајмо на уму да је борба за писмо и језик истовремено и борба за српство и српске националне интересе.

БЕОГРАД ПРЕСТОНИЦА СВИХ СРБА

Огњен Тадић: Уважени пријатељи Српске радикалне странке, драга браћо и сестре српски радикали.

Протеклих десет година Српска радикална странка је водила принципијелну борбу како би, у складу са нашим програмом, народу обезбедила боли и квалитетнији живот. Живот чија свакодневница не би била оптерећена немаштином, ратом, неизвесношћу и страдањима. Сматрали смо, а то чинимо и даље, да би једини пут за овакву ства-

рност било стварање јединствене српске државе – Велике Србије.

Наши непријатељи су током читаве протекле деценије чинили све како би наше намере биле осуђене и како би наш народ задесио што више несрећа.

Српски народ је све време подржавао нашу политику. О томе најбоље сведоче изборни успеси и остварена предизборна обећања. Наши кандидати библији су на најодговорније дужности. Свако од њих био је дужан да у свом деловању учини што више како би се путем сваког од нових закона, уредаба или одлука ударила још једна плоча на путу којим одлучно корачамо ка стварању јединствене српске државе.

Многа искушена и страдања кроз која су прошли српски радикали, нису нас поколебала. Примера ради, у Републици Српској страни интервенционисти су више пута забрањивали нашим кандидатима и изабраним и именованим представницима да обављају дужности за које им је народ указао повериће. Нико од српских радикала није због тога поклекнуо. Сваки од притисака чинио нас је све јачим и одлучнијим, показујући нам да смо потпуно у праву када не прихватамо окупацију наметнуту након фашистичких декрета и за поседања полицијских објеката од стране СФОР-а, уз помоћ Биљане Плавишић.

Глас српских радикала је глас разума. И зато, када Милорад Додик каже да је боље бити ентитет у Босни и Херцеговини него провинција у Србији, српски радикали одговарају да је за све Србе одувек постојала само једна престоница – Београд.

Наша мисија нам налаже да очувамо лучу српског национализма и великородства. Уверени смо да ћемо истрајати и бити сведоци резултата наше бескомпромисне борбе. Овај конгрес показују где припадамо, за шта се молимо и чему служимо.

Живела Велика Србија.

Огњен Тадић: наша мисија је очување српског национализма

ЗАПАД НАСТАВЉА АГРЕСИЈУ

Илија Скулар: Даме и господо, поштовани гости и делегати, уважено Председништво.

У свом кратком излагању говири бих о тешкоћама у раду Општинског одбора и о учлањавању у Српску радикалну странку.

Долазим из Средњег Баната, из једне мале, неразвијене општине, која је таква још од свог формирања, значи не-где око 30 година.

Венини народи у целој држави живот је веома тежак, а поготово нама који живимо у неразвијеним срединама.

С обзиром да се у нашем друштвеној и политичком животу догодило много тога за ових десет година, а нарочито за ове две последње, тј. од када смо ушли у Владу народног јединства и у нашу странку десиле су се многе промене.

До марта 1998. године, били смо једна од многобројних опозиционих партија на нашој политичкој сцени, а од тада смо се претворили у једну од три владајуће партије, и по мом скромном мишљењу имамо веома важну улогу у креирању политике и економије.

На почетку сам поменуо да је наша општина неразвијена, односно веома сиромашна и да нам то већ у старту отежава рад и страначке активности.

Све што смо постигли на локалном нивоу урадили смо сами, без неке конкретније помоћи врха наше странке, иако је нама част што нас предводе даме и господа која су у руководству странке.

Став нашег Општинског одбора је да ово што смо постигли у оквиру наше Средњебанатског округа веома је добро, али је и то недовољно, јер може се и мора много више и много боље.

Наш Општински одбор сматра да ако смо већ на нивоу Републике постигли неку равноправност међу коалиционим партнерима требало би на локал-

ном нивоу да имамо неки равноправни третман.

С обзиром да са коалиционим партнерима делимо зло које нас је снашло свих ових година, сматрамо да би и добро, којег додуше и нема, могли заједнички поделити.

Конкретно, мислим да би врх странке требало да коалиционе партнere натера да нам на локалном нивоу омогуће лакши страначки рад. Јер, свештеник, а и матичар, при склапању сваког брака супружницима указују да морају делити добро и зло, наравно и да буду верни једни другима.

С обзиром да су локални избори на прагу, ови наши предлози могу само да нам олакшају страначки рад који се мора побољшати да би што више народа привукли у наше редове.

У последње време десио се један до-гајај који ме је веома обрадовао, а исто-времено и уплашио. Прво ћу казати зашто ме је уплашио.

Српској радикалној странци приступио је један наш врли песник-поета. Успут, само да напоменем, да песнике више ценим од књижевника који пишу прозу, јер искака једна строфа или стих кажу више него читајуца страница неког романа или приче. На пример, Горски вијенац, наше епске или многе друге песме.

Човек о коме говорим је велики Србин, а још већи Проногорци из Његошеве Горе, господин Момир Војводин.

Зашто ме је уплашио његов долазак?

По мом мишљењу, наш цењени постје један од оних који су увидели да нам велико зло прети, у који смо бездан упали, да нам је догорело до ноката, да смо уза зид притерани, односно шта нам тај "цивилизовани и демократски" Запад чини, а што многи не виде или неће да виде.

С друге стране, веома ме радује што господин Војводин сматра да је Српска радикална странка једна од ретких партија која се бори за свој народ и која ће умети да нам донесе слободу и да раскине ове ланце којима смо окованы.

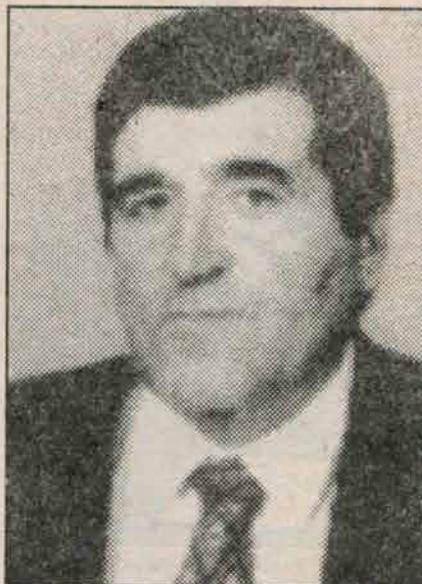
Све вас поздрављам и желим успешан рад Конгресу.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ПОЛОЖИЛА МНОГЕ ИСПИТЕ

Миладин Зарков: Господине председниче, браћо и сестре српски радикали.

Пошто живим у Војводини, многи који знају да сам члан Српске радикалне странке мислили су да сам ја Жарков. Не, ја сам Зарков. Рођен сам у околини Димитровграда, а то говори да сам по националности Бугарин. Било је некима нејасно, Бугарин па радикал. А што да не. Ја сам себе пронашао баш у тој страни.

Српска радикална странка је национална странка, али и патриотска. Општина Беочин је вишенационална средина, али то не смета да од укупног броја пунолетних грађана буде 8% чланова

Миладин Зарков: уласком у Владу Србије сачувана стабилност у најтежој години

Српске радикалне странке. Тај проценат са Србима заједно чине Роми, Словаци, Хрвати, Мађари и други.

На претходним републичким и председничким изборима, Српска радикална странка је добила убедљиво највећи број гласова баш у тој вишенационалној средини, у Беочину. Посебно ме радује што је у мом родном Димитровграду, у току 1999. године, приступило 190, а у Босилеграду 119 нових чланова. То значи да грађани који су лојални и патриоте ове земље све више стају у редове српских радикала.

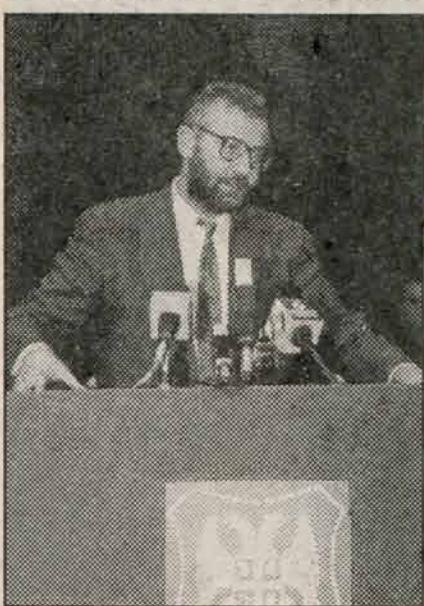
Српска радикална странка, на челу са председником др Војиславом Шешељом, за протеклих десет година положила је много испите. Најтежки испит успешно је положен. Уласком у Владу Србије сачувана је стабилност у најтежој години. То је помогло да општински одбори срваковијевно добијају нове чланове.

Ми у Општинском одбору Беочин предстојеће изборе очекујемо спремно и рачунамо на добре резултате, а добре резултате желимо и цеој Србији.

Сад учествујемо у власти, а када је будемо освојили, биће нам много боље.

ГОДИНА НАЈВИШЕГ ИСКУШЕЊА ОТАЦБИНЕ

Милован Ерић: У години која је иза нас, у години највећег искушења за нашу државу и цео српски народ, Српска радикална странка је успела да заједно са српским народом сачува своје достојанство, чист и углед, и да сачува ову државу од покушаја уништења, раслагања и поробљавања. Српска радикална странка је умела да препозна и разబлчи тзв. нови светски поредак, чији је предводник Америка, који је ништа друго него обичан тоталитаризам у свом најгорем облику – мондијализму, који представља опасност по цео свет и који се састоји у методама испирања саести,

Илија Скулар: Српска радикална странка раскинуће све ланце којима смо окованы

Милован Ерки: Српски радикали препознали и разобличили нови светски поредак

контроле над људима појединачно и над друштвом у целини, а све под планином либералне демократије.

Такозвани нови светски поредак не дозвољава слободан и самосталан развој држава и народа, које би развијале своје националне економије на основу својих потенцијала свих врста и ресурса у сарадњи и на равноправним основама са другим државама. Под планином спречавања хуманитарне катастрофе на Косову и Метохији, Америка и НАТО су извршили бруталну и ничим изазвану агресију на нашу земљу. Агресијом НАТО-а на нашу земљу нанета је огромна штета привреди, инфраструктури и становништву.

Пре рата, за време и после рата одржаван је спољни зид санкција међународне заједнице према привреди Југославије. Онемогућене су иностране инвестиције, забране летови ЈАТ-а у земље Европске уније, а укинута преференција Европске уније нашој привреди нису обновљени. Од априла и маја прошле године Савет Европске уније, поред постојећих, увео је и нове санкције: забрана продаје и испоруке нафте и нафтних деривата, проширен обим замрзвања средстава, проширене су забране нових инвестиција у нашу привреду, проширен је обим забране извоза на производе, услуге, технологију и опрему намењену обнови разрушених објеката.

Економска активност у прошлој години одвијала се у условима недовољних финансијских средстава, без финансијске подршке из иностранства, уз низак ниво обртних средстава, скупе пласмане средстава ломањих банака, недовољно коришћење производних капацитета, вишкова радне снаге, структурну диспропорцију, недовољну акумулацију и недовољна домаћа девизна средства. Недиквидност је најзначајнији фактор који је неповољно утицао на пословање предузећа. Такође, велика тражња за кредитима и њихов недостатак представљају доминантно

ограничење у одвијању процеса производње.

У таквим условима обе владе су донеле низ закона којима су битно смањене стопе акциза код производа дуванске индустрије и жестоких алкохолних пића, као и смањене пореске стопе на све дуванске прерађевине и жестока пића, којим се желело да заустави врло изражен шверц и неконтролисан увоз страних цигарета и пића, што је подривало функционисање буџета и стварало услове да се огроман новац вади из легалних каналима и прелива у приватне цепове. У закону о царинској тарифи, смањује се, па и укида, одређен број царинских ставки код увоза опреме, којом ће се обнављати разрушени објекти у индустрији, набављају увозне сировине и репроматеријал, а који се код нас не производи. Све напред наведене мере донете су у циљу слободног бављења трговином, односно прометом робе и услуга на јединственом југословенском тржишту, као и у циљу што мањег администрирања државе, односно стварања услова за лојалну конкуренцију, са што мање могућности за бањење шпекултивним радијама и шверцом.

Донете су пореске олакшице приликом плаћања пореза на добит и имовину на основу претрпљених ратних оштећења, омогућено је растеренење привреде по основу старијих дугова. Нађена је могућност исплате заосталих пензија.

У условима санкција, рата и великог сглодуса Срба са Косовом и великог броја избеглих и расељених из свих српских земаља, Српски радикали могу имати мирну савес и високо уздигнуту главу за све што су учинили као владајућа странка и коалициони партнери у Влади народног јединства, активно учествујући у одбрани земље, у обнови енергетске и саобраћајне инфраструктуре и цивилних објеката, у одржавању стабилности цене, у предузима-

њу свих неопходних мера за обезбеђење прехранбене сигурности и грејне сеzone становништва.

Поред свих ограничења и искушена, сви циљеви су у значајној мери постигнути. Политика цене је била усмена на либерализацију цене, изузев производа битних за стандард грађана код којих ће се извршити постепено отклањање диспаритета уз одржавање њихове стабилности. Поремећаји који су настали у односима понуде и тражње, као и поремећаји настали злоупотребом монополског положаја, отклањали су се првенствено мерама економске политике.

Да би испунили све постављене циљеве економске политике који су веома амбициозни, мора се обезбедити пре-васходно економска и социјална стабилност, као и још одлучнији наставак тржишних реформи. Најважније је убрзанje процеса својинске трансформације, као и реформе финансијског сектора, и реформе у области јавне потрошње. Својинска трансформација до сада није дала очекиване резултате. Велики број друштвених предузећа трансформисан је у државна и мешовита, али без значајнијих квалитативних промена у пословању (организацији, менаџменту, новој технологији). Њихова својинска трансформација била је само формална и није била праћена уносом свежег капитала и производним преструктуирањем, тако да су остали исти проблеми: недиквидност и велики губици. Велика предузећа, или њихове делове који нису извоздно оријентисани и немају перспективу на домаћем и иностраном тржишту, требало би ликвидирати. Поред тога, нужан је услов за приватизацију је и правна сигурност, као и јавни надзор Владе и парламента над институцијама које врше контролу овог процеса.

Ефикасно проведеном приватизацијом, производни сектор би се ослободио

Размена мишљења: у паузи Конгреса

социјалне функције и елиминисала би се фiktivna запосленост.

Мора се одбацити баласт пререгулисанисти економског простора и спречавати могућности доношења прописа са ретроактивним дејствима, којима се поништава правна сигурност.

Морамо створити што пре повољније економске услове за страна улагања. Једина могућност дотока страног капитала је у концесијама. Концесије су за нашу земљу један од могућих путева ангажовања свих расположивих средстава за убрзани привредни развој. Капитал који стиже у земљу не сме имати никаква ограничења, ни у погледу порекла, стицања профита и друго.

Ради стварања правне сигурности и јачања финансијске дисциплине, потребно је парнични, а поготово извршни поступак, учинити ефикаснијим.

Српска радикална странка се мора залагати за бржу реформу пензијског и инвалидског осигурања, у смислу да обавезност осигурања трансформише у добровољност, као и формирање инвестицијских фондов у овој области, као и неопходну реформу здравственог система, а сходно програмским определењима.

У условима обнове производње, сепаратистички режим у Црној Гори је увео немачку марку као алтернативно средство плаћања, што је био атак на заједничку државу и заједничку валуту. Тиме је Црногорски режим потврдио чиненицу да наставља са противуставним акцијама које воде даљем разарању државног и националног јединства Југославије. Одлука је политички мотивисана и иза ње стоје страни ментори, а све у циљу деловања против Србије. Српска радикална странка зна намере Америке и западних сила, рат се наставља даље, али разним субверзивним деловањем са намером да се уништи српски народ. Ревизија Дејтонског споразума тзв. Њујоршке декларације има за циљ уништење Републике Српске. Њоме се Република Српска оловаја од Србије. Њоме се крши Дејтонски споразум у погледу пасоса. Увођењем јединственог пасоса без ознака ентитета потврђује да Америка ради на успостављању унитарне Босне и Херцеговине, на српску штету.

На Косову и Метохији не престаје егзодус Срба и другог неалбанског становништва, настављају се убиства, пљачке, силовања, уништавање материјалних добара, све пред очима светске јавности, а све са намером Америке да свetu српску земљу претворе у етнички чисту албанску државну творевину.

Српски радикали су уверени да ће отпор српског и осталих слободоумних народа у свету бити све јачи и жешћи.

Српска радикална странка данас представља гарант очувања највиших државних интереса.

Српска радикална странка представља кост у грулу многима како на унутрашњој политичкој сцени, тако и Америци и западним силама. Стога сваки српски син, сваки патриот зна да морамо издржати, да морамо одолети свим иза-

зовима и сачувати нашу земљу, јер време ради за нас. Не смо дозволити да доживимо судбину Палестинске државе, па је приоритетан патриотски чиљ Српске радикалне странке и сваког њеног члана непрестана борба за слободу и уједињење свих српских земаља.

С вером у Бога, за отаџбину, слободу и демократију, за економски просперитет и сопствену правду.

БИТКА ЗА ОПСТАНАК НАРОДА И ДРЖАВЕ

Др Мирослав Недељковић: Српска радикална странка, ево, већ десет година делује у српским земљама. То је деценија испуњена догађајима који ће у историји српског народа остати трајно упамћени. Тешко је замислити краћи историјски период са толико важних и бурних догађаја, као што је минула деценија. Тако ће се након временске листије монти да сагледа сва сложеност и значај овог раздобља и оцени његов утицај на будућност ове земље.

То је деценија када се насиљно распаља држава у чијем се саставу Србија налазила, када велики број Срба бежи под њено окриље, када се више година налази у ратном окружењу, а у прошлју годину и у самом вихору рата, додатно оптерећена и исцрплјена санкцијама и међународном изолацијом. Истовремено, ово је период када Србија тражи одговоре на све изазове времена, када тражи путеве за транзицију и чини покушаје да измени привреду и друштво. На драматичне социјалне, економске и политичке прилике наша држава и друштво реагују веома суженим економским могућностима.

У сцену драматичних догађаја и тешкоћа, којих је сваки грађанин ове земље свестан, стоји тежак проблем неповољног демографског стања и развоја српског народа. Све спорији раст становништва у периоду након Другог светског

Др Мирослав Недељковић: велики задатак је вођење ефикасне популационе политике

рата коначно је резултирало негативним природним прираштајем. Број новорођених је мањи од броја умрлих од 1989. године у Војводини, а од 1992. године у централној Србији. Неповољна тенденција се наставља, а најновије пројекције демографског развоја указују на све дубље поремећаје у обнављању становништва. Последице недовољног рађања су већ сада видљиве. Старење становништва, све већи удео издржаваног дела становништва, велики притисак на социјалне фондove. Све су пространа подручја у Републици која су празна или ће то постати у блиској будућности, а неминовна је и појава недостатка радне снаге, њеног старења, са даљим застајањем у развоју и читавом друштвеном замирању.

Питање је да ли ће будуће генерације моћи да издрже терет који намеће старење становништва, посебно у домену здравства, обезбеђења средстава за пензије, па и у домену социјалне заштите у целини.

Истовремено, јут Србије одликује екстремно брз раст становништва са младом старосном структуром, високом стопом незапослености и великим тешкотима у свим областима, нарочито обрашавању и здравству.

Оно што демографску неравнотежу чини специфичном, јесте чинијеца да се различити модели обнављања становништва одвијају унутар различитих етничких и верских група које се међусобно не мешају, живе на различитим територијама, што неминовно има за последицу политичке, територијалне и безбедносне проблеме.

Отуда се не може доволно нагласити важност и хитност великог заједничког вођења ефикасне популационе политике. Оваква демографска кретања не дозвољавају равнодушност друштва и државе.

Нажалост, своебухватна криза у Србији ствара врло неповољан амбијент за предузимање амбициозног програма популационе политике. У земљи у којој су економско преживљавање већег дела становништва и политичко преживљавање нације и државе основна питања скакодневице, није лако решавати дугорочне, иако изузетно озбиљне проблеме обнављања становништва.

Српска радикална странка, као национална и патриотски определена политичка снага у нашем народу, мора преузети иницијативу и дати лечат оваквој оријентацији друштва и државе, јер нема политичке снаге Србији која би се осећала и разумела овај проблем, и више осећала потребу да све расположиве друштвене потенцијале мобилише ради решавања овог, по свом значају, најважнијег питања српског народа.

Сада бијемо битку за политички опстанак народа и државе и ту битку ћемо добити. Али, та нам добијена битка неће ништа значити ако изгубимо рат за наш биолошки опстанак. Уверен сам да смо способни да и у оваквом рату победимо.

ДРЖАВНИ ИНТЕРЕСИ ИЗНАД СТРАНАЧКИХ

Драган Бозало: Цењено председништво, ваше преосвештенство, поштовани гости, браћо и сестре српски радикали, делегати конгреса.

Част ми је да вас поздравим и пренесем жеље за успешан рад Конгреса од српских радикала општине Бачка Паланка.

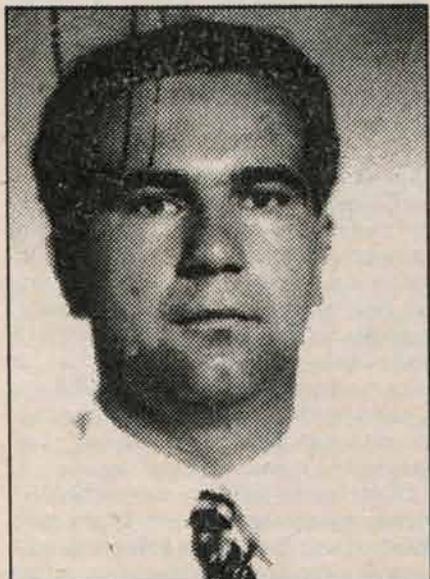
Најзначајнији догађај у раду наше странке свакако је Конгрес, где ми данас бирамо руководство странке и одлучујемо како ћemo даље деловати на политичкој сцени у свим српским земљама.

Српски радикали општине Бачка Паланка учествовали су у претконгресним активностима и предложили вам да на челне функције у странци поново изаберете др Војислава Шешеља и Томислава Николића, а верујемо да ће међу 100 чланова Централне отаџбинске управе поново бити места за истакнуте радикалске прваке из Јужнобачког округа, коме припада и наш општински одбор и које смо, такође, предложили.

Не олустајући од основних идеја странке и страначког програма у 100 тачака, постављањем државних интереса изнад страначких, прихваташајем одговорности у овим тешким годинама за народ и државу, без криминалних афера иза себе, са поносом гледамо народу у очи и очекујемо његово поверење у изборној години свуда у држави, па и у Бачкој Паланци, где из године у годину јачамо странку и из избора у изборе освајамо већи број гласова.

Дugo у Бачкој Паланци организација општинског одбора није пратила популарност странке и др Војислава Шешеља, али томе је дошао крај.

Послушали смо др Војислава Шешеља и његове речи на прошлом конгресу биле су пут ка успеху у изборној 1997. години, а прави резултат очекујемо у овој 2000. години.

Драган Бозало: Са поносом гледамо народу у очи

Кренули смо од куће до куће, од човека до човека, уложили смо своју снагу, упорност, младост и искуство и подигли странку на ноге, на којима данас чврсто стоји, захваљујући активним члановима у 17 месних одбора.

Српска радикална странка је постала владајућа странка на нивоу Србије и Савезне Републике Југославије.

Народ Републике Српске изабрао је др Николу Поплашена за председника државе. Радикалски таласи шире се Србијом, страници расте популарност, али ми у општинској организацији у Бачкој Паланци знамо да морамо поново од куће до куће разговарати са свима, делити новине у руке, јер то је једини начин да се на локалним изборима у једнокружном већинском систему постигне успех. Имамо људе, снагу и вољу да с правом верујемо у успех.

Искористили смо 1998. и 1999. годину да исправимо све недостатке које смо уочили у изборној 1997. години, са циљем да се грешке не понове у наредној кампањи и да преузмемо место у Бачкој Паланци које нам објективно припада.

Бачка Паланка је за српске радикале. Победа у Бачкој Паланци и победа странке у целини, биће велики корак да Бачка Паланка више не буде град на граници Србије, него у срцу Велике Србије.

Живела Велика Србија! Живео др Војислав Шешел! Живела Српска радикална странка!

СРБИ СВОЈУ СЛОБОДУ УВЕК ПЛАЋАЛИ КРВЉУ

Стевица Дејански: Браћо Срби и сестре Српкиње!

Прошле, 1999. године, српски народ је послao своје најбоље синове на Косово да ту, пред лицем целога света, пред лицем своје историје, пред лицем Божијим, бране оно што је сваком нормалном човеку и народу најдраже и најсветије – своју веру, кућу и слободу. Истиниту веру, своју сопствену кућу, и праву слободу, јер лажну веру, изнајмљену кућу и привидну слободу могао је српски народ имати и без Косова. Могао је све то добити под условом да се белосветским хохштаплерима, окрвављених руку и зуба, поклони до земљице прене. Сви људи и сви народи поле слободу, али се мало ко борио за слободу толико колико српски народ Србин је своју слободу увек плаћао својом крвљу.

У односу према српству, дакле према себи самима, ми смо слични човеку са високим личним и моралним достојанством који га нимају не цени. Српска историја је велика и величанствена, али нема те српске величине коју нисмо исмејали. Други, у недостатку правих величине, стварају измишљене, а ми од стварних правимо патуљке. То није добро.

И у овим тешким тренуцима за српску нацију у којима се сада налазимо, када чак и преко вере покушавају да нас разједине, па чак измишљају и неку црногорску православну цркву, међу србима има будала које се радују страном (они кажу "ин"), а стиде се својих пе-

сама, предака и историје. Стиде се српског национализма. Кају, то је лоше. Колико је он лош, говоре нам наши традиционални непријатељи, нпр. Немци и Турци, који нас данас оптужују за империјализам и геноцид после Другог светског рата и после 500 година Ђеле кула, Кочева, Данка у крви. Они су отерили српским национализмом. Тим будалама смета обичан српски сељак и његов страх од туђег и виде у њему, тј. у нама, само беду и, како они користе израз, "примитивизам". И смеју му се, тј. смеју нам се. А не схватају да се себи смеју.

Да ли је нормално да док се на Косово, у Републици Српској, Републици Српској Крајини убија српска нејач, хапсе српски генерали и руше светиње, у овом делу Србије се од стране тих издајника брину бриге да ли ће нам забранити Европско првенство у фудбалу и да ли ће по налоге у Берлин, Истанбул итд. ићи авионом из Београда. Да ли је то нормално? Или треба да се сви ујединимо у одбрану од геноцида?

На та питања морамо одговорити сами себи, јер ко не може да на њих одговори, боље да се склони у страну, пошто неће моћи да издржи борбу која нам недостоји. Та борба се неће добити кукњавом, већ посвећеношћу великог циља српства. Пред нама су велика искушења, али алтернативу немамо. Алтернатива су особе које су се јасно одредили као непријатељи, јер туђу доминацију над Србијом проглашавају просперитетом и демократијом. Особе типа Панића, Ђинђића, Драшковића и осталих. Они желе "мир" који нам намећу Американци, а нас ухвати језа када неки западни политичар помене реч "мир", јер зnamо да се тај мир купује по цену слободе и невине крви. Што је већи њихов мир, тим је већи број народа увлаћен у ропство, кри и несрећу. Али, не може се довека под изговором мира трговати туђом слободом, а да се на крају не изгуби сопствена. Ником не гори довека.

Српска радикална странка, као једина странка која брине о Србима у свим српским земљама, мора бити предводник свима који мисле да је овакво стање неодрживо и неопростиво. Српски радикали ће запалити ватру у срцima свих којима се под недахама које су нас снешле угасила. Радићемо све више да бисмо Србију извукли изблата које су нам други наменили. Снага српских радикала је што смо изникли из народа и што једини имамо прецизан програм, морални кодекс, доследан патриотизам, дисциплину, добру организацију и политичку доследност.

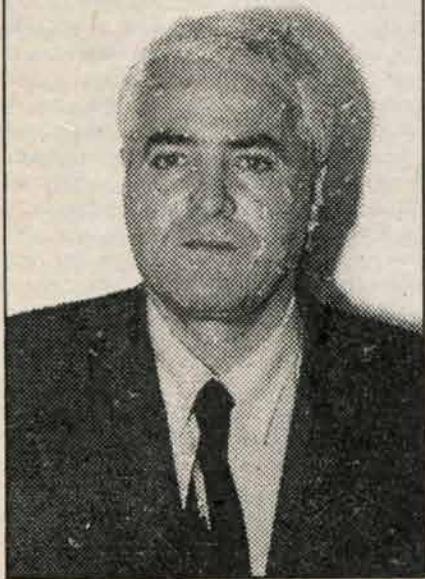
Због свега овога поносан сам што припадам Српској радикалној странци.

Све за српство, српство низашта.

ЗУЛУМИ ШИШИТАРСКИХ ТЕРОРИСТА И КФОРА

Филип Стојановић: Браћо Срби и сестре Српкиње!

Од same појаве и настанка, Српска радикална странка је на простору Косова и Метохије, вековне српске земље, задобила огромно поверење српског народа који живи у најужој јужној српској покрајини.

Филип Стојановић: радикали стекли огromno поверење код српског народа на Косову и Метохији

У програмским документима, политичким залагањима и патриотски определеним људима, предвођен нашим председником др Војиславом Шешельом, српски народ је на том простору, као уосталом и у свим српским земљама, препознао једину наду за свој опстанак у коленци српства и највећу брану већ тада бујајућем шиптарском сепаратизму и бандитизму.

Ми, Срби, са Косова и Метохије, организовани у Српску радикалну странку, кроз рад општинских и месних одбора, следећи идеје и доследну патриотску политику наше странке, у деценији иза нас, окупљањем најчеститијих, најхрабријих и најморалнијих представника нашег народа, задобијали смо из дана у дан све веће поверење бирача.

Једино у Српској радикалној странци, потпуно национално свестан и пробујен, српски народ видео је политичку снагу која може да истраје и одупре се намерама светских моћника да Космет отрgnu из загрђаја јединствене Србије, на чијој идеји је дошло до покретања таласа српског националног покрета.

Да су само Српска радикална странка и њени чланови заиста искрено и одлучно спремни да бране наша вековна огњишта, српску част и достојанство, показали су трагични догађаји изазвани суманутом и незапамћеном агресијом глобалног зла на целокупну српску државу и народ, који су кулминирали окупацијом нашег Косова и Метохије, чему се једино наша странка жестоко и непомирљиво супротставила.

Српска радикална странка је на време указивала да је монструозни план Америке да уништи српску државу и народ, и да на подручју наше јужне српске покрајине створи етнички чисту шиптарску државу. Истицали смо да нам у циљу одбране одамеричког насиља предстоји велика борба, коју можемо остварити једино потпуним јединством српског народа. На време смо укази-

вали на рушилачке намере непријатеља, а појава нашег председника, др Војислава Шешеља, пред почетак зликовачке агресије на Косову и Метохији и његов обилазак српских светилишта, за нас, Србе, са вековним коренима на том подручју, представљали су огромно охрабрење и наду.

Упркос херојском отпору нашег народа, државе, Југославије и свих чланова Српске радикалне странке, потписивањем тзв. мировног плана Черномирдин-Ахтизари, који је значио окупацију и губитак суверенитета над делом наше територије, а чему су се једино српски радикали супротставили, Срби су данас прогонjen, обесправљен народ, изложен највећем терору и зверствима на подручју целог Косова и Метохије, а и у Косовском поморављу.

Шиптарски бандити све те монструозне злочине чине уз нескривену подршку и помоћ Вашингтонског намесника Бернара Кушнера, који је крвнице из тзв. ОВК устолично као носиоце нелегитимне извршне власти.

Мржња према свему што је српско, невиђени терор и силецијство над нашим народом од стране монстраума из тзв. ОВК и КФОР-а, свакодневно се манифестију кроз нова убиства Срба, отмице, уништавање наших светина и имовине.

Мучко убијање тројице Срба у селу Пасјане код Гњилана, минирање цркве у селу Цернице, својеврсног православног драгуља у Косовском поморављу, све наочиглед КФОР-а, само су неки у низу најновијих злочина.

Ми, косовски Срби, уверени смо да ће окупатор како је дошао, тако морати и да оде.

Мирољубиви део света је препознао политику зла коју проводе наши непријатељи, и, заједно са њим и нашим отпором том злу, учинићемо све да се што пре вратимо у наше куће и на наша имања.

Косово је кроз векове било и остаће српско.

Куд год да кренемо теби се враћамо поново, ко да нам отме из наших душа Косово!

РАДИКАЛИ УВЕК БИЛИ ТАМО ГДЕ ЈЕ НАЈТЕЖЕ

Драган Димић: Даме и господо, последња деценија минулог столећа дописаће нове странице српске историје, како у поновном успостављању вишепартијског система, тако и по крајње бруталној и крвавој сеcesији бивших република југословенске јединице.

У та тешка времена по српски народ, који је живео вековима на својој српској земљи и праједовским огњиштима широм Републике Српске Крајине, као и далеко већем територијалном простору Републике Српске, негде у време тих збивања и почетка голготе српског народа и ратног вихора, рађала се Српска радикална странка. Основаше је у Крајевцу наши страначки прваци са симболичним бројем присталица.

Веома брзо, као гром из ведра неба, прочу се Србијом и широм српских земаља да је на челу те странке патријота Србин, др Војислав Шешељ, српском народу познат по свом родољубљу још из Брозовог једноумља. Убрзо затим по свим окрузима и општинама, основаше се окружни, општински и месни одбори.

И не би тада пречег задатка за српске радикале, сем пружања помоћи нашој браћи са оне стране Дрине. Поред материјалне, многи наши чланови ступише у добровољачке редове у саставу тадашње ЈНА, и са пушком у руци похрлише да заштите голе животе српске нејачи и народа широм Републике Српске Крајине, а нешто касније и Републике Српске, од вековног непријатеља српског рода и порода.

Многи од њих положише своје животе на олтар отаџбине и остале им kostи широм херцеговачког крша и по врлетима Динаре, Пљешевице, Озрена, Папука, снуда кула се протезала српска територија.

Истини за вољу, у то време многе друге политичке странке јуришале су ка освајању власти по Србији, од локалног до савезног нивоа. Како се све то завршило, свима је добро познато.

Међутим, на тек зацеленим ранама морали смо даље. Из дана у дан, из месеца у месец бивали смо све бројнији и јачи. Препознативи на политичкој сцени Србије по свом програму, заштити националних интереса и поштењу, резултати нису изостали.

На Републичким изборима, 1997. године, поред свих ових одлика које красе српске радикале, добили смо највеће поверење српског бирачког тела, и са освојеним 82 посланичким мандатима у Скупштину Србије. Нашим учешћем у Влади националног јединства са левим блоком, и агресијом НАТО-а на нашу земљу, показали смо висок степен националног јединства и храбрости, што је задивило и изненадило цео свет.

Драган Димић: многи наши добровољци положили животе на олтар отаџбине

Упркос свим српским непријатељима, уз невиђену изолацију и санкције Републике Србије, Влада националног јединства остварила је веома крупне резултате. Посебно у обнови земље, разрушене путне и привредне инфраструктуре, остваривању социјалног програма, као и оживљавању привредно-економских токова у земљи.

Сачуваћемо ми мајку Србију заједно са осталим патриотским снагама у овој земљи и ван ње. И неће много времена проћи, Косово ће бити ослобођено од НАТО окупатора и шиптарских терориста, као и сва остале српске земље, од Карлбага до Вировитице. Створићемо снажну и моћну државу и зваће се Велика Србија.

На крају, не могу да не изразим задовољство што припадам Српској радикалној странци, јер знам да њен председник, др Војислав Шешел, никада неће издати српске националне интересе и љубити скute и рукаве српским непријатељима.

ДАЉЕ РУКЕ ОД СРПСКЕ ВОЈВОДИНЕ

Др Бранислав Блажић: Даме и господо, браћо и сестре!

Бурни ветрови дували су кроз историју овим просторима, на овом раскршћу путева и светова. Српски народ је, на овој ветрометини, опстајао и остајао кроз векове, чврсто држчи своју груду земље у руци и знајући да ће се, пре или касније, ослободити сваког тиранина и освајача. Увек је желео да буде само један на своме. Сврставали су нас на Исток, неки на Запад, а ми смо судбином предређени да будемо Исток на Западу и Запад на Истоку.

После вишедесетијског комунистичког пира, сакаћења и цепања српског националног бића – кроз републике, аутономне покрајине, ужу Србију, и на што уже и јашније делове, над овим просторима и овим нашим местом под сунцем, сјатише се вампири новог светског поретка. Предвођени Америком, изопаченом и дегенерираном, препуном унутрашњих противуречности, која не-тира све што је природно, па и природне групације човечанства, све народе, сваку народност и сваку националну индивидуалност. Немајући сама ту природну групацију, Америка показује мржњу према људима којима јестало да се везују исконским вредностима, крвним сродством, истим језиком, историјом и традицијом.

Ти нови светски тирани, после Косова и Метохије, све већи притисак показују према Војводини. Користећи навике људи изграђене последњих деценија, под аутономашком влашћу, реваншистички настројено бивше аутономашко политичко руководство и хуману жртву, коју је пољопривреда поднела да исхрани свој народ, стварају погодне услове да на богатој равници српске Војводине засеју семе нових српских племена. Ту им велику подршку пружају нови сепаратисти и аутономи.

Др Бранислав Блажић: војвођански аутономашки хибриди без образа и националне части

маши, којима је једино стало до својих политичких каријера, а за лични интерес спремни су на највеће издаје и пројају свог имена и своје части.

Не могу се занемарити ни субјективни пропусти режима у последњих десет година, који се, пре свега, огледају у осиромашењу пољопривреде, до степена до кога није могло и није смело доћи, јер је то за Србију основни и најважнији ресурс. Спорост у спровођењу приватизације, улагање у губиташе, нагло осиромашење богатих подручја, погоршало је и онако сложену политичку ситуацију у Војводини.

У овим условима, када НАТО преко руководства неких маргиналних политичких странака и аутономашких и сепаратистичких војвођанских странака, чини све да дестабилизује Војводину, Српска радикална странка у Војводини, својом организованошћу и патриотизмом представља основни стуб одбране српског националног интереса у том северном делу Србије.

Браћо и сестре, будите уверени да ћемо јединствено чувати целовитост Србије и да ћемо, заједно са вама, учинити све да, као што се вода споји кад се уклоне бране, споји сви народ који нам је подељен окупацијом неких српских земаља. За то време живимо, том времену се надамо, то време, убеђен сам, дочекаћмо.

Србија је вечна, док су јој деца верна.

СТИЖУ ПЛОДОВИ ДЕСЕТОГОДИШЊЕГ РАДА

Драгомир Павловић: Поштоване даме и господо, поштovана браћо и сестре српски радикали!

Десет је година за нама. Десет година препуних рада и одрицања, пожртвовања и храбости, трибина и митинга, али непрекидног раста и успеха Српске радикалне странке, уз пуни допринос свих чланова.

Један човек је најзаслужнији што смо данас припадници најјаче и највеће српске партије, уз дужно поштovanje његових сарадника и сaborana од 1990. године, др Војислав Шешел. Издржао је десеније и године понижавања и малтретирања, хапшења и затварања, крађа на изборима и ниске ударце свих, почев од црвене комунистичке власти па до издајничких и купљених лидера садашњих минорних политичких партија, односно партија типа "где год владам, ја успешно крадам".

Од политичког дисидента и жестоко прогонjenog од стране свих могућих служби и послушника тадашње црвене комунистичке власти, до председника највеће и најснажније политичке снаге у земљи, до човека чијег се циља и визије боји тзв. нови светски поредак.

Тај циљ и визија је велика и моћна српска држава, економски просперитет и јака привреда, праведни и демократски међународни односи и сарадња држава, уједињено православље, као и штап по глави земљи дрогираних и сиромашних, неправедних и бахатих, осиних и глупих, штап по глави Сједињених Америчких Држава!

Дакле, председника имамо. И то будућег председника Србије и ујединитеља свих српских земаља. То је председник Српске радикалне странке, највеће и једине праве политичке снаге у земљи.

Снага Српске радикалне странке, поштovана браћо и сестре, огледа се и у свима вама који сте издржали у овој борби и допринели политичком успеху Српске радикалне странке.

Од неколико стотина до неколико стотина хиљада чланова, од неколико стотина до неколико хиљада месних одбора, од неколико до неколико стотина општинских одбора.

Читам вам део дискусије са последњег отаџбинског конгреса, одржаног пре четири године: "Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд

Драгомир Павловић: кадри смо да на следећим изборима сами победимо на свим нивоима

има девет месних одбора и 700 чланова". Садашњи извештај са Новог Београда гласи: "Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд има 30 месних одбора и 7.000 чланова, шест општинских одборника, два градска одборника, четири републичка посланика и два републичка министра. Састанцима Општинског одбора редовно присуствује у просеку 90% чланова Општинског одбора, а на последњем састанку месног одбора "Козара" састанку је присуствовало 65 чланова. Месни одбор "Ледине" има 800 чланова, што чини 23% од укупног бирачког тела на Лединама".

Скоре је иста ситуација на нивоу грађанског одбора Српске радикалне странке Београда. Овај окружни одбор водећи је у Југославији по свим показатељима успешности рада: броју чланова, броју приступница и објава, подели новина и осталом. Тај окружни одбор чине највећи и најснажнији општински одбори у земљи, и то: ОО Нови Београд, ОО Чукарица, ОО Раковица, ОО Земун, ОО Вождовац и ОО Обреновац.

Нажалост, не можемо бити задовољни организацијом и логистиком у више осталих окружних одбора. Организационо и кадровски (мислим на политичке кадрове) сви окружни одбори не прате раст странке и не извршавају постављене задатке управо због недостатка правих људи.

Да нам се не деси да на следећим изборима на неким местима немамо чланове бирачких комисија, или, што је много горе, тамо буду представници Српске радикалне странке који баш и нису одговорни и верни српски радикали.

Не смејмо дозволити фалсификовавање записника са састанака општинских одбора и месних одбора у стилу: "Састанку присуствовало 100 од 50 чланова, а страначке новине уредно подељене по орманима". Висе катанци на вратима општинских одбора, а паучина се скапда само једном недељно или у случају контроле виших инстанци странке. Ове се појаве могу кажњавати само удаљењем одговорних из Српске радикалне странке. Да се неко не нађути, већина ових појава је се уочити из званичних страначких статистика: нелогично је да се у једном београдском одбору одвија политичка делатност у смислу – не може нико бити кандидат за предстојеће локалне изборе ако годишње не скупи 100 приступница (узгред први на листи има 220 приступница), а да се у неком другом одбору у унутрашњости одвија делатност у смислу: "Кога и како да ољагамо, облатимо и опрнимо, јер је, не дај Боже, бољи од нас, приступнице не пасти с неба, и избори ће се добити сами од себе!"

У своје име тврдим да у нашој странци има запостављених кадрова, стручних и политичких, управо због размишљања да бољи и квалитетнији кадрови могу да угрозе позиције оних који баш то и нису. Погрешно! У свим одборима где су председници уклопили рал квалитетних стручњака и добрих политичких кадрова у одговарајуће ст-

руктуре странке, имамо квалитетан и непрестан успон и резултате, дакле узлазну путању или континуитет, што се да лако проверити у страначкој статистици.

Кад одређени људи остану без аргумента, а притом су од слабог штофа и лоших моралних особина, једину шансу траже у томе да блате боље и квалитетније од себе, користећи притом свој положај, да би управо сачували тај исти, ничим заслужни положај.

Ову дивну моралну процедуру осетили су многи на својој кожи, остајући без икакве шансе да докажу свој квалиитет, морал и организационе особине.

Штету може да претрпи само странка уколико игнорише ове нус-појаве при успону и развоју сваке странке.

Дакле, не сме се дозволити да мерило при страначком одабиру кадрова буде: "Овај ми је симпатичан, слабог карактера, плашић и добро се да искористи, не угрожава ме", већ: "Овај човек је дуго година у страници, организовао је милион трибина, у акцијама је одлучан, учланио је масу људи; чврсто је одређен политички, а уз то је врстан стручњак и високообразован".

Не сме се за некога које је у страници од 1991. године, ко је пет година као председник свог општинског одбора давао сваког месеца пола своје плате и дневнице, ко је направио јак и стаблан општински одбор, проводио десет сати дневно у општинском одбору, организовао успешне трибине и акције, победио на локалним изборима, а притом је неспорно високо образован и добар страначки организатор и воли своју странку, говорити неаргументовано да је лопов, да ради за државну безбедност, да сарађује са свим могућим странкама, да је овакав или онакав, да критикује сопствену владу или министре!

Овакве ствари јако боле, сви ми имамо душу, срце и људско достојанство.

Апелујем на руководство странке да се овакве и сличне неправилности у страначкој организацији и кадровском одабиру отклоне што пре. Ако неко мисли да нема запостављених и окањаних, нека се распита у десет најјачих општинских одбора у Југославији, а да притом не мора да иде ван Београда.

И на крају, морам да укажем на појаву да се, последњих месец, Српска радикална странка упорно блати, подмукло и, додуше, повремено, са медија државне српске телевизије, односно РТС-а. Последњи такав пример десио се 24. 12. 1999. године у 23,10 часова на другом програму РТС-а, у емисији "Земунске паралеле". Цитат из емисије: "Грабеж ка безвредности простора и облигатно будућности, свој гротески израз добија у старом земунском градском језгру, у бахатости која би у цивилизованим западним земљама била незамислена, сакрално здање синагоге је од стране званичне општинске власти издато у закуп неком каферији, очајни је пример нискости и беспечашћа, а преко лавилове звезде пада сенка роштиљске решетке.

У једној од бројних својих гађивих изјава, членик земунске општине, са пребивалиштем и изборном базом у једном сремском селу које само административно припада Земуну, објашњавајући методологију своје власти описану у 2.000 киоска и леваставаји синагоге, рече како ми морамо да се сада извадимо из економске беде, а да ћемо на лепоту мислити касније", уз сприједајућу музiku и изјаве људи којима је плаћено да глуме Земунце. Иначе, уредници ове емисије су Владимир Арсић и Предраг Перипић.

Можда је време да се "превенима" каже да смо у коалицији због спаса српске државе и народа, а не зато што их, не дај Боже, волимо. Уосталом, Српска радикална странка је кадра да, након следећих избора, сама победи на свим нивоима.

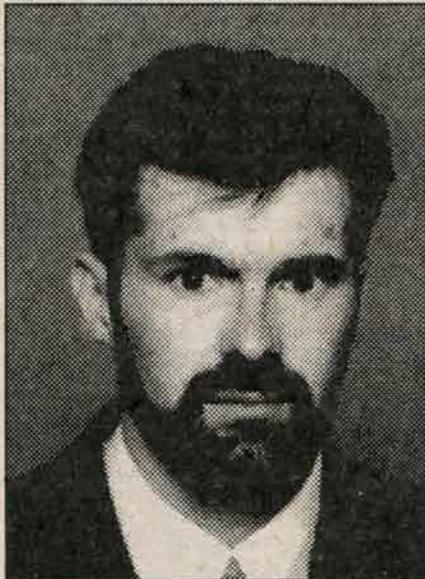
У том контексту, постојећој српској назови опозицији желимо да то заувек и остане.

ВЕЛИКИ УГЛЕД РАДИКАЛА У СРПСКОМ НАРОДУ

Игор Бечић: Популарни делегати, уважени гости, браћо и сестре.

Општински одбор Српске радикалне странке Врбас један је од најорганизованијих и најактивнијих општинских одбора у Јужнобачком округу. У својим редовима броји преко 1.200 чланова, али се тај број из дана у дан повећава, што је одраз повећаног поверија у руководство и политику коју води Српска радикална странка. У оквиру општинског одбора Врбас делује осам месних одбора и то: у Бачком Добром Пољу, Змајеву, Равном селу, Савином селу, Кунцури и три месна одбора у Врбасу.

У свим месним одборима активност је на изузетно високом нивоу. Поред редовних активности у месним одборима, увек се нађе места за добру иницијативу према општинском одбору везано за проблеме општине и њених

Игор Бечић: у време агресије НАТО-а радикали били у првим борбеним редовима

грађана. Врбаски радикали су последњих месецад повели акцију учланења младих који својом енергијом и стручним искуством много доприносе раду месних и општинског одбора. Српски радикали су увек били, у складу са својим могућностима, спремни да помогну и учествују у свим хуманитарним акцијама, а, такође, наши чланови су давали максималан допринос у општинским комисијама, локалном парламенту и управним одборима јавних предузећа, увек наступајући у интересу грађана Врбаса.

Снага и организованост месних одбора нарочито се исказала на последњим парламентарним изборима. Наша странка је тада у општини Врбас добила 7.500 гласова, што је велики успех имајући у виду да је лева коалиција, састављена од три странке, добила 9.100 гласова, а Српски покрет обмане једва нешто мање више од 1.000 гласова. Такође, поносно истичено да је наш председнички кандидат, др Војислав Шешељ, у другом турнусу добио у нашој општини више од 10.000 гласова.

Патриотизам српских радикала у општини Врбас посебно се могао приметити у време НАТО агресије на нашу земљу. Већина српских радикала била је у првим борbenim редовима у Војсци Југославије и МУП-а Србије, многи су били на дежурствима по стратешким местима у општини и својим присуством су уливали грађанима одлуčност да се одупру агресору. Одлучно су ставили на располагање МУП-у Србије своје најбоље и најспремније чланове, организоване у оперативну јединицу способну да оствари све задатке у одбрани града.

У току агресије изгубили смо око највећије што смо могли – људски живот. Два наша члана погинули су на бранику отаџбине на Косову, полицајац Александар Пантовић и војник Мирослав Тотић.

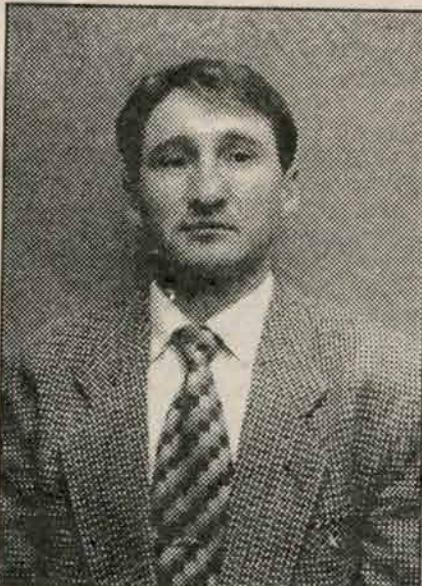
И на крају, истичем да је општински одбор на својој редовној седници донео одлуку да Петом отаџбинском конгресу за председника Српске радикалне странке предложи др Војислава Шешеља, а за заменика председника Томислава Николића.

Кандидатура др Војислава Шешеља и Томислава Николића за члне функције у Српској радикалној странци пристекла је из њиховог огромног угледа у српском народу, као и искрене борбе за очување виталних интереса нашег народа и државе у целини.

СТВОРИЋЕМО ЈЕДИНСТВЕНУ СРПСКУ ДРЖАВУ

Горан Јошић: даме и господо, гости и делегати Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке.

Данаšnjem конгресу Српске радикалне странке присуствује 1.000 делегата из свих окружних и општинских одбора из Србије, Црне Горе, Републике Српске и Републике Српске Крајине. Они представљају четврт милиона чла-

Горан Јошић: инсистирамо на развоју демократских процеса и економским реформама

нова Српске радикалне странке из свих српских земаља. Нажалост, неки делови српских земаља су под привременом страном окупацијом, али су сви српски радикали уверени да није далеко час када ћемо живети у јединственој српској држави и остварити сан целокупног српског народа. Као и до сада, српски радикали ће све своје напоре усмеравати ка том светом циљу. У томе нас не могу спречити ни протагонисти тзв. новог светског поретка, ни њихови домаћи помагачи, припадници партија НАТО-а у Србији, Црној Гори и Републици Српској.

Одроди српског народа, они који су за време док је Србија била изложена невиђеном терору фашистичке НАТО алијансе, побегли из своје земље и заговарали још жеђа бомбардовања, они који љубе кrvavе руке ратном злочинцу Медитин Олбрајт, они продају веру за вечеру и за неколико тона нафте амнестирају све злочине савремених фашиста, сада прете да ће запалити Србију. Прете организацијом немира, кrvavih сукоба, желе мали кrvави грађански рат. За такве намере добијају подршку из владе оних земаља које су најактивније заговарале уништење Србије. И они то више не крију.

Такозвани независни медији, финансирали и контролисани из иностранства, стављају се на њихову страну. Драга браћа и сестре, зато нам је потребна оваква, патриотска и снажна Српска радикална странка, као гарант да ће се Србија и српски народ бранити по сваку цену. Наше бројно чланство, симпатизери и српски народ у целини, то и очекују од Српске радикалне странке.

Као и увек до сада, и сада инсистирамо на свесрпском јединству, на развоју демократских процеса у Србији, Црној Гори и Републици Српској. Истовремено, ми захтевамо продубљивање економских реформи, које морају бити свеобухватне и корените. Убрзана и пра-

ведна приватизација, брже решавање социјалних проблема, ефикасна борба против криминала, услов су за стабилизацију Савезне Републике Југославије и Србије, и начин да се ефикасно одупремо свим претњама наших непријатеља.

Уверен сам да ће и овај конгрес, када ставимо десетогодишњицу настанка Српске радикалне странке, потврдiti јединство свих чланова Странке. Уверен сам да ће предстојећи избори бити избори који ће потврдити углед који странка уживи у српском народу.

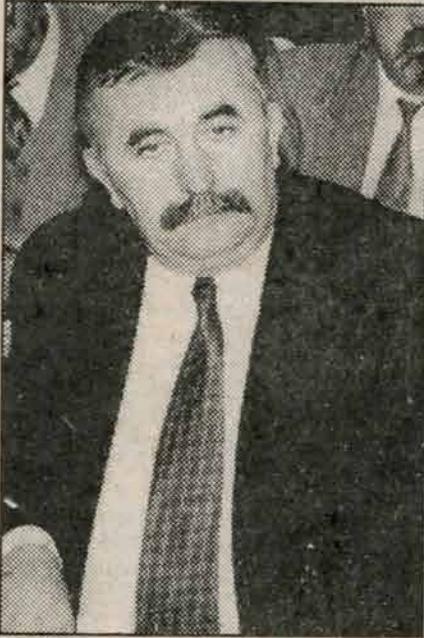
Уверен сам да ћемо кад-тад створити јединствену српску државу – Велику Србију, и да ће њен председник (вољом српског народа) бити српски радикал.

Србија је вечна док су јој леца верна. Све за српство, а српство ни заштита.

ПРИВАТИЗАЦИЈА ЈЕДИНИ ПУТ УСПЕХА

Лука Митровић: даме и господо, браћо Срби и сестре Српкиње!

У последњој деценији двадесетог века српски народ пролази кроз веома тешке тренутке свог постојања. Распадом претходне Југославије (СФРЈ), под директним утицајем Америке, Немачке и њихових сателита, српски народ, који је створио Југославију, долази у ситуацију да буде разбијен. Делови српског народа одвојени су од матице. Српски радикали никада неће прихватити окупацију Републике Српске Крајине и дела Републике Српске. Без обзира што Америка, уз помоћ српских издајника Додика, Биљане Плавшић и других, чини сле да Републику Српску утапи у Федерацију БиХ. Оно што није остварила политичким средствима, западна алијанса чини силом, у даљем разбијању српске државе. Агресијом на Савезну Републику Југославију, НАТО, на челу са Америком, убијају је не-

Лука Мирковић: либерална тржишна привреда право решење за добре резултате пословања

дужне људе, жене и децу, рушио фабрике, болнице, школе...

Нови спетски поредак показао је право лице, тако да је сваком патриотијајио да на просторима Савезне Републике Југославије није у питању недостатак демократије, већ жеља Америке да кроји судбину целом свету. Чврсто верујем да су велике, слободолубиве земље – Русија, Кина, Индија и друге то схватиле, и да ће бити на челу свих земаља које цене слободу изнад свега, као и да ће зауставити америчку хегемонију.

Српски радикали, као осведочене патриоте, морају бити у првим редовима за очување јединице државе српског народа Србије и Црне Горе, уз изузетну стрпљивост да садашњој држави буду прикључене Република Српска и Република Српска Крајина. Никада се неће одустати од јединења свих српских земаља. У овом тренутку окупирана је и свeta српсказемља Косово и Метохија.

Да бисмо могли да се вратимо на Косово и Метохију, једину налу видим у савезу Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије.

Све ове циљеве можњемо постићи ако будемо имали снажну државу са здравом привредом, што значи да се мора приступити неопходним економским реформама, где тежиште треба ставити на економску и власничку трансформацију.

Социјализам је историјски доказао да је лош пројекат, заснован на друштвеном власништву и показао све слабости привређивања. Либерална тржишна привреда, чији је основни принцип слободна креативност предузетника, која је укинула државну и партијску бирократију да управља предузетницима, право је решење за добре резултате привређивања.

Либерална тржишна привреда са приватном својином као основним пољазком треба да обезбеди следеће циљеве: повећање економске ефикасности, ревитализацију тржишног механизма, одређивање титулара својине, повећање индивидуалне слободе и демократије. То је наше програмско определење које ће сигурно допринести стварању једне модерне, ефикасне и јаке државе, способне да реши нагомилане унутрашње проблеме и да конкурише развијеним земљама света.

Браћо и сестре, dame и господо, као министар индустрије Владе народног јединства, сматрам за сходно да кажем и неколико речи о овој области.

Наслеђени односи у овој привредној грани управо су онакви какве сам навео и односе се на целу привреду. Додатни проблеми настали су великим зверским разарањем и уништавањем великог броја индустријских објеката од стране НАТО-а. Уништен је огроман број материјалних добара, велики број радника остао је без послана и могућности привређивања. Сва ова догађаја зауставила су активности на променама и даљем развоју у индустрији.

Неопходно је постојеће индустријске капацитете максимално укључити у модернизацију и реконструкцију сопственим снагама и уз помоћ пријатељских земаља. Процес санације индустријских објеката је у току.

Досадашње искуство показало је да се држава бавила привредним функцијама и да је ту пала на испиту, доказавши да је лош привредник. Из тих разлога промене су нужне и хитне, а једини пут је приватизација.

На крају, хтео бих да закључим учинимо сви заједно да се програмска решења Српске радикалне странке што брже спроведу у живот, јер само она обезбеђују излазак из кризе наше државе и народа.

КАД "ГОСТИ" НИСУ "БЕСНИ" ВОЈВОДИНА НИЈЕ ТЕСНА

Милош Јојић: Уважено председништво, поштовани делегати и гости.

Долазим из средине у срцу Војводине где претежно живи словачко становништво из општине Бачки Петровац, где од укупно 16.000 становника 80% чини словачка национална мањина, која је гезистира на олим просторима два и по века, и где није било ниједног озбиљнијег сукоба између Срба и Словака. Да политика српских радикала није непозната и страна Словацима који живе на овим просторима, показује подatak да су Срби и Словаци својевремено бирали заједничког посланика у Аустроугарском парламенту, и то баш из редова Српске радикалне странке.

И сада у овој општини активно ради у свим насељним местима месни одбори Српске радикалне странке, са укупним бројем од 300 чланова, од којих 10% чине чланови словачке националне мањине и који се налазе на значајним стручним функцијама у општинском одбору. Све више интересовања

Милош Јојић: радикали имају добре односе са свим националним мањинама

има за укључивање у Српску радикалну странку од припадника ове и других националних мањина због нашег принципијалног односа према националном питању, да увек говоримо оно што мислимо и увек радимо оно што говоримо, и зато што никог не угрожавамо, никога ко је дојдан држављанин Републике Србије.

У Војводини живи око 30 националних мањина и са свима њима српски радикали имају добар однос. У Србији никада ниједно мањини није ускраћена равноправност, грађанско право и слобода. Српски народ лепо живи са мађарском националном мањином, где око 300.000 Мађара ужива сва права која су им загарантована. Имају школе на матерњем језику, културне, информативне институције, политички се организују, али у том политичком организовању увек им се намеша нека групација људи која жели своју националност, народност да злоупотреби за рачун тужних интереса, и да сукоби свој народ са српским народом. Против таквих појава ми, српски радикали, користићемо сва могућа политичка средства да их спречимо у тим намерама.

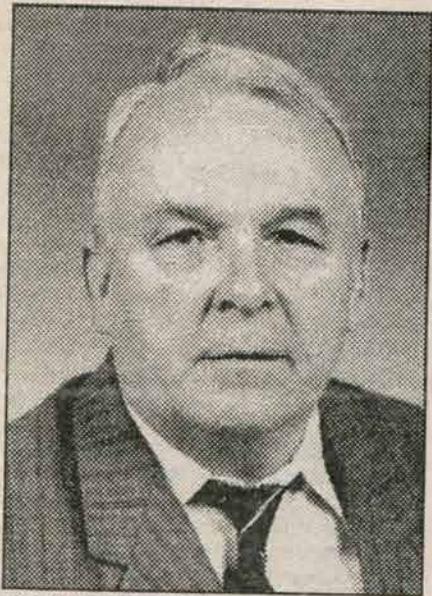
Српска радикална странка конгрес је дочекала са око 250.000 чланова, која јој даје реалну основу да ове године на локалним и савезним изборима оствари далеко боље резултате од претходних. У овој години дosta одлучније треба кренути у процесе приватизације, у реформе привреде и социјалне политике. Ово ће бити један од предуслова за решавање нагомиланих економских и социјалних проблема. Морамо истрајати на тим процесима без обзира на могуће отпоре.

Сматрам да усвајање предложеног текста Резолуције, која даје смешнице за деловање странке у наредном периоду и која обухвата све приоритеће из области политичког, економског и социјалног програма и њеним доследним спровођењем, Српска радикална странка може очекивати још веће повећање грађана и веће учешће у власти на свим нивоима.

САЧУВАТИ ВЛАДУ НАРОДНОГ ЈЕДИНСТВА

Мр Милан Нинчић: Уважено председништво, даме и господо, делегати и гости Петог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке, поздрављам вас у име Општинске организације Српске радикалне странке Ужица и једним Конгресу успешан и плодоносан рад.

Данас ћемо сумирати резултате наше десетогодишњег деловања и пројектовати следећу деоницу тог пута до наредног конгреса. Мерен временским јединицама, то је кратак пут за једну политичку организацију, али по постигнутим резултатима он је богат и веома успешан. Довољно је рећи да смо у периоду од само десет година превалили пут од оснивања до странке на власти. Ово може да постигне само она странка која погоди жеље и настојања широких

Мр Милан Нинчић: кроз институцијеску систему, ефикаснији утицај на политичке и економске прилике

народних маса, угради их у свој програм и створи организацију која ће такав програм доследно, поштено, несебично и до краја пожртвовано проводити. То је успела Српска радикална странка. Њен оснивач и председник, др Вojислав Шешель, успео је да око себе окупи доста већи број паметних, способних и поштених људи и да створи руководство странке које ће успјено води. Ово није паушална оцена, јер је то руководство странке успело да направи такав Програм и Статут који је до сада прихватило 250.000 чланова.

Ми, српски радикали, из Ужица имамо велико поверење у наше руководство, подржавамо га и желимо да нас и даље усмерава како најефикасније да остваримо наша програмска определења.

Сматрамо да оваква коалиција Влађа треба да се одржи како би Српска радикална странка имала могућност да спречи даље распарчавање српских земаља и евентуални грађански рат који најављују НАТО фашисти и њихови квислинзи окупљени у југословенским "НАТО" партијама.

Мишљења смо да кроз институције система, као странка на власти, можемо више и ефикасније утирати на стварање услова да се ослободе привремено окупирање српске земље и обједине у једну државу – Србију, што је, као што знамо, наш најважнији задатак.

Због оваквог нашег определења пребацују нам страни и домаћи непријатељи српског народа да смо екстремни националисти. Даме и господе, зар Енглези немају Енглеску, Французи Француску, Италијани Италију, Немци Немачку, Кинези Кину, Руси Русију итд, да не набрајам, а само се Србима не дозвољава да имају своју државу Србију у којој би живели сви Срби, без обзира колико ће она бити. Важно је да она буде по мери српског народа. Мислим да је залагање за српску државу Србију основна и света дужност сваког Србина, без обзира где он живео.

Ми, српски радикали, из Ужица сматрамо да је пракса да се наше новине "Велика Србија" и "Земунске новине" штампају и дистрибуирају добра и да је треба наставити, јер, с обзиром на уређивачку политику државних медија, представљају добар начин да се правилно информишу наши чланови и симпатизери о активностима наше странке.

Пракса да чланице наше странке посећују општинске и месне одборе је, тајко, врло значајна и треба је и даље примењивати и афирмисати.

За информисање локалног становништва посебно је важно и корисно да што чешће и што више наших руководилаца из врха странке наступа на локалним радио и ТВ станицама.

Емисија "Радикалски таласи" је веома добро прихваћена од локалног становништва, чак и од оних који нису чланови или симпатизери Српске радикалне странке. Зато ову и сличне емисије треба што чешће стварати и симитовати.

На крају, даме и господе српски радикали, позивам вас да учимо све да доследно и ефикасно проводимо наш страначки програм, а посебно да спречимо цепање и даље парчање наше свете српске земље, да удруженим снагама ослободимо сада привремено окупирани српске земље и створимо нашу српску државу Србију.

НА МУЦИ СЕ ПОЗНАЈУ ПАТРИОТИ И ИЗДАЈНИЦИ

Веселин Петијевић: Даме и господе, браћо и сестре. На овом високом скупу наше странке и средишту можда највеће голготе српског народа, у којој се распознају политичке партије, родољуби и издајници, Срби и антисрби, потребно је да кажемо какав је морални и политички поредак појединачних партија и блокова пред највећим националним и друштвеним вредностима, као што је: слобода, суверенитет, одбрана отаџбине и национални интереси.

То је потребно због историјске истине, нашег опстанка, поруке будућим генерацијама, али и због формирања националне свести Срба, грађана и њиховог политичког понашања. Сукоби и неспоразуми наше странке и опозиционог блока политичких партија били су највећи у времену највеће голготе српског народа. Ти сукоби били су израз и резултант разните приступа отаџбини, слободи, патриотизму и издаји. То је разлог што битнијег приближавања међу нама није било, а није могло ни бити.

Основни критеријум одабира коалиционог партнера био је патриотизам и слобода српског народа. Пред тим светим интересом српског бића били су подређени, па можда и небитни, сви други критеријуми. На тим принципима ми смо се спајали са српским народом, српским коренима и српском будућношћу, и са оним политичким партијама које су биле на линији овог глобалног и најважнијег интереса! На тим вре-

дностима ми смо од почетка до данас задобијали све веће и веће поверење грађана Србије и српског простора.

То је уједно био наш договор и разговор, напе разумевање и поверење са српском браћом и сестрама, без обзира где су живели и шта су радили.

Уједно, то је и разлог што са неким партијама, које су служиле туђину и њиховим интересима, скоро никада нисмо остварили дијалог и што са народом никада нисмо прекинули сарадњу.

Морални склоп и "патриотску" структуру опозиција је увек доказивала подаништвом према српским непријатељима и склоношћу трговини са њима зарад личне власти и ситносопственичких интереса. Они своју политичку стратегију никада нису договарали са српским народом и грађанима Србије, већ са туђином у Сент Андреји, Минхену или у Бања Луци у организацији Додика који српске јунаке хвата и шаље у Хаг зато што су Срби и што су јунаци. Та српска небра састају се са Милом Ђукановићем који никада није изговорио сингатму тзв. ОВК, али је увек изговарао тзв. Влада Југославије, који је прихватио Шиптаре са Косова и прогонио Србе Црногорце. Српска опозиција, даље, састаје се, прави програме, стратегију и тактику далеко од Србије, тамо одакле су полетали најмодернији авиони који су убијали нашу лепу, рушили наше мостове, разарали наше светиње, школе и огњишта српског народа.

Када би отишли и на другу планету и, не дај Боже, на небеса, не би могли утећи од анатеме и проклетства српског народа, од моралног посрунућа пред српском историјом.

Српски радикали су од свог политичког конституисања чували српски образ, остали са српским народом на свим раскрсницама и превојима његове голготе. Зато смо остали странка патриотизма, верности и националног достојанства. Ако неко тражи одговор зашто је то једини политичка партија која ни на једним изборима није слабила, већ је

Веселин Петијевић: неспоразуми радикала и опозиционог блока највећи у време голготе српског народа

на свим следећим јачала, онда је то зато што српски народ више него било који други зна да разликује слободу од издаје, доследност од хипокризије, подаништво од националног достојанства. Да није тако, не би српски народ и после више од 600 година Косовског боја у својој свести и систему вредности носио култ Обилића и презир Бранковића.

Грађани-бирачи Србије и даље ће остати верни Српској радикалној странци, јер никада није изневерила, никада није причала једно радила друго. Она је увек знала да националне интересе српског народа стави изнад личних и страначких. Наша странка ни у својим редовима и у односу на правну државу није имала ни судских афера, ни пронесвера, ни било каквих махинација. Остало је пред народом светла образа и морално чиста. На тај начин је у целокупном периоду своје политичке борбе и касније обављањем функције власти, остало доследна својим програмским принципима и моралним начелима.

На тај начин је наша партија уливила наudu и потврђивала да је кадра и способна да пред народом и историјом преузме најодговорније обавезе и најтеже задатке. Због тога је она и у овом најтежем периоду исписала најлепшие странице српске историје када су се многе друге партије сагињале, клечале, предавале и прихватиле капитулацију, национално, морално и политички турчиле пред малим тешкоћама и пред малим интересима. Због свега наведеног грађани Србије и Југославије и на следећим изборима знаће да разаберу "ко је вјера, а ко је невјера", ко је пред тешкотама мали, а ко је велики.

Нека наше руководство, које на овом Конгресу изаберемо, настави да води странку путевима српских интереса и нека настави започето за добро Србије и за даље успехе Српске радикалне странке.

КОСОВО И МЕТОХИЈА РОДНО МЕСТО СРБИЈЕ

Мита Аврамов: Из нас је деценија борбе за одбрану српских националних интереса, борба са видљивим и невидљивим настрадљивицама који би да те интересе умање што је могуће више, или да их једноставно пониште. Опирали смо се свиме чиме смо могли и захваљујући председнику странке и најужем руководству, задржали безпоговорну одлучност и решеност да у отпору сваком агресору истрајемо до краја.

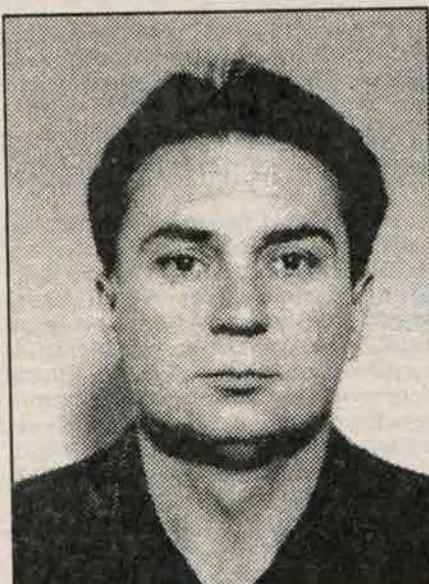
Јединство и слога целокупног чланства гарантује нам да ћемо на сва искушења и изазове који нам предстоје, одговорити на прави начин, превасходно патриотски и људски, што је, уосталом, кључно обележје српских радикала. Никада се и ни по коју цену нећemo одрећи вековних српских територија, које су нам, вољом неких белосветских силника, одузели за тобожњим преговарачким столом. Све су то за нас временено окупирани територије и кад-тад ћемо их вратити у окриље матице зем-

ље. Нећe нас у том науму спречити никакве и ничије претње, јер је снага наша у свести и историјском и божијем праву на оно што нам припада.

Посебно се то односи на Космет, родно место наше Србије, најсрпскијој земљи, дакле, а колективни завичај се ништа не продаје нити даје. Учио нас томе и наш велики географ Јован Цвијић, врсни познавалац Косова и Метохије, а његове су поруке и поуке актуелне и данас, иако их је изрекао пре готово сто година: "Није истина да ми морамо неоправдано пред већим попуштати, само зато што смо мала држава. Само, народ те мале државе треба да буде од оних великих националних осећања". Таква нам осећања никада нису мањала, српским радикалима посебно, због чега су нам неки неспретни и немушти "кројачи" пришивали епитете националиста, са негативном конотацијом.

Ми смо заиста националисти, али у најбољем и најплеменијем значењу те речи и тога се не стидимо. Напротив! Са тим и таквим национализмом (који само брани своје, а друге не угрожава) наступајемо и даље. Одужујемо се, тако, преима и часном завештању које су нам оставили, чувамо достојанство ове генерације и, наравно, остављамо наслеђе новим поколењима, као врело из којег ће се напајати љубављу према отаџбини, човеку и друштву.

Премда су нам наметнуте околности привремено испрепенгала приоритеће, нисмо одустали и нећemo од усвојених програмских определења и циљева и све ћemo их, у додгледној будућности, остварити на начин који смо зацртили. Одбрана земље, обнова, стварање благостања и место у заједници слободољубивих народа света – то је наш пут! Следићемо га "наоружани" свим својим физичким и креативним потенцијалима, душом, срцем и животом!

Мита Аврамов: ни по коју цену, нећemo се одрећи окупираних српских територија

ДРЖАВЉАНСТВО СВИМ СРПСКИМ ИЗБЕГЛИЦАМА

Богољуб Зец: Поштовани председниче, уважено радио председништво, браћо Срби и сестре Српкиње.

Доносим вам поздраве са лепим жељама за успешан рал Конгреса од многобројног чланства општине Темерин.

Темерин је мала општина са 25.000 становника и тренутно 5.000 избеглих и прогнаних лица. Од укупног броја становника поред већинског живља Срба 65%, живи и 35% становника Мађара.

У таквим условима, ми, српски радикали, са 1.200 чланова, колико их сада имамо, успели смо на претходним изборима освојити локалну власт коју држимо већ 37 месеци.

По резултатима на претходним изборима, српски радикали из Темерина су, уз општину Земун, једини освојили локалну власт.

Пре избора смо ценили да је најтеже освојити власт. Данас, после три године власти, мислим да је још теже ту власт одржати. За одржавање локалне власти неопходни су бројни кадрови образовани људи, људи који верују у Српску радикалну странку, патриоте. Без квалитетног кадра тешко је удовољити захтевима грађана који су нас бирали.

Због тога свим општинским одборима остаје превасходни задатак да се кадровски ојачају у тој мери да могу прихватити власт кад је освоје.

Морам нагласити да смо досадашње резултате постигли само великим радом, у чему су нам помогли наши председник, др Војислав Шешељ, већина министара и заменика министара, као и руководство Јужнобачког округа.

Данас у Темерину живи и 5.000 избеглих и прогнаних лица. Од 1992. године кроз Темерин је прошло, са крајим или дужим задржавањем, око 10.000 избеглих и прогнаних лица.

По препоруци нашег председника, др Војислава Шешеља, питању помоћи тим људима поклонили смо максималну пажњу.

У протекле три године доделили смо тим лицима, уз минималну надокнаду, 215 плацева за индивидуалну стамбену изградњу. Тренутно се у Темерину гради 38 станови за 38 породица. Општина је за изградњу ових станови обезбедила плацеве и комуналну инфраструктуру.

У припреми је изградња још 42 станови у текућој години. На решавању најомилјених проблема избеглих и прогнаних лица очекујемо да Влада националног јединства, кроз све општине у Србији, следи пример општине Земун и Темерин.

Поред питања смештаја, свим Србима је неопходно обезбедити држављанство Републике Србије и Југославије. Знамо да је то опредељење Српске радикалне странке.

ПО ЈЕДАН РАДИКАЛ У СВАКОЈ СРПСКОЈ КУЋИ

Војин Вељковић: Господо, делегати, гости, уважено председништво, председничче, част ми је да испред Пиротског округа поздравим овако величанствен скуп.

Оволики број делегата, гостију може да значи само једно, и значи. Српска радикална странка је најмоћније организована политичка снага на свим српским просторима.

Овако величанствен скуп свих Срба из свих српских земаља значи и остављење нашег програма у веома блиској будућности. Значи и долазак, брз долазак Српске радикалне странке на власт.

На Трећем отаџбинском конгресу изразио сам жељу да у свакој српској кући буде по један радикал, верујући у политику странке, и данас верујам, а овај скуп је оправдао та моја очекивања.

Од тада је прошло доста времена и Србија и српски радикали преко својих глава прегрмеше тешка времена. И сада је тешко, али тешко ће су изазов за српске радикале.

Храбрим уласком у Владу националног јединства, касније и у Савезну владу, показали смо, пре свега, мудрост, али и снагу да превазиђемо несугласице, разлике у страначким програмима, разлике у дневној политици. Показали смо да смо спремни, рекао бих, једино ми и на жртвовање ускостраначких интереса ослављања власти, а све то зарад државе и народа.

Таква политика, са сигурношћу да ће тврдим, поред почетног неразумевања, донела нам је много.

Донела нам је углед јединитеља српског народа и уверење да без нас, или што је тачније да само ми, српски радикали, можемо да стабилизујемо земљу.

То уверење резултира из наше борбе да сачувамо нацију, као и због нашег става у свим сферама економије и друштвеног живота.

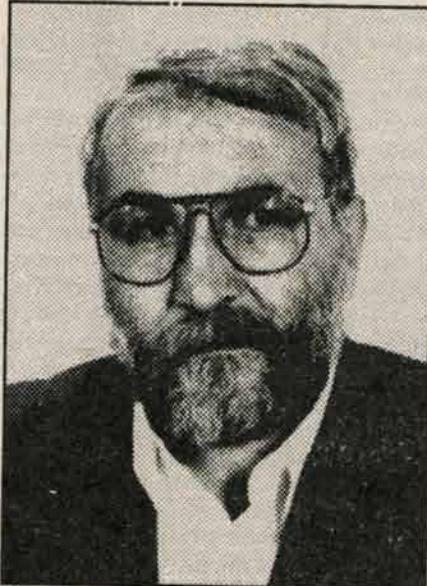
Али, све то не сме да нас завара.

Ситуација у којој се налази земља веома је тешка.

Земља је бременита политичким, пропагандним, једном речју притисцима до сада невиђеним у специјалним ратовима, вођеним од стране Америке и њених трабаната. На велику нашу жаљост, на леђима су нам и домаће марионете, лизогузи, рукољупши и љубитељи зелених новчаница. Зарад тих паре они су спремни да оправдају све поступке криминалаца који су нас без икаквих рационалних разлога бесомучно напали. Зарад тих паре те гњиде подржавају и правдају све те нападе, свак хаос који су нанели српској земљи, једном речју, режим мора да падне да би они расточили земљу.

Бесмислица је вами, уважени, објашњавати да су то глупости и лажи.

Мржња према свему што је српско, уништење српског корпуса им је једна жеља. Неостварива жеља, док је српских радикала и српског народа, српски народ све што је кукавичје, све што ни-

Војин Вељковић: ми смо странка која нема чега да се стиди

је у његовом националном интересу, једноставно не прихвати.

Из свега што сам рекао, проситиче само једно, овако организовани, овако мочни, то нису празне речи, овај скуп, овај конгрес, овога броја нас то потврђује. Значи, морамо кад се вратимо својим кућама, у своје округе, општинске и месне одборе, да пренесемо ову атмосферу. Још организованијим радом на терену, буквально на сваком бирачком месту, у свакој кући да припремимо странку и грађане за изборе и победимо. Ми то можемо. Побеђивали смо у много тежим условима. Сада је лакше, много лакше, јер ми смо једина политичка снага која нема из себе политичких и криминалних афера, странка која нема чега да се стиди.

Народ то зна. Само од нас и наше организованости на терену, зависи све.

Сада у повратку, кад стигнемо кућама, кад стигнемо у одборе, морамо капитал који имамо ставити у службу победе на изборима.

Странка, грађани Србије, то очекују од нас, неће нам оправдити ако их изненадимо, ако не победимо на изборима!

ПОГУБНОСТ ПЛАНА ЧЕРНОМИРДИН-АХТИСАРИ

Витомир Плужаревић: Израсла из Српског слободарског покрета, Српска радикална странка, током протекле деценије, изнела је на својим плећима једниничку муку и несрећу српског народа. За тих десет година једино се српски радикали нису поколебали и издали српски народ. Својим чврстим, патриотским ставом, често су били једини узданици српског народа који у својој историји доживљавају нови егзодус. Патриотизам и јединство Српске радикалне странке у свим српским земљама, помогли су српском народу у овим судбоносним временима.

У време трајања агресије НАТО зликовања на нашу земљу пуних једанаест недеља, српски радикали су, као и срп-

ски народ у целини, били слободу, националну част и достојанство, не дозволивши многоструко надмоћнијем непријатељу да заузме ниједан део српске територије. Храбро су били свetu српску земљу, а многи од њих су одбрану своје отаџбине платили својим животом.

Српска радикална странка је на врсме упозорала на погубност прихватија плана Черномирдин-Ахтисари, и ми смо једини странка која није прихватила капитулацију. Ситуација на Косову и Метохији и у Републици Српској потврђује упозорење Српске радикалне странке да стране трупе, које су дошли, нису ни имале намеру да заштите српски народ, већ да, заједно са шиптарским терористима, изврше сттичко чишћење ове наше јужне покрајине од неалбанског живља. Српски радикали никада неће прихватити окупацију Косова и Метохије ни било које српске територије.

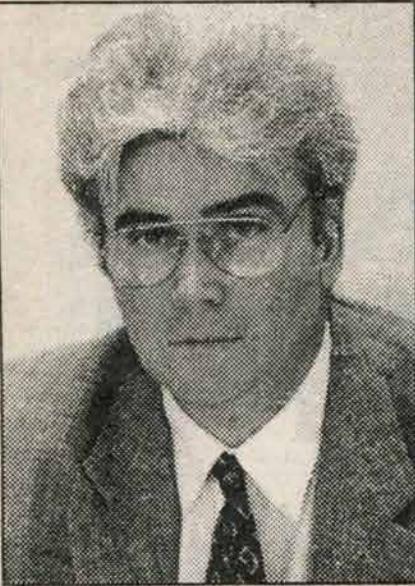
На подмукле притиске на Републику Српску и њене политичке структуре и водеће лидере, које западне силе уз свесрдну помоћ домаћих издавника – Биљане Плавшић и Милорада Додика, врше, српски радикали одговарају да ће одлучно бранити своје политичке позиције, српски народ у Републици Српској и Републику Српску у целини.

Српска радикална странка је убеђена да ће сви облици сепаратизма актуелног режима у Црној Гори бити превладани и да јединство Црне Горе и Србије неће бити угрожено, јер је оно вековима учвршћивано и ту нераскидиву нит заједништва ни западне силе ни домаће слугерантске институције никад неће мони да прекине.

После осам година деловања као најача и најозбиљнија опозициона партија, Српска радикална странка је узеља учешће власти Савезне Републике Југославије и Републике Србије. Учествујући у власти на савезном и републичком нивоу, српски радикали, у границама својих могућности, чине велике напоре на превазилажењу друштвено-економске и социјалне кризе. Наставак започетих економских реформи је једини пут за обнову и привредну стабилизацију земље. Захваљујући знању, великој ерудицији, мудrosti, интелектуалном поштенију и моралном кредитibilитету, пре свега др Војислава Шешелија и његових најближих сарадника, оно најбоље у економској политици, које су донели Републичка и Савезна влада, потекло је од српских радикала и из програма Српске радикалне странке.

Окружни одбор Српске радикалне странке Сремског округа у протеклој деценији делио је судбину странке. Година ма радио у опозицији, малобројни сремски радикали доживљавали су разне неугодности, искушења, ратне страхоте и одбрану српских територија, а учествујући у ратовима, многи од њих су и животом платили.

Сада, после десет година, странка у Сремском округу је знатно ојачала, не само квантитativno (тренутно у Срему има око 10.000 радикала) већ, пре свега, квалитетом свога рада, а посебно кадро-

Витомир Ђлужаревић: трупе КФОР-а заједно са Шиптарима, врше етничко чишћење

всаки. Сремски округ има четири народна посланика и једног у Савезној скупштини, а има и помоћника министра трговине у Републицији Влади. Кадровске листе по општинским одборима све су дуже, а посебна пажња посвећује се раду месних одбора како би се на што непосреднији начин активистима на терену изворно преносили ставови Српске радикалне странке. Сви страначки задаци се благовремено и квалитетно извршавају, а кол грађана Срема све је веће повериље у нашу странку. Јачање странке на терену, даље кадровско јачање, утврђивањем квалитетних кандидата за представнике власти на свим нивоима, редовно извршавање одлука свих страначких органа и освајање власти у Срему, биће наш основни задатак у будућем раду.

ЕТНИЧКА ЧИШЋЕЊА СРПСКИХ ЗЕМАЉА

Милорад Буха: Српска радикална странка формирана је пре десет година, када су почели да пучају шавови бивше СФРЈ, када су се створиле изузетно јаке снаге, ношене национализмом чији је циљ био сепаратизам и рушење постојећих односа и стварање самосталних држава. Раствући национализам сепаратистичких снага хомогенизовао је српски народ и створио основу за одбрану српства и српских националних интереса. Српска радикална странка, као патриотска странка, стала је на бранник отаџбине, а представници наше странке учествовали су у свим борбама, на свим фронтовима и властитим животима дали залог одбране српства и одбране српског етничког простора.

Предизборне активности политичких странака, почетком 1990. године, у Словенији, Хрватској и БиХ, јасно су ставиле до знања српском народу да авети фашизма у главама хрватског, муслиманског и словеначког народа нису уништење. Жива сећања на хрватски и муслимански геноцид над српским народом

нису могла оставити равнодушним Србима у Србији, а победа на изборима националистичких и сепаратистичких странака отворила је простор за антисрпску кампању и нови геноцид над српским народом.

Рушење српских кућа, пословних просторија, напади на истакнуте личности из политичког, привредног и културног живота српске националности, подмукла убиства, као и остали облици притиска, постали су српска стварност и збиља. Уместо да заштите српски народ од отвореног геноцида, "демократске" снаге међународне заједнице отворено су подржале националистичке и сепаратистичке снаге у Словенији, Хрватској и БиХ, а као крајњи шинизам било је признање ових држава и рушење СФРЈ као једине међународно признате државе.

Као резултат горе наведених притисака, Срби почињу напуштати урбане средине Словеније, Хрватске, БиХ и беже у делове где је концентрација српског живља већа или одлазе у Србију где добијају статус избеглица.

Штитећи голе животе, Срби са пристора Хрватске формирају, крајем 1991. године, Републику Српску Крајину, а Срби из БиХ током 1992. године формирају Републику Српску. Ове две српске државе постале су симболи српског отпора отвореном геноциду над српским народом.

Светским моћницима и новом светском поретку није одговарало формирање ових држава и свим силама, у заједници са усташким и мушахединским снагама, радили су на рушењу ових држава. У току 1995. године долази до отвореног напада на Републику Српску Крајину и Републику Српску, а у операцијама "Бљесак" и "Олуја", етнички су очишћени српски простори Западне Славоније, Далмације, Баније, Лике и Кордуне.

Етничким чишћењем ових простора учињен је геноцид невиђен у XX веку, а у колонама према Савезној Републици Југославији кренуло је преко 250.000 становника Републике Српске Крајине.

Ердутским споразумом, крајем 1995. године, створене су правне претпоставке за повратак Славоније, Барање и Западног Срема у територијални простор Републике Хрватске, а око 100.000 становника овог подручја ће у току 1997. године напустити своја огњишта и прећи у Савезну Републику Југославију.

У борбама за заштиту Републике Српске Крајине погинуло је преко 6.000 лица, а рањено је преко 12.000. Према подацима Црвеног крста Савезне Републике Југославије и Комесаријата за избеглице на простору Савезне Републике Југославије, са данашњим даном, регистровано је преко 646.000 лица, од којих 52,0%, односно 286.000 лица, потиче из Хрватске. Број избеглог српског становништва је знатно већи, јер је део избеглица смештен код своје родбине, пријатеља, те нису евидентирани код хуманитарних организација.

Избегло становништво углавном је смештено у избегличким логорима,

колективним центрима, просторима разних установа (школе, спортске дворане, напуштени објекти у планинским центрима итд.). Помоћ у забрињавању избеглог и прогнаног становништва обезбеђивале су и домаће хуманитарне организације. Црвени крст Савезне Републике Југославије, Комесаријат за избегла и прогнана лица, привредни субјекти, домицилно становништво које је обезбедило властити смештај, храну, одећу, обућу, као и друге видове помоћи.

Напуштајући своја огњишта, избегло и прогнано становништво остало је без материјалних средстава, без запослења, без стечених пензија и других социјалних давања. Економска и социјална несигурност изазвала је апатију, потиштеност, равнодушност, депресију и бројне психичке проблеме који ће оставити трага на ментално здравље сваког појединца.

Савезна Република Југославије уложила је огромне напоре у циљу забрињавања избеглог и прогнаног становништва, улажући средства за смештај, грејање, исхрану, одећу, обућу, здравствену и социјалну заштиту, као и школовање избеглог и прогнаног становништва. Ови напори учинени су у периоду дугогодишњих међународних санкција, изолације земље, разорног НАТО бомбардовања, што у сваком случају отежава услове за већу помоћ и забрињавање избеглог и прогнаног становништва.

Савезна Република Југославија, штитећи интересе српског становништва, а посебно интересе избеглог и прогнаног становништва, морала би учинити следеће:

1. Активно радити на стварању услова за ослобођење окупираних делова Републике Српске Крајине и повратку избеглог и прогнаног становништва на своја огњишта.

2. Путем Владе Савезне Републике Југославије убрзати поступак издавања држављанства, а за оно становништво које је узело држављанство републике бивше СФРЈ, омогућити стицање двојног држављанства.

3. У Савезном буџету обезбедити адекватна средства за забрињавање, смештај, здравствену и социјалну заштиту избеглог и прогнаног становништва.

4. Путем међународне заједнице, извршити притисак на хрватску страну у циљу заштите српске имовине у Хрватској, решавања пензија и осталих социјалних давања, признавање радног стажа, као и регулисање других права по основу имовинско-правних односа, питања из радног односа, социјалне сигурности и осталих породично-правних питања.

5. Стварати услове за социјализацију избеглог и прогнаног становништва и активно укључивање у друштвени, привредни и културни живот Савезне Републике Југославије.

ОВЕРЕНА КАРТА ЗА БУДУЋНОСТ

Пети отаџбински конгрес показао да Српска радикална странка делује као моћна политичка партија демократског карактера. Странка ће и даље развијати и усавршавати свој национални, политички, економски, социјални и културни програм.

Поштоване dame и господо, браћо Срби и сестре Српкиње,

Пети отаџбински конгрес је показао да Српска радикална странка делује као моћна политичка партија демократског карактера, као политичка партија у којој се све одлуке доносе на демократски начин, као политичка партија која је очувала континuitет својих политичких опредељења и циљева.

На данашњем конгресу чуде су се и критичке речи, мада не у оној мери у којој бисмо ми то желели, а наравно, било је и дисонантних тонова у односу на генералну политику странке, што је нешто што се у демократској атмосфери једноставно не може избеги, па ми на тај начин приступамо томе, свесни да у основном стратешко-програмском опредељењу наше странке неће бити никаквих промена, а да ћемо наш национални, политички, економски, социјални и културни програм даље развијати и усавршавати.

Ова година је година избора, избора у Савезној Републици Југославији за Веће грађана Савезне скупштине, а вероватно и за Веће република Савезне скупштине. У Србији ово је година локалних избора.

У Републици Српској се очекују на јесен избори на свим нивоима. С обзиром да је Српска радикална странка спречена да учествује на локалним изборима у Републици Српској, ми смо позвали све грађане Републике Српске, све политичке партије, да те изборе бојкотују. Бесmisлено је да се било која политичка партија појави на овим изборима на којима не могу да учествују српски радикали. И онај ко евентуално учествује, тај ће се сигурно покајати. Крајње је време да се обустави окупација Републике Српске од стране НАТО-а и да се отера издајничка влада Милорада Додика и свих других који служе

Американцима као крвним српским непријатељима.

Ми жељимо што пре савезне изборе како би се консолидовала Савезна влада, институције савезне власти, и како би се спречиле даље сепаратистичке тенденције у Црној Гори. Жељимо савезне изборе у демократској атмосferи, узравноправан тртман свих политичких партија. Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо већ ја-

вности саопштили да смо спремни за варијанту да се избори држе под измененим законом о изборним јединицама, да Србија буде једна изборна јединица, а Прна Гора друга изборна јединица, као и да се избори за Веће република такође обављају непосредно, да грађани бирају посланике, а не посредно, као до сада, да посланике у Горњи дом Савезне скупштине бирају скупштине федералних

Српска радикална странка залаже се за темељне политичке реформе

јединица, што је одавно у пракси цивилизованог демократског света напуштено.

На локалне изборе и овога пута идемо пуни самоуздана, оптимизма, и сматрамо да је крајње време да се, пре свега, у великим градовима Србије обори власт бивше коалиције "Задјено", која је народу показала како лоша може бити власт, како криминализована може бити власт коју чине страни плаћеници, коју спроводе прозападне политичке партије, коју спроводе они који од Американца добијају налоге како да делују против српског народа.

То значи да су велики послови пред свима нама, прелесним, општинским, окружним одборима Српске радикалне странке, пред Извршним одбором за Србију и Црну Гору, пред Извршним одбором за Републику Српску. То су велике обавезе и пред Централном отаџбинском управом. Али кроз ових десет година политичке борбе, политичког ангажмана, ми смо стекли огромно искуство и развили једну заиста снажну политичку партију, снажан страначки механизам, који може одолети свим искушњима и који може, уз максимум напора, омогућити да Српска радикална странка изађе заиста спремна на све те изборне окршаје.

У нашем програму ништа се битно не мења. У националној сferи, ми се боримо за јединствену српску државу која ће обухватати све српске земље, а то подразумева ослобађање Републике Српске Крајине, то подразумева ослобађање Републике Српске, ослобађање Косова и Метохије, и очување Црне Горе у једничкој држави српског народа.

Српска радикална странка се залиже за темељите политичке реформе. У те реформе већ смо кренули демократизацијом медија кроз нови Закон о информисању, у те реформе смо кренули демократизацијом универзитета кроз нови Закон о универзитету. Чешка нас реформа правосудног система и борба против криминала, темељита, спергична, ефикасна борба, како би се криминал у нашој земљи сужбио. Ми сматрамо да има разлога да усавршавамо демократске институције система, законодавне, и извршне власти. Са своје стране нemo дати максималан допринос да се то постигне.

У економској сфери ми се залијемо за пуну либерализацију. Либерализација подразумева ликвидацију друштвене својине и смањивање релативног обима државне својине, кроз један поправљени закон о приватизацији, кроз принцип обавезности приватизације и њено орочење.

У социјалној сфери сматрамо да треба извршити реформу система пензијског осигурања, иницијативу уједначавање пензија и тражити варијанте да се надокнаде заостала дава-

ња, на име пензија земљорадницима, на име дејчих додатака и тако даље, на онај начин на који смо то питање већ делимично решили исплатом заосталих редовних пензија у боновима за плаћање електричне енергије.

Чешка нас реформа системе просвете, чешка нас реформа здравственог система, чешка нас много послова, и ми те послове можемо завршити само ако останемо склони и јединствени.

У културној сferи залијемо се за потпуну слободу стваралаштва, али резултати стваралаштва треба да се вреднују на тржишту. Узалуд је стварати најквалитетнија уметничка дела, ако су грађани наше земље, ако су људи наше земље за ту дела незантесовани. То одмах доводи у питање вредност онога што се представља на одређен начин као вредно, као солидно, као врхунско и тако даље. Народ се не да преварити, народ не да да му се наметну невредности као истинске вредности. Народ просто осећа својим бићем, својом душом, шта је уметност, а шта је оно што није уметност.

Оно што је за нас највећи проблем и у наредном периоду, то је намера западних сила да униште нашу државу, да покоре српски народ, да сломе српску државотворну идеју. Ми ћемо и даље имати много проблема у односима са Сједињеним Америчким Државама, са НАТО-ом. Стим морамо бити начисто - нема тог начина на који бисмо могли умилостивити Американце. Нема тог начина на који бисмо могли наговорити Американце да мењају своју политику према српском народу. Што пре и други постанута тога свесни, то боље за Србију. Кад ми, радикали, кажемо Србија, мислимо на све српске земље, јер ове границе које сада постоје су импровизоване и сигурно привремене.

Српски народ је свестан да амерички плаћеници не могу донети бољу

будућност, да не могу решити социјалне и економске проблеме. Српски народ се уверио, пре свега па примеру градске власти Београда, да амерички плаћеници, осим тога што су издајници, могу бити само криминалици и ништа више. То што се у Београду десило под влашћу Српског покрета обнове, до краја је разбило све сумње. Таква криминална власт једноставно је немогућа у било ком другом месту у Европи, да не говорим о Балкану. Таква власт мора што пре отићи.

Кад се нормализују политичке прилике, нормализоваће се и услови политичке борбе, извршиће се јасна диференцијација на левицу, на десницу, на центар, као што је то обичај и пракса у цивилизованом свету. Али, док се се западни непријатељи не окану, док се не ослободимо њихових притисака, санкција и агресивних тежњи и намера, агресивних покушаја, ми једну једину диференцијацију на политичком плану у Савезној Републици Југославији и Републици Српској можемо направити, а то је диференцијација на патриоте и издајнике. Ништа више.

Српска радикална странка настаје са својим инсистирањем на пружању максималних напора да се што пре Савезна Република Југославија прими у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије, и да та нова словенска православна конфедерација буде најчврши бедем заштите слободе и човечанства пред најездом тоталитарног новог светског поретка.

Убеђен да ћемо све наше циљеве реализовати, Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке завршавам нашим традиционалним радикалским усилком:

"Србија је вечнона
док су јој дена верна!"
Живела Велика Србија!

Српски народ је свестан да му амерички плаћеници не могу донети бољу будућност

РЕЗОЛУЦИЈА ПЕТОГ ОТАЦБИНСКОГ КОНГРЕСА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке на заседању 23. јануара 2000. године у Београду, руководећи се програмским опредељењима и идеолошком оријентацијом Српске радикалне странке, ради олређивања политичких циљева српских радикала и метода деловања у борби за очување српске државе и опстанак српског народа, његов духовни препород, као и стварања могућности за убрзани економски развој и материјално благоствоје, доноси

РЕЗОЛУЦИЈУ

1. Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке констатује да западне силе, предвођене Сједињеним Америчким Државама, покушавају политичким притисцима, психолошко-пропагандним активностима и субверзивним деловањем да разбiju државну заједницу српског народа Србије и Црне Горе. Политички циљ оних који су извршили оружану агресију на Савезну Републику Југославију јесте уништење слободарских тежњи српског народа, његове државне независности и територијалне целовитости. Да би избегли колонијални статус, Срби се супротстављају најмоднијој сили савременог света, а њихова борба за националну самобитност биће политички путоказ за деловање Српске радикалне странке и у предстојећем периоду.

Очување Савезне Републике Југославије витални је интерес нашег народа. Понтovanje Устава, као највишијег правног акта, мора бити гарантовано на целој територији земље. Као народ и држава морамо се супротставити даљем растакању српске националне територије и покушају Американаца да, преко својих послушника у руководству Црне Горе, изврше сепсису те федералне јединице. Највећи део народа Црне Горе жели очување заједничке државе. Међутим, политичкој вољи српског народа у Црној Гори супротстављена је тежња Сједињених Америчких Држава и њихових западно-европских савезника за стварањем још једне вазалне државе на територији некадашње Југославије. Српски народ, без обзира на ту чинијницу, нема избора. Отаџбина се мора бранити свим политичким средствима. Сваки део територије Савезне Републи-

ке Југославије припада нашем народу. Оно што је наше, морамо одлучно бранити и сачувати. Не може и не сме бити узмишљана пред политичким уценама и претњама наших непријатеља.

Останак Србије и Црне Горе у Савезној Републици Југославији јесте патријотска дужност и обавеза наших грађана и свих државних институција, а Српска радикална странка ће, служећи своме народу, штитити заједничку државу. У циљу њеног очувања, српски радикали залагаће се за стварни дијалог између свих релевантних политичких субјеката Савезне Републике Југославије, али и за употребу свих уставних инструмената без икаквог оклевања. Уверени smo да ће савезни парламентарни избори, који треба да се одрже до краја године, потврдiti легитимну вољу српског народа у обе федералне јединице да живе заједно.

Циљеве опстанка и очувања државе могуће је остварити само потпуним јединством свих патријотских снага у Србији и Црној Гори. Досадашње искуство Владе националног јединства у Србији и Савезној Републици Југославији јесте најбољи пример остваривања таквог јединства.

2.

Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке подсећа целокупну слободоумну и демократску јавност у свету да голгота српског народа Републике Српске Крајине није окончана. Најзападнија српска држава, Република Српска Крајина, већ пету годину, налази се подокупацијом Републике Хрватске. Стотине хиљада Срба налази се у избеглицству, док им се огњишта и домови систематски пустоше и уништавају. Агресију на Републику Српску Крајину директно су извршиле Сједињене Америчке Државе, пружајући политичку, економску и војну подршку хрватским, усташким извршиоцима. Управо Американци и њихови послушници покушавају да заташају злочине које су починили против српског народа Републике Српске Крајине. Српска радикална странка је, борећи се за интересе српског народа, увек подржавала његову борбу за слободу и очување националних територија. Зато и данас, српски радикали се не мири са окупацијом вековних српских територија. Не могу ни Јосип Броз, ни Фрањо Туђман, ни Бил Клинтон заувек да отму српску земљу Дубровника, Далмације,

СВЕ ЗА СРПСТВО, А СРПСТВО НИЗАШГА

ГДЕ СУ СРПСКЕ ЗЕМЉЕ, ТУ СУ СРПСКИ РАДИКАЛИ

Лике, Баније, Кордун, Славоније и Барање.

Хиљаде српских родољуба положило је животе на олтар отаџбине бранећи Српску Крајину. Њих, као и наше потомке, не смемо изневерити. Као највећа политичка снага на српским етничким просторима, Српска радикална странка ће у свом политичком деловању увек истинати неопходност ослобађања Републике Српске Крајине од хрватске окупације. Као народ недавно смо изгубили једну политичку битку, али Книн и Вуковар неће заувек бити у хрватским рукама. То су наши, српски градови, као што су српски Београд и Приштина и Подгорица. Кад - тад вратићемо их у српске руке. То је политички завет српских радикала.

3. Пре осам година, на територији авановске Босне и Херцеговине, створена је Република Српска. Опстанак Републике Српске, као државе српског народа западно од Дрине, данас је доведен у питање. Сједињене Америчке Државе, уз помоћ подршку српских издајника, по сваку цену желе утапање Републике Српске у унитарну Босну и Херцеговину. Најистакнутије борце за слободу српског народа у Републици Српској прогоне, хапсе и убијају. Њихова једини кривица је у томе што су Срби и што се боре за очување српских огњишта и српске држavnosti западно од Дрине. Тако је Хашки трибунал постао средство за ликвидацију знаменитих Срба и квалификованих инструмент покушаја да као једини кривац за сукобе у бившој Југославији буду означен српски патриоти, а посебно њихови предводници. Тиме српски непријатељи покушавају од жртве да направе цедата. Бруталном силом, кршењем свих норма јавног права моралних и политичких принципа, главешине окупационих снага у Републици Српској у потпуности негирају

политичку вољу српског народа западно од Дрине. Покушај смене председника Републике Српске др Николе Поповића, легитимно и легално изабраног вољом српског народа, представља пример америчког и западноевропског тоталитаризма. Стога, српски народ у Републици Српској наставља своју политичку борбу за ослобођење земље. Српски радикали Републике Српске и даље ће храбро, у првим редовима, учествовати у одбрани отаџбине и припремању услова за стварање јединствене српске државе. То је и највиши и најзначајнији политички циљ Српске радикалне странке.

4. Косово и Метохија, света српска земља, налазе се под потпуном окупацијом Сједињених Америчких Држава и њихових западних сателита. Српски народ Косова и Метохије никада у својој историји није био у тежој ситуацији. Свакодневна убијања, отмице и прогони српског становништва одвијају се под директним патронатом Уједињених нација и шефа њихове цивилне мисије Бернара Кушнером. Српска радикална странка била је једина политичка снага у Србији која се супротставила усвајању Плана Ахтисари - Черномирдин указујући политичкој јавности на погубне и трагичне последице његовог прихваташа. Међутим, окупатори предвођени америчким гаулајтером Бернаром Кушнером не поштују ни одредбе оних споразума које су сами на多吃нули и потписали. Они једноставно желе да Косово и Метохију издаје из Србије, а Србе прогерију са њихове територије. Српски народ у целини, а посебно српски радикали, супротставиће свим расположивим средствима покушају отцепљења територије Косова и Метохије од Србије и Савезне Републике Југославије. Одлучно захтевамо да се све окупаторске трупе НАТО пакта уклоне са свете српске земље.

5. Вишемесечна агресија на Републику Србију произвела је трагичне последице. Услед злочиначког бомбардовања наших градова и села, школа и болница, мостова и пркава животе је изгубило на хиљаде Срба, убијених само због тога што су живели у непокорној Србији. Никада их нећемо заборавити.

Србија може и мора да обезбеди материјалну обнову свега што је агресор порушио и уништио. Ентузијазам, марљивост и огромна енергија наших грађана који учествују у поправљању и изградњи, гаранција су брзог опоравка мреже инфраструктурних објеката, као и најхитнијег обезбеђивања снештаја за one који су остали без дома и посла, за one чије су фабрике и други привредни објекти разорени.

Успешна обнова земље предуслов је економског опоравка Србије. Истовремено, обнова земље показала је да Србија има довољно унутрашњих ресурса за највеће градитељске подухвате и довољно снаге да сама и у најкраћем року изгради све што је агресор у 78 дана беистајналне агресије уништио. Српска радикална странка и сви њени чланови ће и у наредном периоду дати свој максимум у процесу обнове. Србија ће се и у будуће ослањати на сопствене снаге и сарадњу са пријатељским земљама, земљама које нису учествовале у њеном рушењу и уништавању и убијању српског народа.

Српски радикали гарантују постепену, али реалну обнову свих привредних потенцијала и убрзани економски развој. То је једини рационалан пут, јер смо свесни да товари блага са Запада никада нису и неће стићи ни у једну земљу, па ни у Србију, па се и не осврћемо на лажна обећања белосветских преварања који нас наговарају да прихватате непостојеће помоћи капитулирају.

Обавеза Владе националног јединства је да и даље проналази финансијска средства за наставак и завршетак целокупног процеса обнове и изградње земље.

6. Политичке реформе у Србији су неопходне. Српски радикали зајажу се за темељну реорганизацију и рационализацију државне управе на свим нивоима, које се мора проводити по принципу стручности кадрова, а целокупан административни апарат да буде деполитизован и високо професионализован. Увођењем контролних механизама спречиће се бирократизација државног апартата, а администрација натерати да служи држави и народу. Српски радикали захтевају најоштрију и најжешћу борбу државе против свих видова криминалне делатности, а посебно против корупције. Српска држава у борби против криминала мора поступати ригорозно, строгим казнама и у корену сужијати све облике криминалног и корупционашког деловања.

За остварење тих циљева неопходно је да судство буде независно, у потпуно-

сти ослобођено политичких и идеолошких монопола.

Важан део, не само економских, већ и политичких реформи, представља неопходност приватизације средстава јавног информисања, осим централне државне телевизије, чиме би се, уз значајне финансијске ефекте, постигло укидање политичких монопола у медијској сфери и подстакао даљи развој плурализма уређивачких концепција и објективније информисање јавности.

7. У условима вишегодишњих санкција и покушија заустављања свих економских токова које спроводе Американци и њихови западноевропски савезници, Влада националног јединства има обавезу да озбиљним, суштинским и брзим реформама обезбеди сигуран и постепен излазак земље из тешке економске кризе у којој се ланац налази. Популарну претпоставку свих реформи и убрзаног економског развоја Србије представља либерална тржишна привреда са приватном својином као основним подлизијем. Приватизација мора бити свеобухватна и обавезна за све привредне субјекте. Тиме се постиже значајно повећање економске ефикасности, ревитализује се тржишни механизам и подстиче конкуренција са профитном мотивацијом. На тај начин дошло би до укидања државних и свих других монопола који подстичу мафијашке тенденције у друштву. Истовремено, српски радикали доприносе сламању отпора код оних политичких снага које се јавно, лицемерно заражују за приватизацију, а у пракси предузимају све могуће мере за заштиту личних и групних привилегија на државној и друштвеној својини. Најупечатљивији пример таквог криминалног понашања јесу општине и градови у којима владају поједине проамеричке странке.

Српски радикали инсистирају на рестриктивној буџетској потрошњи и даљем домаћинском, крајње рационалном и штедљивом понашању изршних органа власти. Јавна потрошња финансираје се искључиво из реалних извора. Политика стабилног динара и спречавање хиперинфлаторне спирале, имаће потпору у стабилизацији цена и услуга. У предстојећем периоду неопходна је темељита реформа банкарског система, а српски радикали ће инсистирати на решавању проблема старе левизне штедње кроз процес приватизације.

Највећа развојна шанса Србије је у коренитој реформисању аграрној политици, приватизацији агрондустријског комплекса, а стратегија даљег развоја пољoprivredne производње гарантоваће заједничко домаће тражње, као и одговарајућих резерви основних пољoprivrednih производа и увећаног извоза, стратешких пољoprivrednih култура, посебно воћа и поврћа. Позитивно искуство концепта јавних радова проверено у обнови земље мора бити трајна окосница свих наредних активности државе у привредној сferi.

8. Свесни изузетно тешке социјалне ситуације у којој се налази већина грађана Србије, Црне Горе, Републике Српске, Српска радикална странка захтева радикалне реформе у сferi социјалне политике. Држава се мора упорно борити против сиромаштва и болести. Најважнији задатак политике у социјалној сferi биће обезбеђивање услова за достојанствен живот најугроженијих слојева становништва. Да би другачија социјална политика могла да се спровodi, неопходно је елиминисати култ нерада, неодговорности и идеолошке подобности, као и спречити неконтролисано пензионисање ради спасобног дела становништва. Пензионерима, као социјално најугроженијој категорији становништва, обавезни смо да гарантујемо редовну исплату пензија из реалних буџетских прихода. Додатна средства за исплату пензија држава треба да обезбеди кроз расподјељу државне имовине која није непосредно у функцији испуњавања државних послова, као и кроз процес приватизације државних и друштвених предузећа. Српска радикална странка заједно се за уједињавање пензија у условима санкција, по којем би највећа пензија могла бити два пута већа од најмање. Тиме би се постигло значајно побољшање положаја најсиромашнијег дела наших пензионера.

Посебна пажња мора се посветити борцима из отаџбинских ратова од 1991. године, којима би из државног буџета требало обезбедити средства за приоритетно запошљавање, коришћење бесплатне здравствене заштите, бенефицијан превоз у јавном саобраћају и бројне друге олакшице.

Ургентно је проналажење финансијских средстава за измирење заосталих давања за дејче и материнске додатке и земљорадничке пензије.

Српски радикали сматрају да је потребно извршити свеобухватну реформу здравства, што подразумева реорганизацију здравственог осигурања и рационализацију здравствене заштите.

Тешка финансијска ситуација у свим сferama друштвених делатности, погађа и просвету. Свесни чињенице да је образовање не само важан, него и незамениљив фактор духовног препорода народа, српски радикали сматрају да је неопходно обезбедити услове и претпоставке за повећање стандарда животних и радних услова просветних радника.

9. Српски радикали указују светској јавности на сумрак међународног права, међународних политичких институција и односа између суверених држава. Под доминацијом и притиском Сједињених Америчких Држава, најзначајније светске организације, међу којима и Уједињене нације, изгубиле су свој углед, значај и првобитну улогу. Постале су пуко оруђе за извршење америчких циљева, а на уштрб доскора најважнијих принципа глобалне политике. Међународно јавно право више не постоји. Постоји само право јачет, право које Аме-

риканци намећу због очувања унијоподрног света.

Данас се нападају и уништавају неизкорни народи и земље, уз лицемерне оптужбе да нарушују светски мир и безбедност. Српски радикали никада неће прихватити вазални положај српске државе у међународним односима. Залагаћемо се за доследно поштовање принципа немешања у унутрашње ствари суврених држава и поштовање начела равноправности у односима између држава као међународноправних субјеката. Борићемо се против доминације војног и политичког савеза у свету као што је НАТО, а за стварање мултиполарног света који би спречи реализацију даљих империјалистичких амбиција Американаца и њихових савезника. Место Савезне Републике Југославије, као слободне, суврене и независне државе је у интеграцији са пријатељским државама и сарадњи са свим земљама које желе упостављање и неговање односа по принципу равноправности.

Требају бити интензификовани, не само политички, већ и економски сарадњу са Русијом, Кином, Ираком, Индијом, Корејом и другим земљама са којима имамо пријатељске односе и комплементарне економије. Српски радикали су против свих облика неке нове регионалне интеграције са Хрватском у њеним неисторијским границама, Муслманско-Хрватском Федерацијом и Словенијом коју на посредан начин форсирају поједини међународни кругови и неке политичке снаге на домаћој сцени.

Пети отаџбински конгрес осуђује злочине које против свих слободних народа света врше Сједињене Америчке Државе, а посебно против народа Ирака, Русије, Кореје и Палестине. Убијање недужних људи, само зато што бране своју независност и слободу, коначно мора престати. Стога, српски радикали ће инсистирати на бржем повезивању народа и држава у свету који желе ослобођење човечанства од америчке тираније и хегемоније.

10. Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке истиче да је пријем Савезне Републике Југославије у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије приоритетни задатак сполнополитичког деловања свих југословенских државних органа. Увек кроз историју, када је Србији била потребна помоћ и подршка, Русија је била та која је српском народу помагала. Истовремено, српски народ увек је био уз Русију. И данас, када руски народ брани своју територију у Чеченији, српски народ је уз њега. Окупација Републике Српске Крајине, Републике Српске и Косова и Метохије није мука и несреща само српског, већ и руског и белоруског народа. Савез са Русијом и Белорусијом пружа Србији и Савезној Републици Југославији могућност за убрзаше економског развоја, значајно повећање трговинске размене, стварање заједничког политичког и војног штита за одбрану од америчког тоталитаризма.

РАДИКАЛСКИ ПУТ

Основачка скупштина Српског слободарског покрета била је камен темељац политичког феномена који ће у историји бити записан као Српска радикална странка.

Скупштина је, и поред почетних сметњи, одржана у једном приватном стапу у Батајници, 23. јануара дате 1990. године. Тадашњи режим, који је осетио са које стране дува најјачи опозициони ветар, прекршио је закон и одбио да изнајми сале Коларчевог народног универзитета, Дома омладине, Студентског културног центра и још неке у центру Београда, које је организатор тражио писаним путем.

Био је то дан рођења будуће највеће (у тој фази опозиционе) партије који се сматра њеним Првим отаџбинским конгресом.

Из познатих разлога, догађаја везаних за нечакне поступке Вука Драшковића (пуч, писање лажних саопштења, крађа страначких парова), Српски слободарски покрет направио је "велико спремање". Вук Драшковић је најурен (паре је задржао). После краћег периода у коме је Српски слободарски покрет деловао под именом Српски покрет обнове, Централна отаџбинска управа, 18. јуна 1990. године, усвојила је ново име – Српски четнички покрет.

Режим је "на нож" дочекао појаву странке са предзнаком "четнички" и брзопотезно забранио њену регистрацију. Брзопотезно је обновио и бесомучничну хајку на "јеретика". Др Војислав Шешель је хапшен и осуђиван на казне затвора, које су спајане да би дуже трајале. У то време био је светски рекордер по броју забрањених књига.

Милиција је тренирала и демонстрирала строгоћу. (Пендрецима је спречена промоција Српског четничког покрета у Лапону. У Ваљеву је прекинуто суђење Титу. Забрањен је одлазак четника у Книн, а свакодневним кошканјима код "Руског цара" и споменика кнеза Михаила ни броја се не зна).

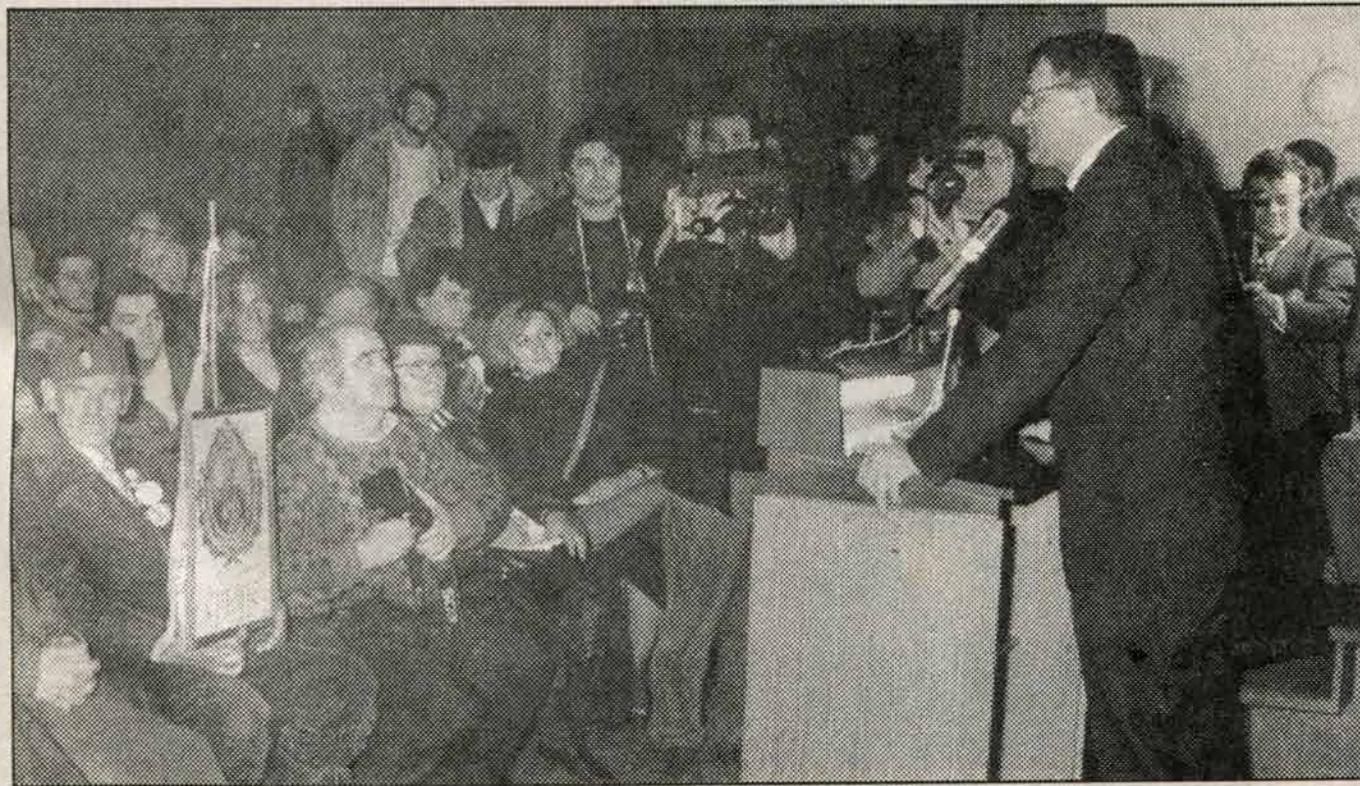
Годину дана касније, на историјском уједињењу Српског четничког покрета са већином одбора Народне радикалне странке, 23. фебруара 1991. године, у крагујевачком биоскопу "Шумадија", светлост дана угледала је Српска радикална странка. Тај догађај записан је као Други отаџбински конгрес. Од 509 акредитованих ле легата, на тајном гласању, њих 409 окружило је име др Војислава Шешеља, за председника. Као из катапулта, нова странка избачена је у сам врх српске политичке сцене.

На првом кораку (допунским изборима у Раковици) постала је парламентарна странка. Уместо преминулог на-

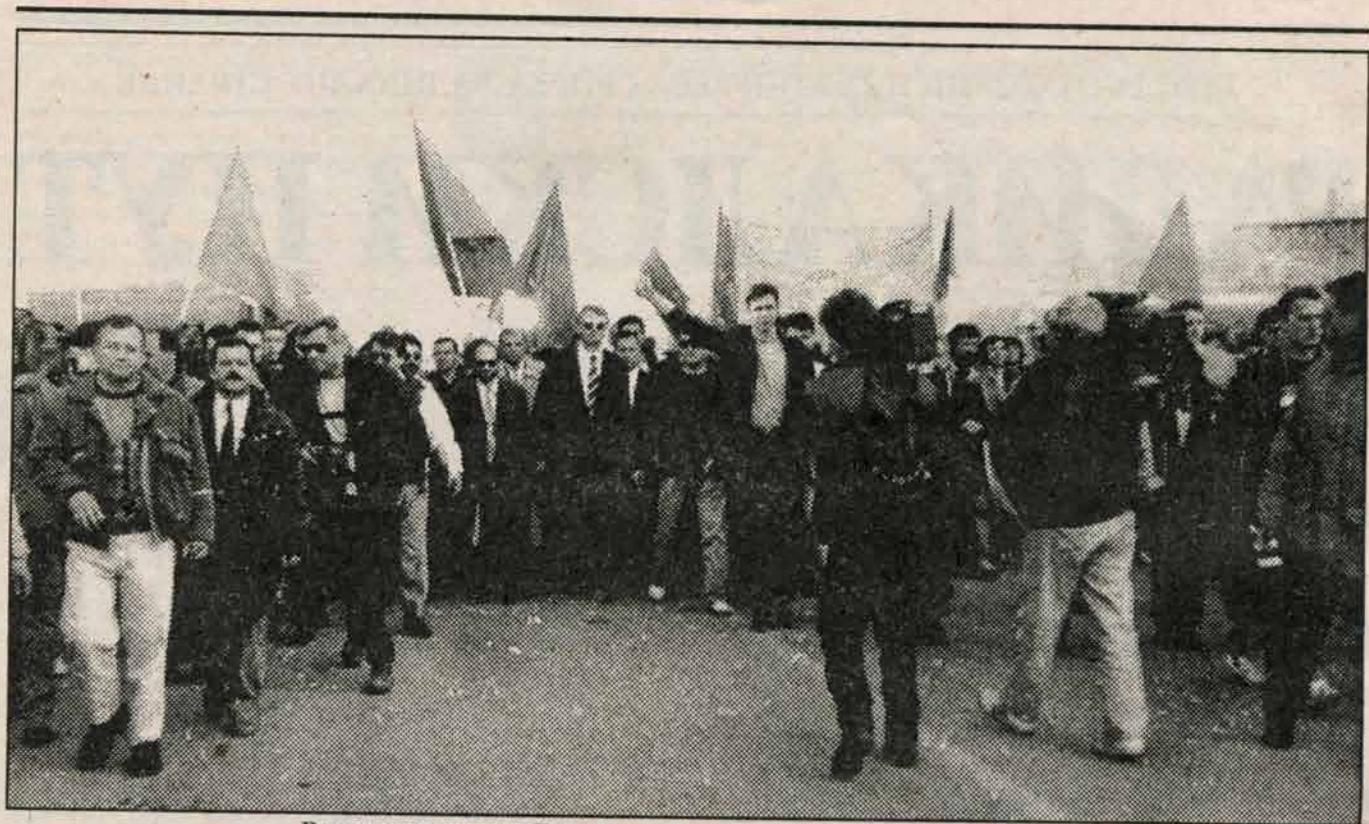
родног посланика, Миодрага Булатовића, у Републички парламент тријумфално је ушао лидер радикала (6117 гласова). Далеко иза себе оставио је Караклајића из СПС-а (1692), књижевника Борисава Пекића ДС (1365) и високог функционера СПО-а, др Јована Марјановића (968 гласова). Све скупштинске седнице, затим, противале су у знаку победника који је са говорнице на најбољи начин афирмисао програмска начела Српске радикалне странке. Његови дуели са остатком Скупштине оставили су утисак на бирачко тело. Већ у јесен 1992. године, на општим превременим изборима, радикали су освојили 34 мандата у Савезној скупштини и 73 мандата у Скупштини Србије.

Цену радикалског правдољубља, патриотизма и поштења, први су платили председник Савезне Републике Југославије, Добрива Ђосић, и савезни премијер Милан Панић. Најурени су са власти за коју нису били способни. Нешто касније најурен је и начелник Генералштаба Војске Југославије, генерал-пуковник Живота Панић, који није могао да одоли звркању туђих парова.

На "другом колосеку", у Републичкој скупштини, шеф посланичке групе Томислав Николић, укрстио је рукавице са Николом Шаниновићем, председником Владе. У свом "Образложењу

Други отаџбински конгрес: из Крагујевца у све српске земље

Рушење границе на Дрини: прелазак радикала у Републику Српску

уз предлог за изгласавање неповерености Влади Републике Србије", црно на бело, описао је све због чега би Влада и њен премијер требали да се склоне у страну и власт омогуће способнијима.

Догађаји који су уследили били су већ виђени – прогон, хапшења, клевете и сатанизација радикала. У таквим околностима, 30. јануара 1994. године, одржан је, у великој сали Дома синдиката, Трећи отаџбински конгрес.

Конгрес, који је организационо објединио радикале свих српских земаља и усвојио пречишћен Програм странке (стављен је акценат на економску проблематику), демантовао је злонамерне гласине о расулу Српске радикалне странке. Странка не само да није била у расулу, већ, напротив, кривуља њених

политичких успеха ишла је узлазном путањом.

Одговор режима била је репресија. Чак и у скупштинама, радикали су физички нападани. Зиму 94/95. председник др Шешељ провео је у "замрзивачу" Централног затвора. А лето 1995. у гњиланској казамати са Томиславом Николићем и групом народних посланика који су експресно остали без имунитета.

Тренутни интермецијо у сукобу са владујућом странком, радикали су, 18. маја 1996. године, искористили за одржавање Четвртог отаџбинског конгреса. Као и претходни, конгрес је одржан у Дому синдиката, у Београду. У свом говору председник Шешељ је, између осталог, рекао:

"Победићемо зато што нас не могу уплашити, зато што нас не могу поткупити, не могу нас ученити. Победићемо, јер верујемо у оно за шта се боримо. Победићемо, јер је српски народ свестан да га никад нисмо обманули!"

Мало је фалило да те године др Шешељ и победи на председничким изборима. Ипак, за прса је изгубио од председничког кандидата СПС-а, Милана Милутиновића.

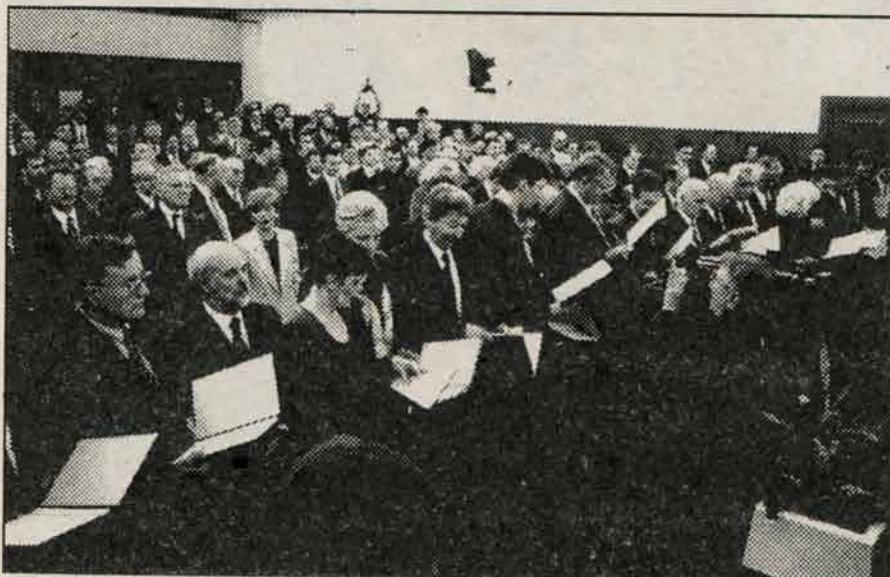
Било је то време великих потреса. На небу изнад Србије кружили су лешинари мондијализма спремни да се обруше и откину неки део тела рањене државе. Овлаштили квислинзи насталајивали су се будућим мрвицама, које су већ видели у својим чанцима. Обруч се стезао. Србија је била у највећој опасности у својој мукотрпној и крвавој историји.

Патријотске снаге забијала су редове. Радикали се нису двоумили – закопали су "ратне секире" и прихватили министарске ресоре у Влади народног јединства. У најтежем часу постали су владајућа странка и у складу са тим прихватили одговорност и обавезе историјског тренутка. Ниједног часа нису затајили. Свој посао су радили озбиљно, стручно, часно и поштено. За време НАТО агресије, Влада је функционисала без грешке.

Српска радикална странка је показала да је патријотска странка достојна поштовања и да никада неће поклекнути у борби за одбрану националних интереса. Да ће остати доследна својим програмским начелима, снага на коју се српски народ увек може да ослони.

То је потврдила и на тек одржаном Петом отаџбинском конгресу

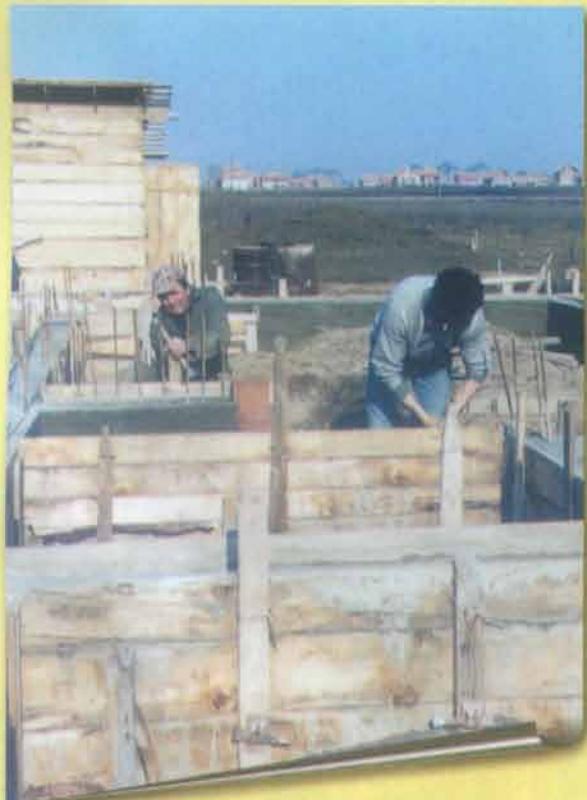
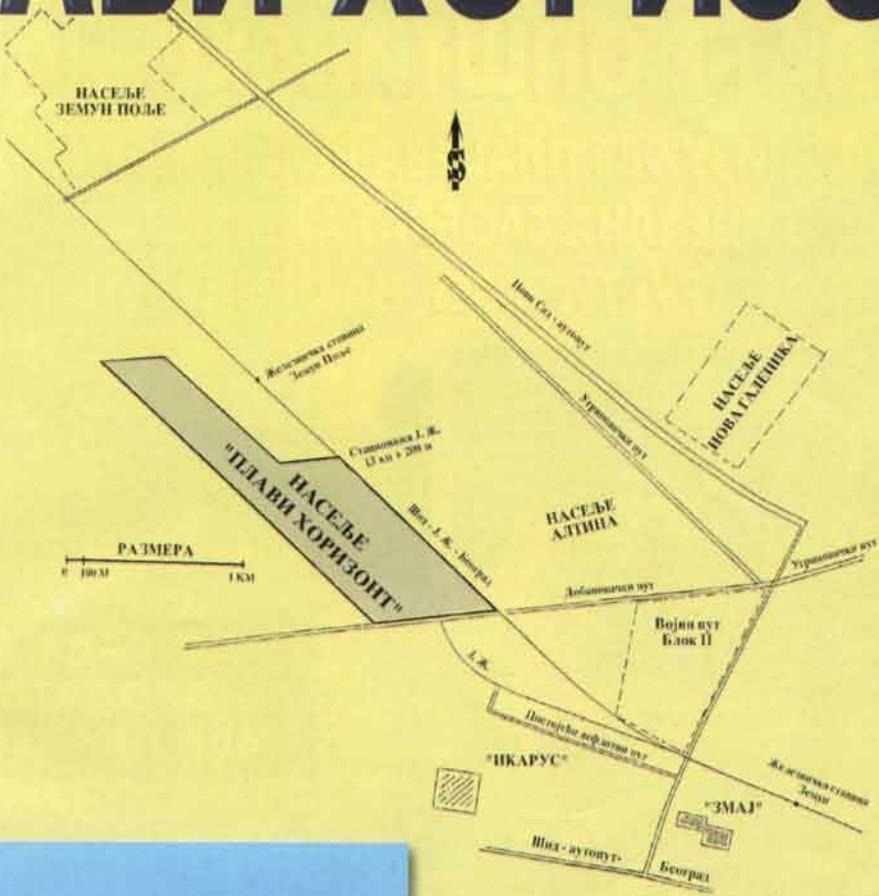
Синиша Аксентијевић

Нужда закон мења: удружене у Влади народног јединства, десница и левица одбралије државу

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ**

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурсу имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име тројкове уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине".
- Пријаве се подносе у Одјељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 3 АРИ

ИДЕАЛНА САОБРАГАЈНА ВЕЗА
ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ДО САДА ЈЕ
ПРОДАТО
408 ПЛАЦЕВА

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²

